

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 378

37e jaargang

31 december 1994

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

94/981/EG:

- ★ Besluit van de Raad van 22 december 1994 betreffende de sluiting van het Tweede Aanvullend Protocol bij de Europa-Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de Republiek Bulgarije, anderzijds, en bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en de Republiek Bulgarije, anderzijds 1

Tweede Aanvullend Protocol bij de Europa-Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de Republiek Bulgarije, anderzijds, en bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en de Republiek Bulgarije, anderzijds 2

94/982/EG:

- ★ Besluit van de Raad van 22 december 1994 betreffende de sluiting van het Tweede Aanvullend Protocol bij de Europa-Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, en bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en Roemenië, anderzijds 5

Tweede Aanvullend Protocol bij de Europa-Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, en bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en Roemenië, anderzijds 6

Prijs: 18 ecu

(Vervolg z.o.z.)

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Commissie	
94/983/EGKS:	
★ Besluit van de Commissie van 22 december 1994 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal van het Tweede Aanvullend Protocol bij de Europa-Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Statens, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, en bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en Roemenië, anderzijds ...	9
94/984/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 20 december 1994 tot vaststelling van de diergezondheidsvoorschriften en de voorschriften inzake veterinaire certificaten voor de invoer van vers vlees van pluimvee uit bepaalde derde landen ⁽¹⁾	11
94/985/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 21 december 1994 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EG-Verdrag (IV/33.218 — Far Eastern Freight Conference) ⁽¹⁾	17
94/986/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 21 december 1994 betreffende een procedure op grond van artikel 85 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (IV/34.252 — Philips-Osram) ⁽¹⁾	37
94/987/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 21 december 1994 in een procedure overeenkomstig artikel 85 van het EG-Verdrag (IV/32.984 — IV/34.590: Tretorn en anderen) ⁽¹⁾	45
94/988/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 21 december 1994 houdende wijziging van Beschikking 94/24/EG tot vaststelling van de lijst van inspectieposten aan de grens die zijn voorgeselecteerd voor de veterinaire controles van produkten en van dieren uit derde landen ⁽¹⁾	54
94/989/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 21 december 1994 tot wijziging van Beschikking 93/495/EEG van de Commissie tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de invoer van visserijprodukten van oorsprong uit Canada	64
94/990/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 21 december 1994 tot vaststelling, voor Oostenrijk, van het aantal Animo-eenheden dat voor de financiële bijdrage van de Gemeenschap in aanmerking komt	67
94/991/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 21 december 1994 tot wijziging van bepaalde gegevens van de lijst in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 55/87 tot vaststelling van de lijst van vaartuigen met een lengte over alles van meer dan 8 meter en die in bepaalde kustzones van de Gemeenschap mogen vissen met de boomkor	68
94/992/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 21 december 1994 betreffende aanvragen om terugbetaling van anti-dumpingrechten die werden geïnd bij de invoer van bepaalde compact-discspelers van oorsprong uit Japan (Amroh BV, PIA HIFI)	74

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 22 december 1994

betreffende de sluiting van het Tweede Aanvullend Protocol bij de Europa-Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de Republiek Bulgarije, anderzijds, en bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en de Republiek Bulgarije, anderzijds

(94/981/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Artikel 2

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113, juncto artikel 228, lid 2, eerste zin,

Gezien de conclusies van de Europese Raad die op 9 en 10 december 1994 te Essen heeft plaatsgevonden,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Commissie namens de Gemeenschappen over een Tweede Aanvullend Protocol bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken⁽¹⁾ en bij de Europa-Overeenkomst met de Republiek Bulgarije heeft onderhandeld;

Overwegende dat het noodzakelijk is dit Tweede Aanvullend Protocol goed te keuren,

De bepalingen ter uitvoering van artikel 3 van het Tweede Aanvullend Protocol betreffende de landbouwproducten en bijlage II bij het Verdrag, die in het kader van de gemeenschappelijke marktordening aan een stelsel van heffingen of douanerechten zijn onderworpen, en betreffende de produkten van de GN-codes 0711 90 40, 2003 10 20 en 2003 10 30, worden vastgesteld volgens de procedure bedoeld in artikel 26 van Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten⁽²⁾, of in de overeenkomstige bepalingen van andere verordeningen houdende vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten. Wanneer de toepassing van de Overeenkomst een nauwe samenwerking met Bulgarije vereist, kan de Commissie alle maatregelen nemen die voor deze samenwerking noodzakelijk zijn.

BESLUIT:

Artikel 3

Artikel 1

Het Aanvullend Protocol bij de Europa-Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de Republiek Bulgarije, anderzijds, en bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en de Republiek Bulgarije, anderzijds, wordt hierbij namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van het Tweede Aanvullend Protocol is aan dit besluit gehecht.

De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de persoon aan te wijzen die bevoegd is het Tweede Aanvullend Protocol namens de Europese Gemeenschap te ondertekenen.

De Voorzitter van de Raad verricht namens de Europese Gemeenschap de kennisgeving bedoeld in artikel 8 van het Tweede Aanvullend Protocol.

Gedaan te Brussel, 22 december 1994.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. SEEHOFER

⁽¹⁾ PB nr. L 323 van 23. 12. 1993, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1880/94 (PB nr. L 197 van 30. 7. 1994, blz. 21).

TWEEDE AANVULLEND PROTOCOL

bij de Europa-Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de Republiek Bulgarije, anderzijds, en bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en de Republiek Bulgarije, anderzijds

DE EUROPESE GEMEENSCHAP EN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN STAAL, hierna „de Gemeenschap” genoemd,

enerzijds, en

DE REPUBLIEK BULGARIJE,

anderzijds,

OVERWEGENDE dat de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de Republiek Bulgarije, anderzijds (hierna „de Europa-Overeenkomst” genoemd), op 8 maart 1993 te Brussel werd ondertekend en dat deze Overeenkomst nog niet in werking is getreden;

OVERWEGENDE dat in afwachting van de inwerkingtreding van de Europa-Overeenkomst een aantal bepalingen van deze Overeenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken met ingang van 31 december 1993 ten uitvoer zijn gelegd door middel van de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en de Republiek Bulgarije, anderzijds, (hierna „de Interimovereenkomst” genoemd), die op 8 maart 1993 te Brussel werd ondertekend;

OVERWEGENDE dat de Europa-Overeenkomst en de Interimovereenkomst zijn gewijzigd bij een op 21 december 1993 ondertekend Aanvullend Protocol, hierna „Eerste Aanvullend Protocol” genoemd,

ZICH BEWUST VAN het grote belang van de handel voor de overgang naar een markteconomie,

REKENING HOUDENDE MET het feit dat de Gemeenschap bereid is het voor de Republiek Bulgarije vastgestelde tijdschema voor de handelsbepalingen van de Europa-Overeenkomst en de Interimovereenkomst met dat van de geassocieerde Visegrad-landen in overeenstemming te brengen,

REKENING HOUDENDE MET de doelstellingen van de Europa-Overeenkomst en, in het bijzonder, die welke in artikel 1 daarvan zijn genoemd,

GELET OP de Interimovereenkomst,

HEBBEN BESLOTEN dit Protocol te sluiten en hebben te dien einde als hun gevolmachtigden aangewezen:

DE EUROPESE GEMEENSCHAP:

Dietrich von KYAW

Ambassadeur,

Permanente Vertegenwoordiger van de Bondsrepubliek Duitsland,
Voorzitter van het Comité van Permanente Vertegenwoordigers

DE REPUBLIEK BULGARIJE:

Evgeni IVANOV

Ambassadeur,

Hoofd van de Missie van Bulgarije bij de Europese Gemeenschappen

DIE, na overlegging van hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten,

OVEREENSTEMMING HEBBEN BEREIKT OMTRENT HETGEEN VOLGT:

Artikel 1

Artikel 4, lid 3, van de Interimovereenkomst en artikel 10, lid 3, van de Europa-Overeenkomst, gewijzigd bij het Eerste Aanvullend Protocol, worden vervangen door:

„3. Voor de produkten van oorsprong uit Bulgarije vermeld in bijlage III, worden de douanerechten bij invoer geschorst binnen de grenzen van jaarlijkse communautaire tariefcontingenten of -plafonds die geleidelijk worden verhoogd overeenkomstig het bepaalde in de genoemde bijlage, in dier voege dat de op de betrokken produkten rustende douanerechten bij invoer uiterlijk aan het einde van het tweede jaar na de datum van inwerkingtreding van de Overeenkomst volledig zijn afgeschaft.

Terzelfder tijd worden de invoerrechten die van toepassing zijn op de ingevoerde hoeveelheden welke de vorengenoemde contingenten of plafonds overschrijden, met ingang van de datum van inwerkingtreding van de Overeenkomst jaarlijks met 15% van het basisrecht verlaagd. Aan het einde van het tweede jaar worden de resterende rechten afgeschaft.”

Artikel 2

De voetnoten van bijlage III bij de Interimovereenkomst en van bijlage III de Europa-Overeenkomst zijn niet meer van toepassing.

Artikel 3

Punt 1, onder b), van de inleidende alinea die door het Eerste Aanvullend Protocol werd toegevoegd aan de bijlagen XIa, XIIa, XIIIa en XIIb bij de Interimovereenkomst en aan de bijlagen XIa, XIIIa en XIIIb bij de Europa-Overeenkomst wordt vervangen door:

„1. b) De voor het vierde jaar vastgestelde, in ton uitgedrukte hoeveelheden zijn niet van toepassing en de voor het vijfde jaar vastgestelde hoeveelheden zijn van toepassing voor het vierde jaar, dat ingaat op 1 juli 1995.”

Artikel 4

1. In de aanhef van artikel 2, lid 1, van Protocol nr. 1 betreffende textielprodukten en kledingartikelen bij de Interimovereenkomst en van Protocol nr. 1 betreffende textielprodukten en kledingartikelen bij de Europa-Overeenkomst, gewijzigd bij het Eerste Aanvullend Protocol, wordt „aan het einde van een periode van vijf jaar” vervangen door „aan het einde van een periode van vier jaar”.

2. De tekst van de laatste twee streepjes van artikel 2, lid 1, van Protocol nr. 1 betreffende textielprodukten en kledingartikelen bij de Interimovereenkomst en van Protocol nr. 1 betreffende textielprodukten en kledingartikelen bij de Europa-Overeenkomst, gewijzigd bij het Eerste Aanvullend Protocol, wordt vervangen door:

„aan het begin van het vijfde jaar worden de resterende rechten afgeschaft.”

Artikel 5

In bijlage I van Protocol nr. 3 betreffende verwerkte landbouwprodukten bij de Interimovereenkomst en van Protocol nr. 3 betreffende verwerkte landbouwprodukten bij de Europa-Overeenkomst, wordt het in kolom 7 vermelde aantal jaren na het verstrijken waarvan het definitieve recht van toepassing is, voor de produkten met GN-codes 1803, 1804 00 00 en 1805 00 00 van vier tot drie jaar teruggebracht.

In bijlage II van Protocol nr. 3 betreffende verwerkte landbouwprodukten bij de Interimovereenkomst en van Protocol nr. 3 betreffende verwerkte landbouwprodukten bij de Europa-Overeenkomst worden de in ton uitgedrukte hoeveelheden voor 1996 geschrapt en zijn met ingang van 1996 de voor 1997 en volgende jaren vastgestelde, in ton uitgedrukte hoeveelheden van toepassing.

Artikel 6

In bijlage II en in de bijlage van aanhangsel B van het Aanvullend Protocol betreffende de handel in textielprodukten bij de Europa-Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Bulgarije, worden de in ton uitgedrukte hoeveelheden voor 1998 geschrapt. In Goedgekeurd Proces-Verbaal nr. 5 wordt de zinsnede „een periode van vijf jaar die ingaat op 1 januari 1994” vervangen door „een periode van vier jaar die ingaat op 1 januari 1994”.

Artikel 7

Dit Protocol vormt een integrerend bestanddeel van de Interimovereenkomst en van de Europa-Overeenkomst.

Artikel 8

Dit Protocol treedt in werking op de eerste dag van de maand volgende op de datum waarop de partijen elkaar kennis geven van de voltooiing van de daartoe vereiste procedures. Dit Protocol is van toepassing met ingang van 1 januari 1995.

Indien dit Protocol na 1 januari 1995 in werking treedt, worden alle betaalde rechten die niet verschuldigd zouden zijn geweest indien het Protocol op deze datum in werking was getreden en de bepalingen ervan op die datum ten uitvoer waren gelegd, terugbetaald en wordt met een dergelijke terugbetaling geacht geheel te zijn voldaan aan de verplichting tot het niet opleggen van deze rechten.

Artikel 9

Dit Protocol wordt opgesteld in twee exemplaren in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Griekse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Bulgaarse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

Hecho en Bruselas, el treinta de diciembre de mil novecientos noventa y cuatro.

Udfærdiget i Bruxelles, den tredivte december nitten hundrede og fireoghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am dreißigsten Dezember neunzehnhundertvierundneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις τριάντα Δεκεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα τέσσερα.

Done at Brussels on the thirtieth day of December in the year one thousand nine hundred and ninety-four.

Fait à Bruxelles, le trente décembre mil neuf cent quatre-vingt-quatorze.

Fatto a Bruxelles, addì trenta dicembre millenovecentonovantaquattro.

Gedaan te Brussel, de dertigste december negentienhonderd vierennegentig.

Feito em Bruxelas, em trinta de Dezembro de mil novecentos e noventa e quatro.

НАПРАВЕНО В БРЮКСЕЛ НА 30 ДЕКЕМВРИ 1994 ГОДИНА

Por la Comunidad Europea

For Det Europæiske Fællesskab

Für die Europäische Gemeinschaft

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

For the European Community

Pour la Communauté européenne

Per la Comunità europea

Voor de Europese Gemeenschap

Pela Comunidade Europeia

За Република България

BESLUIT VAN DE RAAD

van 22 december 1994

betreffende de sluiting van het Tweede Aanvullend Protocol bij de Europa-Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, en bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en Roemenië, anderzijds

(94/982/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113, juncto artikel 228, lid 2, eerste zin,

Gezien de conclusies van de Europese Raad die op 9 en 10 december 1994 te Essen heeft plaatsgevonden,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Commissie namens de Gemeenschappen over een Tweede Aanvullend Protocol bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken⁽¹⁾ en bij de Europa-Overeenkomst met Roemenië heeft onderhandeld;

Overwegende dat het noodzakelijk is dit Tweede Aanvullend Protocol goed te keuren,

BESLUIT:

Artikel 1

Het Tweede Aanvullend Protocol bij de Europa-Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, en bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, wordt hierbij namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van het Tweede Aanvullend Protocol is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De bepalingen ter uitvoering van artikel 3 van het Tweede Aanvullend Protocol betreffende de landbouwprodukten van bijlage II bij het Verdrag, die in het kader van de gemeenschappelijke marktordening aan een stelsel van heffingen of douanerechten zijn onderworpen, en betreffende de produkten van de GN-codes 0711 90 40, 2003 10 20 en 2003 10 30, worden vastgesteld volgens de procedure bedoeld in artikel 26 van Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten⁽²⁾ of in de overeenkomstige bepalingen van andere verordeningen houdende vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwprodukten. Wanneer de toepassing van de Overeenkomst een nauwe samenwerking met Roemenië vereist, kan de Commissie alle maatregelen nemen die voor deze samenwerking noodzakelijk zijn.

Artikel 3

De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de persoon aan te wijzen die bevoegd is het Tweede Aanvullend Protocol namens de Europese Gemeenschap te ondertekenen.

De Voorzitter van de Raad verricht namens de Europese Gemeenschap de kennisgeving bedoeld in artikel 9 van het Tweede Aanvullend Protocol.

Gedaan te Brussel, 22 december 1994.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. SEEHOFER

⁽¹⁾ PB nr. L 81 van 2. 4. 1993, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13. Laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1880/94 (PB nr. L 197 van 30. 7. 1994, blz. 21).

TWEEDE AANVULLEND PROTOCOL

bij de Europa-Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, en bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en Roemenië, anderzijds

DE EUROPESE GEMEENSCHAP EN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN STAAL, hierna „de Gemeenschap” genoemd,

enerzijds, en

ROEMENIË,

anderzijds,

OVERWEGENDE dat de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, (hierna „de Europa-Overeenkomst” genoemd), op 1 februari 1993 te Brussel werd ondertekend en dat deze Overeenkomst nog niet in werking is getreden;

OVERWEGENDE dat in afwachting van de inwerkingtreding van de Europa-Overeenkomst een aantal bepalingen van deze Overeenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken met ingang van 1 mei 1993 ten uitvoer zijn gelegd door middel van de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, (hierna „de Interimovereenkomst” genoemd), die op 1 februari 1993 te Brussel werd ondertekend;

OVERWEGENDE dat de Europa-Overeenkomst en de Interimovereenkomst zijn gewijzigd bij een op 11 december 1993 ondertekend Aanvullend Protocol, hierna „Eerste Aanvullend Protocol” genoemd;

ZICH BEWUST VAN het grote belang van de handel voor de overgang naar een markteconomie;

REKENING HOUDENDE MET het feit dat de Gemeenschap bereid is het voor Roemenië vastgestelde tijdschema voor de handelsbepalingen van de Europa-Overeenkomst en de Interimovereenkomst met dat van de geassocieerde Visegrad-landen in overeenstemming te brengen;

REKENING HOUDENDE MET de doelstelling van de Europa-Overeenkomst en, in het bijzonder, die welke in artikel 1 daarvan zijn genoemd;

GELET OP de Interimovereenkomst,

HEBBEN BESLOTEN dit Protocol te sluiten en hebben te dien einde als hun gevolmachtigden aangewez-

DE EUROPESE GEMEENSCHAP:

Dietrich von KYAW

Ambassadeur,

Permanente Vertegenwoordiger van de Bondsrepubliek Duitsland,
Voorzitter van het Comité van Permanente Vertegenwoordigers,

ROEMENIË:

Constantin ENE

Buitengewoon en gevolmachtigd ambassadeur,

Hoofd van de Missie van Roemenië bij de Europese Unie,

DIE ALS VOLGT ZIJN OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

Artikel 4, lid 3, van de Interimovereenkomst en artikel 10, lid 3, van de Europa-Overeenkomst, gewijzigd bij het Eerste Aanvullend Protocol, worden vervangen door:

„3. Voor de produkten van oorsprong uit Roemenië vermeld in bijlage III worden de douanerechten bij invoer geschorst binnen de grenzen van jaarlijkse communautaire tariefcontingenten of -plafonds die geleidelijk worden verhoogd overeenkomstig het bepaalde in de genoemde bijlage, in dier voege dat de

op de betrokken produkten rustende douanerechten bij invoer uiterlijk aan het einde van het tweede jaar na de datum van inwerkingtreding van de Overeenkomst volledig zijn afgeschaft.

Terzelfder tijd worden de douanerechten bij invoer die van toepassing worden wanneer de contingenten uitgeput zijn of de douanerechten ten aanzien van onder tariefplafonds vallende goederen weder ingesteld worden, met ingang van de datum van inwerkingtreding van de Overeenkomst jaarlijks met 15 % van het basisrecht verlaagd. Aan het einde van het tweede jaar worden de resterende rechten afgeschaft."

Artikel 2

De voetnoten van bijlage III bij de Interimovereenkomst en van bijlage III bij de Europa-Overeenkomst zijn niet meer van toepassing.

Artikel 3

Punt 1, onder b), van de inleidende alinea die door het Eerste Aanvullend Protocol werd toegevoegd aan de bijlagen XIa, XIIa en XIIb bij de Interimovereenkomst en aan de bijlagen XIa, XIIa en XIIb bij de Europa-Overeenkomst wordt vervangen door:

„1. b) De voor het vierde jaar vastgestelde, in ton uitgedrukte hoeveelheden zijn niet van toepassing en de voor het vijfde jaar vastgestelde hoeveelheden zijn van toepassing voor het vierde jaar, dat ingaat op 1 juli 1995."

Artikel 4

1. In de aanhef van artikel 2, lid 1, van Protocol nr. 1 betreffende textielprodukten en kledingartikelen bij de Interimovereenkomst en van Protocol nr. 1 betreffende textielprodukten en kledingartikelen bij de Europa-Overeenkomst, gewijzigd bij het Eerste Aanvullend Protocol, wordt „aan het einde van een periode van vijf jaar” vervangen door „aan het einde van een periode van vier jaar”.

2. De tekst van de laatste twee streepjes van artikel 2, lid 1, van Protocol nr. 1 betreffende textielprodukten en kledingartikelen bij de Interimovereenkomst en van Protocol nr. 1 betreffende textielprodukten en kledingartikelen bij de Europa-Overeenkomst, gewijzigd bij het Eerste Aanvullend Protocol, wordt vervangen door:

„aan het begin van het vijfde jaar worden de resterende rechten afgeschaft."

Artikel 5

Artikel 2, lid 2, van Protocol nr. 2 betreffende EGKS-produkten bij de Interimovereenkomst en van Protocol nr. 2 betreffende EGKS-produkten bij de Europa-Overeenkomst, zoals gewijzigd bij het Eerste Aanvullend Protocol, wordt vervangen door:

„2. Aan het begin van het tweede, het derde en het vierde jaar na de inwerkingtreding van de Overeen-

komst wordt een verdere verlaging tot, respectievelijk, 60 %, 40 % en 0 % van het basisrecht toegepast."

Artikel 6

In bijlage A van Protocol nr. 3 betreffende verwerkte landbouwprodukten bij de Interimovereenkomst en van Protocol nr. 3 betreffende verwerkte landbouwprodukten bij de Europa-Overeenkomst wordt het in kolom 7 vermelde aantal jaren na het verstrijken waarvan het definitieve recht van toepassing is, voor de produkten van de GN-codes 1803, 1804 00 00, 1805 00 00 en 1806 10 10 — andere, van vier tot drie jaar teruggebracht.

In bijlage B van Protocol nr. 3 betreffende verwerkte landbouwprodukten bij de Interimovereenkomst en van Protocol nr. 3 betreffende verwerkte landbouwprodukten bij de Europa-Overeenkomst worden de in ton uitgedrukte hoeveelheden voor 1996 geschrapt en zijn met ingang van 1996 de voor 1997 en volgende jaren vastgestelde, in ton uitgedrukte hoeveelheden van toepassing.

Artikel 7

In bijlage II en in de bijlage van aanhangsel B van het Aanvullend Protocol betreffende de handel in textielprodukten bij de Europa-Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Roemenië worden de kwantitatieve beperkingen voor 1998 geschrapt.

In Goedgekeurd Proces-Verbaal nr. 5 wordt de zinsnede „een periode van vijf jaar die ingaat op 1 januari 1994” vervangen door „een periode van vier jaar die ingaat op 1 januari 1994”.

Artikel 8

Dit Protocol vormt een integrerend bestanddeel van de Interimovereenkomst en van de Europa-Overeenkomst.

Artikel 9

Dit Protocol treedt in werking op de eerste dag van de maand volgende op de datum waarop de partijen elkaar kennis geven van de voltooiing van de daartoe vereiste procedures. Dit Protocol is van toepassing met ingang van 1 januari 1995.

Indien dit Protocol na 1 januari 1995 in werking treedt, worden alle betaalde rechten die niet verschuldigd zouden zijn geweest indien het Protocol op deze datum in werking was getreden en de bepalingen ervan op die datum ten uitvoer waren gelegd, terugbetaald, en wordt met een dergelijke terugbetaling geacht geheel te zijn voldaan aan de verplichting tot het niet opleggen van deze rechten.

Artikel 10

Dit Protocol wordt opgesteld in twee exemplaren in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Griekse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Roemeense taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

Hecho en Bruselas, el veintidós de diciembre de mil novecientos noventa y cuatro.

Udfærdiget i Bruxelles, den toogtyvende december nitten hundrede og fireoghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am zweiundzwanzigsten Dezember neunzehnhundertvierundneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι δύο Δεκεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα τέσσερα.

Done at Brussels on the twenty-second day of December in the year one thousand nine hundred and ninety-four.

Fait à Bruxelles, le vingt-deux décembre mil neuf cent quatre-vingt-quatorze.

Fatto a Bruxelles, addì ventidue dicembre millenovecentonovantaquattro.

Gedaan te Brussel, de tweeëntwintigste december negentienhonderd vierennegentig.

Feito em Bruxelas, em vinte e dois de Dezembro de mil novecentos e noventa e quatro.

Făcut la Bruxelles la douăzeci și doi decembrie una mie nouă sute nouăzeci și patru.

Por la Comunidad Europea

For Det Europæiske Fællesskab

Für die Europäische Gemeinschaft

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

For the European Community

Pour la Communauté européenne

Per la Comunità europea

Voor de Europese Gemeenschap

Pela Comunidade Europeia

Handwritten signature in cursive script.

Pentru România

Handwritten signature in cursive script, appearing to be "Constantin Ionescu".

COMMISSIE

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 22 december 1994

betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal van het Tweede Aanvullend Protocol bij de Europa-Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, en bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en Roemenië, anderzijds

(94/983/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op artikel 95, lid 1,

Gezien de conclusies van de Europese Raad die op 9 en 10 december 1994 te Essen heeft plaatsgevonden,

Overwegende dat de Commissie namens de Europese Gemeenschappen heeft onderhandeld over een Tweede Aanvullend Protocol bij de Europa-Overeenkomst met Roemenië en bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken met Roemenië;

Overwegende dat het noodzakelijk is dit Tweede Aanvullend Protocol goed te keuren;

Overwegende dat dit Tweede Aanvullend Protocol dient te worden gesloten om de doelstellingen van de Gemeenschap als omschreven in de artikelen 2 en 3 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, te bereiken;

Overwegende dat het Verdrag niet voorzag in alle gevallen waarop dit besluit van toepassing is;

Na raadpleging van het Raadgevend Comité en met eenstemmige goedkeuring van de Raad,

BESLUIT:

Artikel 1

Het Tweede Aanvullend Protocol bij de Europa-Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, en bij de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, wordt hierbij namens de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal goedgekeurd.

De tekst van dit Aanvullend Protocol is aan dit besluit gehecht ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 6 van dit Publikatieblad.

Artikel 2

De Voorzitter van de Commissie verricht namens de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal de in artikel 9 van het Tweede Aanvullend Protocol bedoelde kennisgeving.

Gedaan te Brussel, 22 december 1994.

Voor de Commissie
De Voorzitter
Jacques DELORS

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 20 december 1994

tot vaststelling van de diergezondheidsvoorschriften en de voorschriften inzake veterinaire certificaten voor de invoer van vers vlees van pluimvee uit bepaalde derde landen

(Voor de EER relevante tekst)

(94/984/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/494/EEG van de Raad van 26 juni 1991 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van vers vlees van pluimvee ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/121/EG ⁽²⁾, en met name op de artikelen 11 en 12,Overwegende dat bij Beschikking 94/85/EG van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 94/453/EG ⁽⁴⁾, een lijst is vastgesteld van derde landen waaruit de invoer van vers vlees van pluimvee is toegestaan;Overwegende dat bij Beschikking 94/438/EG van de Commissie ⁽⁵⁾ de criteria zijn vastgesteld voor de toekenning van een bepaalde gezondheidsstatus aan derde landen ten aanzien van aviaire influenza en „Newcastle disease” met betrekking tot de invoer van vers vlees van pluimvee;Overwegende dat het aangewezen is het toepassingsgebied van deze beschikking te beperken tot onder het toepassingsgebied van Richtlijn 71/118/EEG van de Raad ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd en bijgewerkt bij Richtlijn 92/116/EEG ⁽⁷⁾, vallende pluimveesoorten en de diergezondheidsvoorschriften en de voorschriften inzake veterinaire certificaten voor andere pluimveesoorten bij een afzonderlijke beschikking vast te stellen;

Overwegende dat daarom diergezondheidsvoorschriften en voorschriften inzake de veterinaire certificaten moeten worden vastgesteld; dat het, aangezien de derde landen op basis van een overeenkomstige gezondheidssituatie in verschillende groepen kunnen worden ingedeeld, dienstig is naar gelang van de situatie verschillende gezondheidscertificaten vast te stellen;

Overwegende dat het thans, afgaande op inlichtingen uit de betrokken derde landen en in sommige daarvan door de diensten van de Commissie uitgevoerde inspecties, mogelijk is twee categorieën certificaten vast te stellen;

Overwegende dat de toestand in de overige derde landen waarvoor thans nog geen certificaat kan worden vastgesteld, aandachtig wordt bestudeerd om na te gaan of zij al dan niet aan de communautaire criteria voldoen; dat deze beschikking ten laatste op 31 oktober 1995 opnieuw moet worden bezien om al dan niet invoer uit deze landen toe te staan;

Overwegende dat deze beschikking van toepassing is onverminderd de maatregelen voor vlees van pluimvee dat voor andere doeleinden dan voor menselijke consumptie wordt ingevoerd;

Overwegende dat een termijn moet worden gelaten voor de tenuitvoerlegging van de nieuwe certificeringsregeling;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De Lid-Staten staan de invoer toe van vers vlees van pluimvee uit derde landen of uit delen van derde landen die zijn opgenomen in bijlage I, op voorwaarde dat het vlees voldoet aan de eisen die zijn vastgesteld in het desbetreffende gezondheidscertificaat volgens de modellen in bijlage II en het vergezeld gaat van een naar behoren ingevuld en ondertekend certificaat. Het certificaat moet bestaan uit het algemene gezondheidscertificaat volgens het model in bijlage II, deel 1, en een van de specifieke gezondheidscertificaten volgens het model in bijlage II, deel 2, naargelang van het op grond van bijlage I te gebruiken model.

Artikel 2

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 mei 1995.

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 35.⁽²⁾ PB nr. L 340 van 31. 12. 1993, blz. 39.⁽³⁾ PB nr. L 44 van 17. 2. 1994, blz. 31.⁽⁴⁾ PB nr. L 187 van 22. 7. 1994, blz. 11.⁽⁵⁾ PB nr. L 181 van 15. 7. 1994, blz. 35.⁽⁶⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23.⁽⁷⁾ PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 1.

Artikel 3

Gedaan te Brussel, 20 december 1994.

Deze beschikking wordt uiterlijk op 31 oktober 1995 opnieuw bezien.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

Derde landen of delen van derde landen die de in bijlage II vastgestelde certificaten mogen gebruiken bij de invoer van vers vlees van pluimvee in de Gemeenschap

ISO-code	Land	Delen van het grondgebied	Te gebruiken model
AU	Australië		A
BR	Brazilië	De staten Rio Grande do Sul en Santa Catarina	A
CA	Canada		A
CH	Zwitserland		A
CL	Chili		A
CY	Cyprus		A
CZ	Tsjechië		A
HR	Kroatië	De provincies Zagrebacka, Krapinsko-Zagorska, Varazdinska, Koprivnicko-Krizevacka, Bjelovarsko-Bilogorska, Primorsko-Goranska, Viroviticko-Podravska, Pozesko-Slavonska, Istarska, Medimurska, Grad Zagreb	A
HU	Hongarije		A
IL	Israël		B
NZ	Nieuw-Zeeland		A
PL	Polen		A
RO	Roemenië		A
SK	Slowakije		A
TH	Thailand		B
US	Verenigde Staten van Amerika		A

Opmerking: De letters A en B verwijzen naar het in bijlage II, deel 2, vastgestelde model.

BIJLAGE II

DEEL I

DIERGEZONDHEIDSCERTIFICAAT VOOR VERS VLEES VAN PLUIMVEE VOOR MENSELIJKE
CONSUMPTIE ⁽¹⁾

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en het origineel dient de zending te vergezellen tot in de inspectiepost aan de grens.

1. Afzender (naam en volledig adres)	2. GEZONDHEIDSCERTIFICAAT Nr. ORIGINEEL 2.1. Referentienummer van het vleeskeuringscertificaat:
4. Geadresseerde (naam en volledig adres)	3.1. Land van herkomst: 3.2. Streek van herkomst ⁽²⁾ :
8. Plaats van lading:	5. BEVOEGDE AUTORITEIT: 6. BEVOEGDE AUTORITEIT (PLAATSELIJK):
9.1. Vervoermiddel ⁽³⁾ : 9.2. Zegelnummer ⁽⁴⁾ :	7. Adres van de inrichting(en): 7.1. Slachthuis: 7.2. Uitsnijderij ⁽⁵⁾ : 7.3. Koelhuis ⁽⁵⁾ :
10.1. Lid-Staat van bestemming: 10.2. Uiteindelijke bestemming:	11. Erkenningsnummer(s) van de inrichting(en): 11.1. Slachthuis: 11.2. Uitsnijderij ⁽⁵⁾ : 11.3. Koelhuis ⁽⁵⁾ :
12. Soort pluimvee:	15. Hoeveelheid: 15.1. Nettogewicht (kg): 15.2. Aantal verpakkingen:
13. Aard van de delen:	<p><i>Opmerking</i> <i>Voor elke zending vers vlees van pluimvee moet een apart certificaat worden afgegeven.</i></p> <p>⁽¹⁾ Vers vlees van pluimvee is vers vlees van de volgende als huisdier gehouden diersoorten: kippen, kalkoenen, parelhoenders, eenden en ganzen, die geschikt zijn voor menselijke consumptie en die geen andere behandeling hebben ondergaan dan een koudebehandeling met het oog op conservering; vacuümverpakt vlees of vlees in gasverpakking moet eveneens vergezeld gaan van een certificaat volgens dit model. ⁽²⁾ Alleen in te vullen indien de machtiging tot uitvoer naar de Gemeenschap slechts voor bepaalde gebieden van het betrokken derde land is gegeven. ⁽³⁾ Het vervoermiddel vermelden, samen met eventueel de registratiegegevens of de geregistreerde naam. ⁽⁴⁾ Facultatief. ⁽⁵⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.</p>
14. Identificatiegegevens verzending:	

DEEL 2

Model A

16. Gezondheidsverklaring:

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart, overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 91/494/EEG, hetgeen volgt:

- 1)⁽¹⁾, gebied⁽²⁾, is vrij van aviaire influenza en van „Newcastle disease“, als gedefinieerd in de „Code Zoosanitaire“ van het OIE;
- 2) het hierboven beschreven vlees is afkomstig van pluimvee dat:
 - a) sedert het uitkomen is gehouden op het grondgebied van⁽¹⁾, gebied⁽²⁾, of als eendagskuiken is ingevoerd;
 - b) komt van bedrijven:
 - waarvoor geen veterinaire rechtelijke beperkende maatregelen gelden in verband met een pluimveeziekte,
 - waaromheen zich in een gebied met een straal van tien kilometer ten minste in de laatste dertig dagen geen enkele uitbraak van aviaire influenza of van „Newcastle disease“ heeft voorgedaan;
 - c) niet is geslacht in het kader van een veterinaire rechtelijk programma voor de bestrijding of de uitroeiing van pluimveeziekten;
 - d) niet⁽³⁾ met een levend vaccin tegen „Newcastle disease“ is ingeënt in de laatste dertig dagen vóór het slachten;
 - e) tijdens het vervoer naar het slachthuis niet in contact is geweest met pluimvee dat met aviaire influenza of met „Newcastle disease“ besmet was;
- 3) het hierboven beschreven vlees:
 - a) komt van slachthuizen waarvoor op het moment van het slachten geen beperkende maatregelen golden in verband met een vermoedelijke of een werkelijke uitbraak van aviaire influenza of van „Newcastle disease“ en waaromheen zich in een gebied met een straal van tien kilometer ten minste in de laatste 30 dagen geen enkele uitbraak van aviaire influenza of van „Newcastle disease“ heeft voorgedaan;
 - b) is tijdens het slachten, het uitsnijden, de opslag of het vervoer nooit in contact geweest met vlees dat niet aan de eisen van Richtlijn 91/494/EEG voldoet.

Gedaan te, op

Stempel⁽⁴⁾

.....
 (handtekening van de officiële dierenarts)⁽⁴⁾

.....
 (naam in hoofdletters, kwalificaties en titel)

⁽¹⁾ Naam van het land van verzending.

⁽²⁾ Alleen in te vullen indien de machtiging tot uitvoer naar de Gemeenschap slechts voor bepaalde gebieden van het betrokken derde land is gegeven.

⁽³⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is. Indien het pluimvee in de laatste dertig dagen vóór het slachten is ingeënt, mag de zending niet worden verzonden naar Lid-Staten of delen daarvan die zijn erkend overeenkomstig artikel 12 van Richtlijn 90/539/EEG (thans: Denemarken, Ierland en in het Verenigd Koninkrijk: Noord-Ierland).

⁽⁴⁾ De kleur van het stempel en de handtekening moet verschillen van die van de gedrukte tekst.

Model B

16. Gezondheidsverklaring:

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 91/494/EEG, hetgeen volgt:

1.⁽¹⁾, gebied⁽²⁾, is vrij van aviaire influenza en van „Newcastle disease”, als gedefinieerd in de „Code Zoosanitaire” van het OIE;
2. het hierboven beschreven vlees is afkomstig van pluimvee dat
 - a) sedert het uitkomen is gehouden op het grondgebied van⁽¹⁾, gebied⁽²⁾, of als eendagskuiken is ingevoerd;
 - b) komt van bedrijven:
 - waarvoor geen veterinairerechtelijke beperkende maatregelen gelden in verband met een pluimveeziekte,
 - waaromheen zich in een gebied met een straal van tien kilometer ten minste in de laatste dertig dagen geen enkele uitbraak van aviaire influenza of van „Newcastle disease” heeft voorgedaan;
 - c) niet is geslacht in het kader van een veterinairerechtelijk programma voor de bestrijding of de uitroeiing van pluimveeziekten;
 - d) niet⁽³⁾ met een levend vaccin tegen „Newcastle disease” is ingeënt in de laatste dertig dagen vóór het slachten;
 - e) tijdens het vervoer naar het slachthuis niet in contact is geweest met pluimvee dat besmet was met aviaire influenza of met „Newcastle disease”;
3. het commerciële slachtpluimveekoppel waarvan het vlees afkomstig is,
 - a) is niet ingeënt met vaccins op basis van een „Master Seed” van het NCD-virus met een hogere pathogeniteit dan lentogene virusstammen, en
 - b) is bij het slachten, op basis van een aselechte steekproef van cloaca-„swabs” van ten minste zestig dieren per betrokken koppel, op „Newcastle disease” onderzocht aan de hand van een virusisolatietest, uitgevoerd in een officieel laboratorium, waarbij geen aviaire paramyxovirussen met een intracerebrale pathogeniteitsindex (ICPI) van meer dan 0,4 zijn gevonden, en
 - c) is in de laatste dertig dagen vóór het slachten niet in contact geweest met pluimvee dat niet aan de onder a) en b) genoemde garanties voldoet;
4. het hierboven beschreven vlees:
 - a) komt van slachthuizen waarvoor op het moment van het slachten geen beperkende maatregelen golden in verband met een vermoedelijke of een werkelijke uitbraak van aviaire influenza of van „Newcastle disease” en waaromheen zich in een gebied met een straal van tien kilometer ten minste in de laatste 30 dagen geen enkele uitbraak van aviaire influenza of van „Newcastle disease” heeft voorgedaan;
 - b) is tijdens het slachten, het uitsnijden, de opslag of het vervoer nooit in contact geweest met vlees dat niet aan de eisen van Richtlijn 91/494/EEG voldoet;

Gedaan te, op

Stempel⁽⁴⁾

.....

 (handtekening van de officiële dierenarts)⁽⁴⁾

.....

 (naam in hoofdletters, kwalificaties en titel)

⁽¹⁾ Naam van het land van verzending.

⁽²⁾ Alleen in te vullen indien de machtiging tot uitvoer naar de Gemeenschap slechts voor bepaalde gebieden van het betrokken derde land is gegeven.

⁽³⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is. Indien het pluimvee in de laatste dertig dagen vóór het slachten is ingeënt, mag de zending niet worden verzonden naar Lid-Staten of delen daarvan die zijn erkend overeenkomstig artikel 12 van Richtlijn 90/539/EEG (thans: Denemarken, Ierland en in het Verenigd Koninkrijk: Noord-Ierland).

⁽⁴⁾ De kleur van het stempel en de handtekening moet verschillen van die van de gedrukte tekst.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 december 1994

inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EG-Verdrag (IV/33.218 — Far Eastern Freight Conference)

(Slechts de teksten in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Italiaanse en de Nederlandse taal zijn authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(94/985/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

DE FEITEN

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

I. De klacht

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1017/68 van de Raad van 19 juli 1968 houdende de toepassing van mededingingsregels op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Griekenland, en met name op artikel 2, op artikel 5 en op artikel 11, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 4056/86 van de Raad van 22 december 1986 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag op het zeevervoer ⁽²⁾, en met name op artikel 3 en artikel 11, lid 1,

Gezien de klacht die overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 is ingediend,

Gezien het besluit van de Commissie van 18 december 1992 om in deze zaak de procedure in te leiden,

Na de betrokken ondernemingen overeenkomstig artikel 26 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 en overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1630/69 van de Commissie van 8 augustus 1969 over het horen van belanghebbenden en derden overeenkomstig artikel 26, lid 1 en 2, van Verordening (EEG) nr. 1017/68 van de Raad van 19 juli 1968 ⁽³⁾ in de gelegenheid te hebben gesteld hun standpunten ter zake van de door de Commissie in aanmerking genomen punten van bezwaar kenbaar te maken en desgevallend bijkomende opmerkingen te maken,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities op het gebied van het vervoer op 23 november 1994,

Overwegende hetgeen volgt:

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 23. 7. 1968, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 378 van 31. 12. 1986, blz. 4.

⁽³⁾ PB nr. L 209 van 21. 8. 1969, blz. 11.

- (1) Op 28 april 1989 ontving de Commissie van het „Bundesverband der Deutschen Industrie” (BDI), de „Deutscher Industrie- und Handelstag” (DIHT) en het „Bundesverband des Deutschen Gross- und Aussenhandels” (BGA), de organisaties die deelnemen in het „Deutsche Seeverladerkomitee” (DSVK, de Duitse Raad van Zeeverladers), een klacht die betrekking heeft op bepaalde activiteiten inzake prijsvaststelling door de leden van de „Far Eastern Freight Conference”, hierna „FEFC” genoemd, met betrekking tot multimodaal vervoer. De bijlage bij deze beschikking bevat een lijst van de FEFC-leden. (De Commissie is op 21 november 1994 op de hoogte gesteld dat Lloyd Triestino sinds 31 januari 1994 geen lid meer is van de FEFC en dat Croatia Lines dat niet meer is sinds 28 mei 1994.)
- (2) De klagers vermeldden de volgende vijf elementen die „door-to-door” of multimodale vervoerdiensten vormen:
 - a) het inlandtransport naar de haven;
 - b) de behandeling van de vracht in de haven (overlading van het middel voor inlandtransport naar het schip);
 - c) het zeevervoer (vervoer over zee van de ene haven naar de andere);
 - d) de behandeling van de vracht in de haven van bestemming (overlading van het schip naar het middel voor inlandtransport);
 - e) het inlandtransport van de haven van bestemming naar de plaats van de eindbestemming.
- (3) BDI/DSVK voerden in hun klacht aan dat de generieke vrijstelling voor lijnvaart-„conferences”, zoals bedoeld in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86, enkel betrekking had op het derde element, met name het zeevervoer, terwijl de leden van de FEFC onderling niet slechts de prijzen voor het zeevervoer maar ook voor het inlandvervoer en de vrachtbehandeling vaststelden.

- (4) De klagers stelden dat, aangezien het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4056/86 wordt gevormd door de „internationale diensten voor het zeevervoer van of naar een of meer havens van de Gemeenschap, met uitzondering van de wilde vaart” (artikel 1, lid 2, van genoemde verordening), de werkingssfeer van de groepsvrijstelling in artikel 3 van die verordening niet ruimer kon zijn dan het toepassingsgebied van de verordening zelf.

De volgens hen toepasselijke verordening is Verordening (EEG) nr. 1017/68, waarbij in artikel 2 concurrentie beperkende activiteiten zoals het vaststellen van de prijzen, worden verboden en waarbij geen vrijstelling wordt verleend voor het soort activiteiten van de FEFC-leden in verband met de vaststelling van prijzen voor inlandtransport.

- (5) De klagers vroegen de Commissie de noodzakelijke maatregelen te treffen om de activiteiten van de FEFC in verband met het vaststellen van prijzen voor de levering van inlandtransportdiensten te doen beëindigen.

II. Partijen

- (6) De partijen tot wie deze beschikking is gericht, zijn leden van een of meer van de individuele lijnvaart-„conferenties” die deel uitmaken van de overkoepelende FEFC. De zeevervoerdiensten die zij verlenen, worden verricht in de volgende geografische gebieden:

In oostelijke richting

Vanuit bepaalde havens in het Verenigd Koninkrijk, Ierland, Noorwegen, Zweden, Finland, Denemarken, Duitsland, Nederland, België, Frankrijk (het Kanaal en de Atlantische Kust), IJsland en Polen naar bepaalde havens in Maleisië, Singapore, Thailand, Hongkong, Japan, Taiwan, Zuid-Korea, Noord-Korea, de Volksrepubliek China (met overlading), Macao, Indonesië (met overlading), Democratisch Cambodja, Vietnam, Laos, Myanmar, Brunei en de Filippijnen.

In westelijke richting

Vanuit bepaalde havens in Maleisië, Singapore, Thailand, Hongkong, Japan, Taiwan, Zuid-Korea, Noord-Korea, de Volksrepubliek China (met overlading), Macao, Indonesië (met overlading), Democratisch Cambodja, Vietnam, Laos, Myanmar, Brunei en de Filippijnen naar bepaalde havens in Europa, de havens aan de Zwarte Zee (behalve de havens in het GOS), alle niet-Europese havens aan de Middellandse-Zee (behalve de Israëliëse havens) en de Marokkaanse havens aan de Atlantische Oceaan.

III. De betrokken diensten

i) De diensten en de geografische markt

- (7) De leden van de FEFC bieden de volgende diensten aan:
- a) zeevervoerdiensten,

- b) diensten in verband met de afwikkeling van het havenverkeer, en
- c) inlandvervoerdiensten.

- (8) De laatste van deze diensten is in beginsel facultatief: de verladers kunnen kiezen tussen de inlandtransportdiensten die door de leden van de FEFC worden aangeboden („carrier haulage”) en die welke worden aangeboden door inlandtransporteurs of expediteurs („merchant haulage”) (voor de betekenis van deze twee Engelse termen, zie overweging 16).

- (9) Deze beschikking doet geen afbreuk aan het feit dat de leden van de FEFC voor de levering van lijnvaartdiensten krachtens artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 gemeenschappelijke of eenvormige tarieven kunnen toepassen. Bovendien behandelt deze beschikking niet de vraag of overeenkomsten tot prijsvaststelling met betrekking tot diensten voor de afwikkeling van havenverkeer onder de werkingssfeer van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 vallen.

- (10) De diensten waarop deze beschikking betrekking heeft, zijn de inlandvervoerdiensten die binnen het grondgebied van de Europese Gemeenschap aan verladers worden verleend als onderdeel van een multimodale transportoperatie voor het vervoer van gecontaineriseerde vracht tussen Noord-Europa en het Verre Oosten door scheepvaartlijnen die bij de FEFC zijn aangesloten.

- (11) Met het oog op deze beschikking is de geografische markt voor de levering van de betrokken diensten de markt waarin het inlandvervoer van containers wordt uitgevoerd door of namens de FEFC-leden tussen de havens in de in overweging 6 vermelde landen en de door die havens bediende punten landinwaarts.

ii) De levering van inlandtransportdiensten door rederijen

- (12) Van oudsher werd bij het aanbieden van vervoerdiensten aan de verladers door elk vervoerbedrijf afzonderlijk gehandeld, dit wil zeggen dat de vervoerders gewoonlijk niet meer dan één transportmiddel aanboden.

Totdat de vracht aan boord van het schip werd ontvangen waren alle kosten voor rekening van de verlader en overeenkomsten betreffende zeevervoerdiensten omvatten in het algemeen geen inlanddiensten.

- (13) Dit betekende dat de verladers in de regel het initiële inlandsegment van een vervoeroperatie (dit wil zeggen de levering tot „ship's rail”) organiseerden door zelf voor weg- of spoorwegvervoer te zorgen of door zich tot expediteurs te wenden. In het land van bestemming zou hetzij de verlader hetzij de geadresseerde evenzo handelen.

- (14) De containerisatie in de jaren '60 (en andere vormen van eenheidslading) brachten in de wijze van vrachtbehandeling een revolutie teweeg. Het gebruik van containers vergemakkelijkte immers de overbrenging van het ene transportmiddel naar het

andere, waardoor het laden en lossen werd vereenvoudigd. Hierdoor werden lijnvaartondernemingen aangemoedigd om zich in te laten met andere vervoermiddelen en om „door-to-door“-vervoerdiensten aan te bieden door aan zeevervoerdiensten inlandtransportdiensten toe te voegen. De revolutie in de vrachtbehandeling vormde echter een complicatie voor het probleem van de toewijzing van de aansprakelijkheid, aangezien de schade aan de vracht vaak slechts bij het openen van de container op de plaats van bestemming werd ontdekt. Om deze reden waren de verladers er voorstander van dat het „door-to-door“-vervoer door een exploitant van multimodaal vervoer zoals een scheepvaartonderneming werd uitgevoerd, aangezien hierdoor het probleem van de aansprakelijkheid werd opgelost.

- (15) Naast de eenheidslading en de daaruit voortvloeiende ontwikkeling van gespecialiseerde uitrusting, is een van de voornaamste kenmerken van het multimodaal vervoer het gebruik van één enkel doorvrachtconnossement dat betrekking heeft op het „door to door“-vervoer. Dit document omvat de voorwaarden van de overeenkomst tussen de verlader en de vervoerder, regelt op ondubbelzinnige wijze de aansprakelijkheid en vermeldt ook duidelijk de volledige vervoerkosten.
- (16) De revolutie in de vrachtbehandeling heeft alle vervoermiddelen beïnvloed maar in het bijzonder de lijnvaart. Zij heeft niet enkel de verladers en de reders beïnvloed maar ook tussenpersonen zoals de expediteurs die sinds de ruimere verspreiding van het multimodaal vervoer nu rechtstreeks concurreren met de scheepvaartlijnen met het oog op de organisatie van het volledige multimodaal vervoer of van een deel van deze dienst. Inlandvervoer dat door of namens scheepvaartlijnen wordt verzorgd, wordt „carrier haulage” genoemd en inlandvervoer dat wordt uitgevoerd door verladers, of door expediteurs die optreden namens verladers, wordt „merchant haulage” genoemd.
- (17) De keuze tussen „merchant haulage” en „carrier haulage” is aan de verladers. Dit werd als volgt omschreven in het deskundigenverslag dat voor de FEFC werd gemaakt en dat bij de Commissie in de loop van de administratieve procedure in deze zaak werd ingediend ⁽¹⁾:

„4.41. Keuzevrijheid. Ofschoon dikwijls de voorkeur wordt gegeven aan „carrier haulage”, is er aan de beschikbaarheid van „merchant haulage” een aantal zeer belangrijke factoren verbonden, waarvan er vele teruggaan tot de eerste periode van containerisatie.

4.42. Een eerste element is dat, toen de „conferences” voor het eerst volledige vervoerdiensten aanboden op het einde van de jaren '60 en in het begin van de jaren '70, zij op hun

respectieve routes de overgrote meerderheid van de lijnvaartvracht vervoerden en een machtspositie bezaten. Het was van belang dat de verladers niet de indruk kregen dat hen werd gevraagd om diensten te ondersteunen die deze positie misbruikten. Waar de „conferences” nieuwe commerciële paden betraden, zoals het inlandtransport, was het bovendien van belang dat de dienst werd aangeboden onder voorwaarden die de klanten zouden aantrekken en het idee van geïntegreerde distributiediensten uitbreiding zouden doen vinden. Dit omvatte het aanbod van redelijke tarieven voor „carrier haulage”. Dit volstond echter niet en het was belangrijk dat de verladers de keuze zouden behouden om zoals voorheen te handelen en hun eigen „merchant haulage” te blijven regelen indien zij zulks verlangden.

4.43. Een tweede belangrijk punt betreft de kosten voor vreemde valuta. Alle invoerders van goederen dragen kosten in verband met de omwisseling in vreemde valuta wanneer zij in het buitenland aankopen, en dit omvat de zeevervoerkosten. Het was echter gebruikelijk om de kosten voor het plaatselijke inlandtransport in de nationale munteenheid te betalen. Redelijkerwijs kon worden verwacht dat handelaars en nationale regeringen bezwaar zouden maken tegen een systeem waarbij, als gevolg van de incorporatie van nationale verplaatsingen in een eenvormig gemaakt tariefsysteem, inlandkosten in een vreemde munteenheid zouden worden omgezet. Een afzonderlijk inlandtarief maakt het mogelijk om importelementen afzonderlijk te factureren en in de nationale munteenheid te betalen, zonder daarbij de fysieke en commerciële doorvervoerelementen van de doorvoerreis en het doorvoerconnossement te verstoren.

4.44. Een derde element houdt verband met de positie van fob.-kopers. Een aantal importeurs, gewoonlijk de grootste en de machtigste, verkiest hun eigen zeevervoerders aan te duiden, meestal nationale lijnvaartmaatschappijen uit hun eigen land. Met hun keuze van de vervoerder voor het zeesegment van een doorvervoeroperatie beïnvloeden zij het landsegment in hun eigen land. Gewoonlijk stellen zij geen belang in de wijze waarop de exporteur de goederen naar de uitvoerhaven in het uitvoerende land vervoert, en zij laten het aan deze over om te beslissen of hij dit zelf doet door „merchant haulage”, dan wel het transport laat verrichten door de doorvervoerder via „carrier haulage”. Bij fob.-aankopen is de keuze tussen „carrier haulage” en „merchant haulage” aan beide zijden van de transportketen neutraal, doch afzonderlijke inlandtarieven zijn noodzakelijk om deze keuzemogelijkheid te behouden.” (Vertaald uit het Engels)

⁽¹⁾ „The Case for Conference Rate Making Authority in the Inland Sector”, verslag voor de FEFC door prof. S. Gilman en M. Graham, juli 1990.

(18) Een van de verplichtingen die aan de generieke vrijstelling voor lijnvaart-„conferences” zijn verbonden, is dat de verladers vrije keuze moeten

hebben met betrekking tot degene die hun inlandvervoer verricht. Deze verplichting is neergelegd in artikel 5, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 4056/86, dat luidt als volgt:

„Voor het inlandtransport en de kadendiensten die niet worden gedekt door de vrachtprijs of door de bedragen waarover de scheepvaartonderneming en de vervoergebruikers overeenstemming hebben bereikt, zijn de vervoergebruikers gerechtigd zich tot de ondernemingen hunner keuze te wenden.”

- (19) Indien een verlader de voorkeur geeft aan „carrier haulage”, wordt het vervoer van de container van het punt van oorsprong naar „ship's rail” normalerwijs niet door de betrokken scheepvaartonderneming zelf en evenmin door een daarmee geassocieerde onderneming uitgevoerd. Ofschoon de scheepvaartonderneming het inlandsegment van de transportketen voor de container vastlegt, wordt de vervoerdienst zelf door de rederij vrijwel altijd aan een onafhankelijke weg- of spoorwegexploitant uitbesteed. Een klein aantal scheepvaartondernemingen heeft ook dochtermaatschappijen voor landtransport opgericht.
- (20) In het geval van de FEFC is de prijs die de verlader voor het inlandsegment van de vervoeroperatie betaalt niet die welke is overeengekomen tussen de scheepvaartonderneming en de onderneming voor landvervoer waaraan zij de taak heeft uitbesteed, maar het tarief dat de „conference” voor het inlandvervoer heeft vastgesteld. Dat tarief omvat ook kosten voor andere inlandactiviteiten die voor de verlader door of namens de FEFC-leden zijn verricht. Het is gebruikelijk dat de inlandtarieven worden berekend in de valuta van het land waar het inlandvervoer gebeurt en niet in Amerikaanse dollar, de gebruikelijke munteenheid voor de berekening van de zeetarieven.
- (21) „Merchant haulage” wordt daarentegen op zeer uiteenlopende wijze uitgevoerd. Tenzij een verlader het inlandtransport zelf uitvoert, de container aflevert aan een terminalexploitant om op een schip te laden, de administratieve formaliteiten vervult en rechtstreeks met de scheepvaartonderneming een contract sluit voor het maritieme segment van de vervoeroperatie, kan hij van de diensten van een expediteur, een wegvervoerder of een spoorwagonderneming gebruik maken.
- (22) Expediteurs bieden een breed gamma van diensten aan: van de voorbereiding van de documenten en het boeken van vrachtruimte op schepen tot het optreden als exploitant van multimodaal vervoer die geen schepen exploiteert („non-vessel operating multimodal transport operator” of „NVO-MTO”). In het laatste geval bieden de expediteurs dezelfde diensten aan als lijnvaartondernemingen die multimodale diensten verlenen, doch in plaats van schepen te exploiteren charteren zij „slots” bij zeevervoerders die wel schepen exploiteren.
- (23) De toename van de mededinging tussen expediteurs en lijnvaartondernemingen sedert de komst van de containerisatie is een uitgesproken kenmerk van de sector en is grotendeels het gevolg van het bestaan van overcapaciteit op de schepen, die door de lijnvaartondernemingen tegen gunstige tarieven ter beschikking van expediteurs werd gesteld.
- (24) De expediteurs kunnen de diensten voor inlandvervoer al dan niet zelf verrichten: indien zij dit niet doen, dan besteden zij deze dienst uit op dezelfde wijze als de exploitanten van multimodaal vervoer die zelf schepen exploiteren. Expediteurs spelen een bijzonder belangrijke rol met betrekking tot de samenvoeging en het vervoer van kleinere hoeveelheden vracht „less-than-container-loads” in ladingen die een volle container opleveren.
- (25) In hun antwoord op de mededeling van punten van bezwaar en tijdens de hoorzitting hebben partijen aangevoerd dat het produkt dat de FEFC-lijnrederijen aanbieden, geen inlandtransport is maar ofwel een vervoer van haven tot haven of, wat gebruikelijker is, een doorvrachtvervoerprodukt. Met name wijzen partijen erop dat zij geen landvervoerdiensten aanbieden, tenzij zij ook diensten leveren van zeevervoer en behandeling in de terminal.
- (26) Het is duidelijk dat met betrekking tot het „door-to-door” of doorvrachtvervoer, de verladers vrij zijn in hun keuze tussen „merchant haulage” en „carrier haulage” (zie de overwegingen 17 tot en met 20). Met het oog op die keuze zullen zij rekening houden met een aantal factoren, waaronder de prijs. Zoals hiervoor werd vermeld, wordt de prijs voor „carrier haulage” in de tarieflijst altijd los van de prijs voor de overige diensten aangeduid en wordt zij eveneens in een andere munteenheid vermeld. De materiële en technische kenmerken van de twee soorten „haulage” zijn echter zodanig dat zij wat de functie ervan betreft onderling verwisselbaar zijn.
- (27) Bijgevolg is het voor de verlader van geen belang of de scheepvaartondernemingen „carrier haulage”-diensten verlenen op een andere wijze dan als onderdeel van een multimodale doorvrachtvervoerdienst maar kiest hij tussen wat voor hem twee onderling verwisselbare produkten zijn. Gelet hierop, leveren de FEFC-lijnrederijen aan de verladers een inlandvervoerprodukt.
- (28) Deze analyse wordt ondersteund door het feit dat partijen de nadruk hebben gelegd op de concurrerende aard van de prijzen voor „carrier haulage” en voor „merchant haulage”. Volgens de FEFC⁽¹⁾ maakt ongeveer 70 % van de verladers die voor het zeevervoer van containers een beroep doen op de diensten van de FEFC-leden gebruik van „carrier haulage”, hoewel deze verhouding van tijd tot tijd en van land tot land verschilt. In punt 6.04 van

(1) Antwoord op de mededeling van punten van bezwaar, 31. 3. 1993, blz. 104.

hun verslag stellen Gilman en Graham het volgende:

„... de door de „conference“-rederijen aangeboden „carrier haulage“ in grote lijnen concurrerend blijven, met onafhankelijke lijnrederijen en „merchant haulage“.” (Vertaald uit het Engels)

- (29) Dit wijst erop dat de verkoop van het ene type van „haulage“ sterk wordt beïnvloed door prijswijzigingen van het andere, waaruit blijkt dat de substitueerbaarheid ervan wat de vraag betreft waarschijnlijk ook hoog zal zijn. Partijen hebben aangevoerd dat wegens deze druk van „merchant haulage“ de inlandtransporttarieven die binnen het kader van de FEFC worden overeengekomen vaak die van het meest efficiënte lid zijn.

iii) *Mededingingsvoorwaarden in de bepaling voor inlandvervoerdiensten*

- (30) De FEFC-tarieflijst voor zeevervoerdiensten bevat verschillende tarieven voor verschillende produkten op basis van de waarde ervan, ofschoon er aanzienlijk minder tarieven zijn dan produktwaarden. Met andere woorden, de vrachttarieven zijn hoger voor produkten van hoge waarde dan voor die van lage waarde. Anderzijds worden de inlandtarieven niet per produkt vermeld en verschillen zij niet naar gelang van de waarde van de inhoud van de container, ofschoon er verschillen kunnen zijn, al naargelang het om een TEU („twenty-foot equivalent unit“)- of een FEU („forty-foot equivalent unit“)-container gaat.
- (31) Met uitzondering van een vrijstelling voor bepaalde overeenkomsten tussen kleine en middelgrote vervoerondernemingen, wordt in Verordening (EEG) nr. 1017/68 geen groepsvrijstelling verleend voor de vaststelling van prijzen door inlandvervoerders. Bovendien heeft de concurrentie op dit vlak verhinderd dat, in de weinige gevallen waarin zij werden opgelegd, gedifferentieerde of discriminerende tarieven werden gehandhaafd, zoals in het geval van de nationale regeling van spoorwegtarieven waar die tarieven moesten worden opgegeven wegens de concurrentie van het wegvervoer.

iv) *De inlandactiviteiten van de FEFC-leden*

- (32) Afgezien van de collectieve vaststelling van de prijzen en voorwaarden voor „carrier haulage“ worden via de FEFC rechtstreeks noch onrechtstreeks inlandtransportactiviteiten georganiseerd. De leden van de FEFC onderhandelen elk afzonderlijk over de voorwaarden waaronder zij het inlandvervoer kopen. Tot nog toe zijn slechts enkele bij de FEFC aangesloten lijnrederijen overgegaan tot investeringen in of verwerving van inlandtransportinfrastructuur (zoals opslagplaatsen) of materieel (zoals trekkers), met als meest bekende voorbeelden de inlandopslagplaatsen van P & O in het Verenigd Koninkrijk en de verschillende wegvervoerondernemingen die eigendom zijn

van zeevervoerders (bij voorbeeld Nedlloyd en Maersk). Velen hebben echter aanzienlijke investeringen gedaan in containers en in logistieke controlesystemen die niet enkel voor de zeevervoerdiensten die de lijnrederijen leveren maar ook voor de inlandtransportdiensten worden gebruikt.

- (33) Volgens de FEFC ⁽¹⁾ bedroge haar aandeel in het lijnvervoer voor de routes binnen haar geografische werkingsfeer in 1992 ongeveer 58 %. Steeds volgens de FEFC werd in 1993 rond 70 % van dit aandeel (dit wil zeggen ongeveer 38,5 % van het totale lijnverkeer) door „carrier haulage“ over land vervoerd. In 1991 vertegenwoordigde de „carrier haulage“ door de FEFC-leden in Noord-Europa ongeveer 1 015 208 TEU's of ongeveer 9 276 653 „weight tons“. Hiervan werd ongeveer 89 % geheel of gedeeltelijk binnen het grondgebied van de Europese Gemeenschap vervoerd.

- (34) De Commissie heeft de gegevens die door tien van de grootste leden van de FEFC ⁽²⁾ werden verschaft, geanalyseerd ten einde het belang te onderzoeken van de inlandvervoeroperaties in verhouding tot de algemene kostprijs voor de levering van multimodale vervoerdiensten. De volgende tabel bevat een gemiddelde voor hun kostenstructuren in de „trades“ tussen Noord-Europa en het Verre Oosten:

Zee	36,5 %
Inland	18,6 %
Terminals	27,1 %
Verkoop	13,9 %
Overige	3,9 %

- (35) Voor de tien lijnvaartmaatschappijen waarvan de gegevens werden geanalyseerd, bedroeg de totale kostprijs voor de levering van inlandvervoerdiensten in 1992 ongeveer 477 200 000 ecu (wisselkoers van augustus 1994).

- (36) Naast de rechtstreekse kosten voor het inlandvervoer omvat het cijfer voor het inlandvervoer de kapitaalkosten van de containers op het land (gewoonlijk ongeveer 60 % van alle containers) evenals het beheer van die containers op het land en de kosten van containerdepots. De rechtstreekse inlandvervoerkosten bedragen wellicht ongeveer 8 % van de totale kostprijs.

- (37) Daarnaast dient nog een gedeelte van de cijfers voor terminals, verkoop en overige kosten bij de kostprijs voor de levering van inlandvervoerdiensten te worden gevoegd aangezien, bij voorbeeld, de terminalkosten de kosten voor het vervoer van containers tussen de havens omvatten, de verkoopkosten die voor de verkoop van „carrier haulage“-diensten en de overige kosten administratiekosten.

⁽¹⁾ Antwoord op de mededeling van punten van bezwaar, blz. 38 en 105.

⁽²⁾ CGM, Hapag-Lloyd, K Line, Lloyd-Triestino, Maersk, MISC, Mitsui NYK, OOCL, P & O.

IV. De Overeenkomst

- (38) De „Far Eastern Freight Conference” (FEFC) is de naam die aan een reeks met elkaar verbonden lijnvaart-„conferenties”⁽¹⁾ is gegeven met secretariaat in het Verenigd Koninkrijk en regionale kantoren in Hong-Kong, Korea, Tokio, Singapore, Parijs en Rotterdam.
- (39) De lijnvaartmaatschappijen die FEFC-lid zijn, werken op basis van een onder elkaar overeengekomen tarieflijst en andere gemeenschappelijke voorwaarden, waaronder de toetredingsvoorwaarden. De FEFC-tarieven zijn thans neergelegd in een document met als titel NT 90 dat met ingang van 1 januari 1990 werd ingevoerd. Dit document bevat algemene voorwaarden voor het vervoer met inbegrip van de betalingsvoorwaarden.
- (40) NT 90 bevat de tarieven voor de diensten die door de FEFC-leden worden verleend, zoals die voor het zeevervoer, het inlandvervoer, de behandeling bij de terminal en andere kosten. Voor bepaalde kosten wordt geen tarief gespecificeerd maar wordt gesteld dat de aangesloten lijnrederijen geen prijzen mogen aanrekenen die beneden de kostprijs van de dienstverlening liggen.
- (41) De bevoegdheid van de Conference om prijzen vast te stellen voor het zeevervoer (het tarief) werd bij het begin van de containerisatie, rond 1971, op algemene wijze door de FEFC tot de inlandtarieven uitgebreid. Dit blijkt uit de NT 90, doordat de tarieven daarin worden opgesplitst in vijf elementen, waarvan er twee betrekking hebben op het inlandsegment van een „door-to-door”-vervoeroperatie (dit wil zeggen het inlandvervoer in de landen van oorsprong en van bestemming).

JURIDISCHE BEOORDELING

I. Artikel 85, lid 1

- (42) De bij de FEFC aangesloten lijnvaartondernemingen zijn ondernemingen in de zin van artikel 85, lid 1, van het Verdrag. Hun activiteiten betreffende de vaststelling van de prijzen voor de inlandvervoerdiensten binnen het gebied van de Europese Gemeenschap die aan verladers worden geleverd in combinatie met andere diensten en als onderdeel van een multimodale vervoeroperatie voor het vervoer van gecontaineriseerde vracht tussen Noord-Europa en het Verre Oosten⁽²⁾ door lijnvaartondernemingen die lid zijn van de FEFC („carrier haulage”-diensten), zoals vastgelegd in NT 90 vormt een overeenkomst tussen die ondernemingen die binnen de werkingssfeer van artikel 85, lid 1, valt.

⁽¹⁾ De Far Eastern Freight Conference, de Europe/Japan & Japan/Europe Freight Conferences, de Hong-Kong/Europe Freight Conference, de Philippines/Europe Conference, de Sabah, Brunei & Sarawak Freight Conference.

⁽²⁾ Het geografische bereik van deze diensten is weergegeven in overweging 6.

i) *Beperking, verhindering of verstoring van de mededinging*

- (43) In artikel 85, lid 1, onder a), worden overeenkomsten die rechtstreeks of zijdelings de aan- of verkoopprijzen of andere contractuele voorwaarden bepalen specifiek als een beperking van de mededinging vermeld. In verband met prijsconcurrentie heeft het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen vastgesteld dat:

„... het metterdaad de functie der mededinging op het stuk van de prijzen is een zo laag mogelijk prijsniveau te handhaven en het goederenverkeer tussen de Lid-Staten te bevorderen, ten einde aldus, naar gelang van de produktiviteit en het aanpassingsvermogen der ondernemingen, een optimale spreiding der activiteiten mogelijk te maken.”⁽³⁾

- (44) Het is niet nodig om te wachten op de concrete gevolgen van een overeenkomst wanneer blijkt dat deze tot doel heeft de mededinging te verhinderen, te beperken of te verstoren⁽⁴⁾.
- (45) In de onderhavige zaak is het waarschijnlijk dat de beperking van de mededinging tussen de leden van FEFC met betrekking tot de prijzen voor het inlandsegment van een multimodale vervoeroperatie aanzienlijk zal zijn wegens het zeer grote aantal containers en de daarmee verbonden kosten (overwegingen 33 tot 37).

ii) *Invloed op de handel tussen de Lid-Staten*

- (46) Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie is aan de voorwaarde van beïnvloeding van de handel tussen de Lid-Staten voldaan, indien, op basis van een reeks objectieve wettelijke of feitelijke elementen, met voldoende graad van waarschijnlijkheid kan worden voorzien dat de betrokken overeenkomst of onderling afgestemde feitelijke gedraging direct of indirect, terstond dan wel slechts potentieel, op het patroon van de handel in goederen of diensten tussen de Lid-Staten een invloed kan hebben⁽⁵⁾.

⁽³⁾ Arrest van 14. 7. 1972, zaak 48/69, (ICI), Jurispr. 1972, blz. 619, r.o. 115.

⁽⁴⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 13. 7. 1966 in de gevoegde zaken 56/64 en 58/64, Consten/Grundig, Jurispr. 1966, blz. 429. Beschikking 84/405/EEG van de Commissie van 6. 8. 1984, (Zinc Producer Group) PB nr. L 220 van 17. 8. 1984, blz. 27, overweging 71: „Ten slotte volstaat het voor de toepassing van artikel 85, lid 1, dat de concurrentiebeperkingen beoogd waren. Het is niet nodig dat het doel ook geheel of gedeeltelijk is verwezenlijkt en de concurrentiebeperkingen ook daadwerkelijk hun gevolgen doen gevoelen.”

⁽⁵⁾ Zie arrest in zaak Consten/Grundig bovengenoemd.

- (47) De Commissie is van mening dat de overeenkomst tussen de leden van de FEFC om de prijzen voor „carrier haulage”-diensten vast te stellen de handel tussen de Lid-Staten op de volgende wijzen merkbaar kan beïnvloeden en heeft beïnvloed. Dergelijke diensten omvatten dikwijls het vervoer van goederen tussen de Lid-Staten.
- (48) De overeenkomst betreft scheepvaartondernemingen die in verschillende Lid-Staten werkzaam zijn en beperkt de mededinging tussen die ondernemingen met betrekking tot de prijs waartegen elk van hen vervoerdiensten met een inlandsegment aanbiedt. De uitschakeling of vermindering van de prijsmededinging tussen die ondernemingen met betrekking tot inlandvervoerdiensten vermindert aanzienlijk de voordelen die aan de efficiëntere onder hen zouden toekomen.
- (49) Dit heeft een ongunstige invloed op het aantal multimodale vervoeroperaties die door elke scheepvaartonderneming worden uitgevoerd, in vergelijking met het aantal dat zou kunnen worden verwacht indien de overeenkomst niet zou bestaan. Deze beperking van de mededinging tussen rederijen die in verschillende Lid-Staten werkzaam zijn, beïnvloedt en wijzigt derhalve de handelsstromen in vervoerdiensten binnen de Gemeenschap, die zonder de overeenkomst anders zouden verlopen.
- (50) Deze wijzigingen in het normale mededingingsgedrag, waarbij de efficiëntere ondernemingen hun marktaandeel zien stijgen, kunnen ook de mededinging beïnvloeden tussen de havens in de verschillende Lid-Staten, door een kunstmatige toename of daling van het vrachtvolume dat door die havens stroomt ⁽¹⁾ en de marktaandelen van scheepvaartondernemingen die vanuit die havens werkzaam zijn.
- (51) Het systeem van gelijkschakeling van de havens zal wellicht de vrachtstromen in bepaalde havens doen stijgen of dalen. Onder dit systeem zijn de tarieven voor „carrier haulage” gebaseerd op vervoer naar de dichtstbijzijnde, door de „conference” goedgekeurde haven, ongeacht de feitelijke haven van lading of lossing. Dit systeem kan leiden tot wijzigingen in de capaciteit die in elke haven beschikbaar wordt gemaakt. Hierdoor kan de handel tussen punten in Europa en havens in Noord-Europa van bepaalde havens naar andere havens worden verlegd, zodat de handel tussen de Lid-Staten ongunstig wordt beïnvloed.
- (52) Het in de voorgaande overwegingen beschreven effect op de levering van diensten van „carrier haulage” zal waarschijnlijk eveneens gevolgen hebben voor de levering van aanvullende diensten bij de levering van zeevervoer- en „carrier haulage”-diensten. Dergelijke diensten omvatten haven- en stuwadoordiensten. Het effect op die diensten zal voornamelijk voortvloeien uit de veranderingen in de stroom van vervoerdiensten tussen de Lid-Staten.
- (53) De Commissie is derhalve van mening dat de overeenkomst de handel tussen de Lid-Staten ongunstig beïnvloedt wat de levering van diensten van „carrier haulage” en de levering van aanvullende diensten bij „carrier haulage” betreft. Dit effect zal wellicht aanzienlijk zijn wegens het zeer grote aantal bij deze zaak betrokken containers.
- (54) Een overeenkomst zoals die van de FEFC-leden met betrekking tot de prijzen voor inlandvervoer, die een weerslag heeft op de kostprijs van de uitvoer naar andere landen van goederen die binnen de Gemeenschap zijn geproduceerd, kan de handel in die goederen binnen de Gemeenschap ongunstig beïnvloeden. Dit vloeit voort uit het feit dat de producenten naar andere mogelijke markten zoeken waarvoor de kosten voor het vervoer van hun goederen lager zijn. Die andere mogelijke markten omvatten de nationale markt van de producent evenals andere markten in de Gemeenschap ⁽²⁾.
- (55) De Commissie is derhalve van mening dat de activiteiten inzake prijsvaststelling van de FEFC-leden met betrekking tot het inlandvervoer ook de handel in goederen tussen de Lid-Staten beïnvloeden.

II. De op de procedure toepasselijke verordening

- (56) De FEFC voert aan dat al haar activiteiten inzake prijsvaststelling, met inbegrip van die voor inlandvervoerdiensten, binnen de werkings sfeer vallen van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86, dat een generieke vrijstelling verleent voor lijnvaart-„conferenties”. Wegens de in deze beschikking uiteengezette redenen, is de Commissie niet van mening dat Verordening (EEG) nr. 4056/86 de met het oog op het onderzoek van de klacht toepasselijke verordening is en heeft zij dien-

⁽¹⁾ Zie zesde overweging van Verordening (EEG) nr. 4056/86, waarin het mogelijk effect wordt beschreven van concurrentie beperkende gedragingen betreffende internationaal zeevervoer op de havens in de Gemeenschap.

⁽²⁾ Arrest van 3. 12. 1987 in zaak 136/86 (BNIC/Aubert), Jurispr. 1987, blz. 4789, r.o. 18. In dezelfde zin heeft het Hof in een in het raam van artikel 92 van het Verdrag gewezen arrest van 2. 2. 1988 (Kwekerij Gebroeders Van der Kooy BV e.a. tegen Commissie (aardgasprijzen), Jurispr. 1988, blz. 219, r.o. 59) geoordeeld dat de subsidies van 5,5% op de prijs van aardgas voor Nederlandse kasproducenten de handel tussen de Lid-Staten ongunstig beïnvloedden wegens het belang van de energiekosten (25%—30% van de verkoopprijs), van het marktaandeel (65%) en de uitvoer (91%) van de onderneming die de overheidssteun ontving.

- overeenkomstig de klacht en de praktijken waarop deze betrekking heeft onderzocht in het licht van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1017/68.
- (57) Artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 omschrijft de werkingssfeer van de verordening door vast te stellen dat zij van toepassing is op bepaalde overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen, alsmede op misbruik van machtsposities, „op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren”.
- (58) „Carrier haulage” is het vervoer van containers per spoor, over de weg of over binnenwateren (of door een combinatie van deze vormen van transport) door of namens scheepvaartondernemingen, in combinatie met andere diensten en als onderdeel van een operatie van multimodaal vervoer. Bijgevolg vallen de overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen van het in de verordening omschreven type, die betrekking hebben op „carrier haulage”, binnen de werkingssfeer van die verordening.
- (59) Wegens de hiervoor uiteengezette redenen is de Commissie van mening dat de activiteiten inzake prijsvaststelling, waarop deze beschikking betrekking heeft, in verband met de inlandvervoerdiensten binnen de Gemeenschap die aan verladers in combinatie met andere diensten worden geleverd en als onderdeel van een operatie van multimodaal vervoer van gecontaineriseerde vracht tussen Noord-Europa en het Verre Oosten door scheepvaartondernemingen die lid zijn van de FEFC, binnen de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 1017/68 en niet van Verordening (EEG) nr. 4056/86 vallen.

III. Verordening (EEG) nr. 1017/68

i) De verhouding tussen Verordening (EEG) nr. 1017/68 en de artikelen 85 en 86 van het Verdrag

- (60) Verordening (EEG) nr. 1017/68 houdende de toepassing van de mededingingsregels op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren, was de eerste verordening tot tenuitvoerlegging van de mededingingsregels in de vervoersector. Aangezien zij werden goedgekeurd voordat het Hof van Justitie uitdrukkelijk had bevestigd dat de in het Verdrag neergelegde mededingingsregels op de vervoersector van toepassing zijn⁽¹⁾, wordt de tekst van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag in Verordening (EEG) nr. 1017/68 vrijwel ongewijzigd overgenomen⁽²⁾.
- (61) Als onderdeel van de secundaire wetgeving van de Gemeenschap kan Verordening (EEG) nr. 1017/68 niet afwijken van de Verdragsbepalingen. Bijgevolg moet Verordening (EEG) nr. 1017/68 worden geïnterpreteerd op basis van de rechtspraak van het Hof van Justitie⁽³⁾, op grond waarvan de Commissie over de middelen beschikt die nodig zijn om artikel 85 en 86 van het Verdrag ten uitvoer te leggen voor het inlandvervoer, zonder daarbij af te wijken van de in het Verdrag neergelegde fundamentele mededingingsregels⁽⁴⁾.
- (62) Voor een overeenkomst die niet in overeenstemming is met artikel 85, lid 3, kan uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 1017/68 geen vrijstelling worden verleend. Bijgevolg dienen de artikelen 2, 5, 7 en 8 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 op dezelfde wijze te worden uitgelegd als de artikelen 85 en 86, op basis van de rechtspraak en met dien verstande dat zij daaraan niets toevoegen.
- ii) Artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1017/68
- (63) Artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 is gebaseerd op en geeft de bepalingen weer van artikel 85, lid 1, van het Verdrag. Het artikel wijkt niet af van de materiële inhoud van artikel 85, lid 1, en de opmerkingen die in de overwegingen 42 tot en met 55 werden gemaakt betreffende de toepasselijkheid van artikel 85, lid 1, gelden evenzeer voor de toepasselijkheid van artikel 2 van genoemde verordening.
- (64) Luidens artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 zijn overeenkomsten tussen ondernemingen, besluiten van ondernemersverenigingen en alle onderling afgestemde feitelijke gedragingen, welke de handel tussen de Lid-Staten ongunstig kunnen beïnvloeden en ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt verhinderd, beperkt of vervalst, waaronder onder meer die waarin vrachtprijzen en vervoervoorwaarden direct of indirect worden vastgelegd, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en verboden, zonder dat daartoe enige voorafgaande beschikking is vereist.
- (65) Wegens de in de overwegingen 42 tot en met 55 vastgestelde redenen en in het licht van de in de overwegingen 56 tot en met 59 gemaakte opmerkingen, is de overeenkomst tussen de FEFC-leden met betrekking tot de prijzen die zij aanrekenen voor „carrier haulage”-diensten (het inlandtarief) die worden verleend in combinatie met andere diensten als onderdeel van een dienst voor multimodaal vervoer, een overeenkomst die onder het verbod van artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 valt.

⁽¹⁾ Zaak 167/73 (Commissie tegen Franse Republiek), Jurispr. 1974, blz. 359, r.o. 32; gevoegde zaken 209/84—213/84 (Nouvelles Frontières), Jurispr. 1986, blz. 1425, r.o. 42—45; zaak 66/86 (Ahmed Saeed Flugreisen), Jurispr. 1989, blz. 803, r.o. 32—33.

⁽²⁾ Beschikking 93/174/EEG van de Commissie van 24. 2. 1993, tariefstructuur in het gecombineerde goederenvervoer, PB nr. L 73 van 26. 3. 1993, blz. 38, overweging 19.

⁽³⁾ Zaak 66/86, zie voetnoot 15, r.o. 12, in verband met Verordening (EEG) nr. 3975/87.

⁽⁴⁾ Zaak 66/86, zie voetnoot 15, r.o. 25.

iii) *Artikel 3 van Verordening nr. 1017/68*

(66) De overeenkomst tussen de FEFC-leden met betrekking tot de prijzen voor „carrier haulage”-diensten valt niet onder de vrijstelling voor technische overeenkomsten van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1017/68. Artikel 3 is louter declaratoir van aard en somt een aantal verschillende soorten overeenkomsten op die niet onder de toepassing vallen van artikel 85, lid 1, van het Verdrag, indien zij uitsluitend tot doel en ten gevolge hebben de toepassing van technische verbetering of de technische samenwerking ⁽¹⁾.

(67) Overeenkomsten tussen concurrenten met betrekking tot de prijzen voor de diensten die zij aanbieden, zijn commerciële overeenkomsten en hebben niet uitsluitend tot doel en ten gevolge de toepassing van technische verbetering of de technische samenwerking.

(68) Artikel 3, lid 1, onder c), verwijst uitsluitend naar „opeenvolgend, aanvullend, vervangend of gecombineerd vervoer” tussen vormen van inlandvervoer, en niet tussen inland- en zeevervoer. De werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 1017/68 — „vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren” — houdt in dat de uitzondering niet geldt indien de betrokken vervoeroperaties niet volledig op het land worden uitgevoerd.

iv) *Artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 1017/68*

(69) De in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 neergelegde vrijstelling voor groepen kleine en middelgrote ondernemingen is om de volgende redenen niet van toepassing.

(70) In de eerste plaats worden de inlandtransportactiviteiten voor het grootste deel niet door de FEFC-leden zelf uitgevoerd (of wensen zij dit zelf te doen). Zij hebben derhalve niet de doelstelling die is omschreven in het eerste streepje van artikel 4, lid 1, van de verordening.

(71) In de tweede plaats hebben de meeste leden van de FEFC niet de doelstelling die is omschreven in het tweede streepje van artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1017/68 inzake de levering van

inlandvervoerdiensten en evenmin financieren of verwerven zij gemeenschappelijk materieel of benodigdheden voor inlandvervoer.

(72) In de derde plaats zijn de drempels van artikel 4, lid 1, niet overchreden. Enerzijds hebben bepaalde van de FEFC-leden geen eigen vervoercapaciteit, wat noodzakelijk zou zijn om aan deze voorwaarde te voldoen. Anderzijds zou, indien rekening wordt gehouden met de gehuurde of de uitbestede capaciteit, de gezamenlijke capaciteit van de FEFC-leden de vermelde grenzen overschrijden (zie overweging 33 voor de TEU-tonnage en de „weight”-tonnage die in 1991 door of namens de FEFC-leden werd vervoerd).

IV. *Verordening (EEG) nr. 4056/86*i) *Artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86*

(73) De FEFC-leden hebben aangevoerd dat multimodaal vervoer binnen de werkingssfeer valt van Verordening (EEG) nr. 4056/86 en dat in artikel 3 van die verordening (met als titel „Vrijstelling voor regelingen tussen vervoerders betreffende de exploitatie van lijnvaartdiensten”) een vrijstelling wordt verleend voor de vaststelling van prijzen voor inlandvervoerdiensten die in combinatie met andere diensten als onderdeel van een multimodale vervoeroperatie worden geleverd.

(74) De Commissie is het om de volgende redenen met dit argument niet eens.

(75) De werkingssfeer van de vrijstelling van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 kan niet ruimer zijn dan het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4056/86 zelf. In artikel 1, lid 2, van de verordening is bepaald dat deze verordening:

„... *uitsluitend* betrekking [heeft] op internationale diensten voor het zeevervoer van of naar een of meer *havens* van de Gemeenschap ...”
(eigen cursivering).

(76) Uit deze bewoordingen blijkt duidelijk dat inlandvervoer, met inbegrip van het inlandsegment van een dienst van multimodaal vervoer, niet onder de werkingssfeer van de verordening valt en dat de groepsvrijstelling van artikel 3 dus niet daarop van toepassing kan zijn.

(77) In elk geval is de generieke vrijstelling van artikel 3 beperkt tot het vervoer van haven tot haven, zoals blijkt uit de verwijzing naar het zeevervoer in de titel ervan:

⁽¹⁾ Beschikking 94/210/EG van de Commissie (HOV SVZ/MCN), PB nr. L 104 van 23. 4. 1994, overweging 91. In de Engelse versie van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 werd het woord „sole” (uitsluitend) weggelaten, maar het woord komt wél voor in de originele taalversies van Verordening (EEG) nr. 1017/68 en ook in de Verordeningen (EEG) nr. 4056/86 (artikel 2) en (EEG) nr. 3975/87 (artikel 2).

„Vrijstelling voor regelingen tussen vervoerders betreffende de exploitatie van lijnvaartdiensten”⁽¹⁾.

- (78) Deze conclusie volgt ook uit de bewoordingen van de elfde overweging van Verordening (EEG) nr. 4056/86, waarin wordt gezegd:

„dat de vervoergebruikers in dat verband te allen tijde kennis moeten kunnen nemen van de vervoertarieven en -voorwaarden die door de leden van de „conferenties” worden toegepast, met dien verstande dat op het gebied van het vervoer over land dat door de zeevervoerders wordt georganiseerd, Verordening (EEG) nr. 1017/68 blijft gelden”⁽²⁾.

- (79) Tijdens de hoorzitting werd door de juridische adviseur van de FEFC geopperd dat de elfde overweging van Verordening (EEG) nr. 4056/86 zou kunnen hebben beoogd de vraag te beantwoorden of „conferenties” die collectief optreden als kopers van inlandvervoerdiensten door de groepsvrijstelling zouden zijn gedekt, door duidelijk te stellen dat dergelijke activiteiten binnen de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 1017/68 vallen.
- (80) De overweging kan echter niet de duidelijke bewoordingen teniet doen van artikel 1, lid 2, van de verordening. Bovendien kan deze uitlegging van de overweging niet worden aanvaard. Het is zinloos om te suggereren dat verladers „kennis moeten nemen van de vervoertarieven en -voorwaarden die door de leden van de conferenties worden toegepast” omdat die lijnvaartondernemingen als een kartel kunnen optreden bij de aankoop van inlandvervoerdiensten.

⁽¹⁾ Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 22. 4. 1993, in zaak T-9/92 (Peugeot), Jurispr. 1993, II-493, r.o. 37: „... gelet op het algemene principe dat overeenkomsten die de mededinging beperken verboden zijn, zoals dat neergelegd is in artikel 85, lid 1, van het Verdrag, kunnen daarvan afwijkende bepalingen in een groepsvrijstellingsverordening niet ruim worden uitgelegd...”. Zie ook de Conclusie van advocaat-generaal Van Gerven in zaak C-234/89 (Delimitis), Jurispr. 1991, blz. I-955, punt 5: „... wanneer een overeenkomst niet door de termen van een groepsvrijstellingsverordening zou zijn gedekt, aan die groepsvrijstellingsverordening — die op zich al een uitzondering is op het verbod van artikel 85, lid 1, en derhalve strikt moet worden geïnterpreteerd — onder geen beding enige uitbreiding kan worden gegeven.”

⁽²⁾ In de Engelse versie van Verordening (EEG) nr. 4056/86 wordt ten onrechte het woord verladers („shippers”) gebruikt in plaats van het woord zeevervoerders („carriers”). Dit is een vergissing, zoals duidelijk blijkt uit ten minste twee redenen:

- i) in de Engelse versie heeft deze overweging geen betekenis; en
- ii) in de overige taalversies van de verordening wordt telkens verwezen naar zeevervoerders („carriers”) (bij voorbeeld „transporteurs maritimes”, „trasportatori marittimi”, „Seeverkehrsunternehmen”).

- (81) Artikel 5, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 4056/86 moet daarentegen aldus worden uitgelegd, dat het de leden van de „conference” formeel verplicht om, met het oog op transparantie, hun voorwaarden beschikbaar te maken, met inbegrip van hun voorwaarden voor „carrier haulage”, gelet op het feit dat de door individuele lijnvaartondernemingen voor inlandvervoerdiensten aangerekende prijs geen door een „conference” vastgestelde prijs mag zijn. Dergelijke prijzen zouden derhalve niet uit het „conference”-tarief blijken.

- (82) Bovendien bevat Verordening (EEG) nr. 4056/86 niets wat suggereert dat „conferenties” die gezamenlijk over de aankoop van inlandvervoerdiensten onderhandelen, onder de toepassing van de groepsvrijstelling zouden vallen. De bewoordingen van artikel 3 van de verordening zijn in dit verband zeer duidelijk: „het vaststellen van vervoertarieven en -voorwaarden” kan enkel verwijzen naar de vaststelling van een verkoopprijs en niet naar de onderhandelingen over een aankooprijs voor een ander soort vervoer.

- (83) Deze conclusies worden ten volle ondersteund door het feit dat, op het ogenblik van het overleg dat tot de goedkeuring van Verordening (EEG) nr. 4056/86 leidde, het Europees Parlement voorstelde om aan artikel 3 van de door de Commissie voorgestelde ontwerp-verordening de volgende woorden toe te voegen:

„onder vorenbedoelde vrijstelling is ook begrepen het zogenaamde intermodale vervoer (dit wil zeggen vervoer over zee, inclusief het vorenatransport)”⁽³⁾.

- (84) De Raad verwierp dit amendement en wees erop dat het de bedoeling van de Raad was om prijsvaststellingsovereenkomsten voor inlandvervoerdiensten *niet* onder de toepassing te laten vallen van de groepsvrijstelling van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 *van de Raad*.

- (85) Indien echter is voldaan aan de voorwaarden van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 (dit wil zeggen de vier voorwaarden van artikel 85, lid 3), kan de Commissie aan partijen bij een dergelijke overeenkomst een individuele ontheffing verlenen op grond van artikel 11, lid 4, of van artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 1017/68.

ii) *Artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 4056/86*

- (86) Door de FEFC werd als argument aangevoerd dat artikel 5, leden 3 en 4, van Verordening (EEG) nr. 4056/86 aanwijzingen bevat om te stellen dat

⁽³⁾ Zie de amendementen op het voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag op het zeevervoer, PB nr. C 255 van 13. 10. 1986, blz. 176, met name blz. 177.

- het multimodaal vervoer dat wordt georganiseerd door lijnvaart-„conferences” onder de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 4056/86 valt en door uitbreiding eveneens onder die van de groepsvrijstelling van artikel 3.
- (87) Dit argument is niet gegrond en vloeit voort uit een misvatting van FEFC betreffende de aard van de verplichtingen die in artikel 5, leden 3 en 4, zijn neergelegd. Deze twee bepalingen kunnen niet aldus worden geïnterpreteerd, dat zij zouden verwijzen naar een „conference”-tarief, maar wel in die zin dat zij betrekking hebben op de voorwaarden die door de individuele lijnvaartondernemingen worden aangeboden. Zij mogen niet aldus worden geïnterpreteerd dat zij zouden betekenen dat de vaststelling van prijzen voor inlandvervoerdiensten die worden geleverd in combinatie met andere diensten als onderdeel van een multimodale vervoerdienst, toegelaten is op grond van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86. Die bepalingen bevatten slechts uitdrukkelijke verplichtingen voor de individuele lijnvaartondernemingen die in aanmerking wensen te komen voor de groepsvrijstelling: zij moeten „merchant haulage” mogelijk maken en zij moeten hun individuele voorwaarden voor „carrier haulage” bekendmaken.
- (88) Artikel 5 bevat dus verplichtingen die, zoals uit de titel van artikel 5 en de elfde overweging van de verordening duidelijk blijkt, aan de groepsvrijstelling verbonden verplichtingen zijn. Het bevat geen uitdrukkelijke of stilzwijgende uitbreiding van de groepsvrijstelling van artikel 3.
- iii) *Artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 4056/86*
- (89) De FEFC heeft ook aangevoerd dat een verklaring door de Commissie die werd opgetekend in de notulen van de Raad bij de vaststelling van Verordening (EEG) nr. 4056/86 ⁽¹⁾, tot de conclusie leidt dat prijsvaststelling voor multimodaal vervoer binnen de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 4056/86 valt. Ook hier verwacht de FEFC het probleem van de groepsvrijstelling voor lijnvaart-„conferences” met een verklaring betreffende de toepassing van de communautaire mededingingsregels op individuele lijnvaartondernemingen.
- (90) De verklaring van de Commissie verwijst uitdrukkelijk naar de technische uitzonderingen in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 en in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1017/68. De verklaring heeft derhalve geen betrekking op het probleem van de groepsvrijstelling, maar bevestigt dat beide verordeningen van toepassing zijn in gevallen van multimodaal zee/landvervoer: Verordening (EEG) nr. 4056/86 op het zeesegment en Verordening (EEG) nr. 1017/68 op het inlandsegment.
- (91) Bovendien heeft de verklaring enkel betrekking op overeenkomsten tussen individuele zee- en individuele inlandvervoerders. De reden hiervan is dat collectieve prijsvaststellingsovereenkomsten tussen concurrenten voor inland- of zeevervoertarieven overeenkomsten zijn die de handel beperken en dus niet uitsluitend tot doel of ten gevolge hebben de toepassing van technische verbeteringen of de technische samenwerking in de zin van artikel 3, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1017/68 en artikel 2, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 4056/86. Aangezien dergelijke overeenkomsten als algemene regel de mededinging beperken, vloeit onder meer uit de zevende overweging van Verordening (EEG) nr. 4056/86 voort dat zij niet onder de toepassing van de vrijstelling voor technische overeenkomsten vallen.

V. De mogelijkheid van een individuele ontheffing

- (92) Er is geen verzoek ingediend voor een individuele ontheffing in verband met de vaststelling van prijzen door de FEFC-leden voor diensten van „carrier haulage” die worden geleverd in combinatie met andere diensten, als onderdeel van een multimodale vervoerdienst. Gelet op de verplichting van de Commissie uit hoofde van artikel 11, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1017/68 om een beschikking te geven indien zij, op grond van een naar aanleiding van een klacht of ambtshalve ingeleide procedure, tot de slotsom komt dat een overeenkomst, een besluit of een onderling afgestemde feitelijke gedraging aan de voorwaarden van artikel 2 en van artikel 5 van de verordening voldoet, is het noodzakelijk te onderzoeken of in de onderhavige zaak aan de voorwaarden van artikel 5 is voldaan.
- (93) In de overwegingen 63, 64 en 65 heeft de Commissie de redenen uiteengezet waarom zij van mening is dat artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 in deze zaak van toepassing is en hierna beoordeelt zij de toepasselijkheid van artikel 5 van de verordening.
- (94) Bij deze beoordeling diende de Commissie een onderscheid te maken tussen de argumenten van de leden van de FEFC met betrekking tot
- de verdiensten van het multimodaal vervoer in het algemeen,

⁽¹⁾ „De Commissie verklaart dat de mededingingsregels die zijn goedgekeurd voor het landvervoer en die welke voor het zeevervoer zijn vastgesteld, van toepassing zijn op multimodaal zee/landvervoer. In de praktijk zal artikel 85, lid 1, in de regel niet van toepassing zijn wat betreft de organisatie en de uitvoering van opeenvolgende of aanvullende operaties van multimodaal zee/landvervoer en de vaststelling of toepassing van allesomvattende tarieven voor dergelijke vervoeroperaties, aangezien zowel in artikel 2 van die verordening [Verordening (EEG) nr. 4056/86] als in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 wordt verklaard dat de verbodsbepaling van artikel 85, lid 1, van het Verdrag niet op die praktijken van toepassing is.” (Uit het Engels vertaald) (Document van de Raad nr. 11584/86 MAR 84, bijlage III, blz. 5, 19. 12. 1986)

- de noodzaak van een bepaling voor het inlandvervoertarief voor multimodaal vervoer door „conferences” te laten vaststellen, en
- de noodzaak om „conferences” de tarieven voor inlandvervoer te laten vaststellen met het oog op de instandhouding van het „conference”-systeem.
- (95) De leden van de FEFC hebben uitgebreide argumenten aangevoerd in verband met de verdiensten van multimodaal vervoer en de voordelen die uit multimodaal vervoer voortvloeien. De Commissie betwist die voordelen evenwel niet ⁽¹⁾. Deze beschikking heeft betrekking op de vaststelling van prijzen en de Commissie is derhalve enkel ingegaan op de tweede en de derde van deze hoofdargumenten van de FEFC in verband met de mogelijkheid voor een individuele ontheffing.
- (96) Artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 bevat bepalingen die gebaseerd zijn op en in wezen hetzelfde zijn als die van artikel 85, lid 3, van het Verdrag ⁽²⁾. Zij zijn cumulatief en dus moet, opdat de Commissie een individuele ontheffing kan verlenen, aan elke voorwaarde zijn voldaan.
- (97) De bepaling van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 die gelijk is aan de eerste en de tweede voorwaarde van artikel 85, lid 3, van het Verdrag ⁽³⁾, bepaalt dat het verbod van artikel 2 van de verordening buiten toepassing kan worden verklaard indien de betrokken overeenkomst, het betrokken besluit of de betrokken onderling afgestemde feitelijke gedraging bijdraagt:
- „— tot verbetering van de kwaliteit van de vervoerdiensten, of
 - tot bevordering van een grotere continuïteit en stabiliteit in en de bevrediging van de vervoerbehoefden op markten die onderhevig zijn aan sterke schommelingen in de tijd van vraag en aanbod, of
 - tot verhoging van de produktiviteit der ondernemingen, of
 - tot bevordering van de technische of economische vooruitgang, mits daarbij in redelijke
- mate rekening wordt gehouden met de belangen der gebruikers . . .”.
- (98) De derde en de vierde voorwaarde van artikel 85, lid 3, worden nagenoeg volledig herhaald in het tweede deel van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1017/68.
- (99) Om de volgende redenen is de Commissie niet van oordeel dat de prijsvaststellingsactiviteiten van de FEFC met betrekking tot het inlandvervoer voldoen aan de voorwaarden die in het eerste deel van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 zijn vastgesteld, aangezien zij niet bijdragen tot een van de doelstellingen die zijn omschreven, noch wat de levering van landvervoerdiensten, noch wat die van zeevervoerdiensten betreft. Bovendien is de Commissie van mening dat, zelfs indien zij tot een van deze doelstellingen zouden bijdragen, niet aan de voorwaarden van het tweede deel van artikel 5 zou zijn voldaan, aangezien de betrokken praktijken concurrentiebepalingen inhouden die niet onmisbaar zijn om een van deze doelstellingen te bereiken.
- a) Verbetering van de kwaliteit van de vervoerdiensten*
- (100) Zoals werd benadrukt in overweging 94 is het noodzakelijk om een onderscheid te maken tussen de verdiensten en voordelen van het multimodaal vervoer in het algemeen en de bijdrage van de prijsvaststelling door de leden van de FEFC voor de „carrier haulage”-diensten die worden geleverd als onderdeel van een multimodale vervoerdienst voor een beweerde verbetering van de kwaliteit van de vervoerdiensten. Onderzocht wordt of artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 op dit laatste argument van toepassing is.
- (101) Er ist geen bewijs voorhanden dat het aanrekenen van een gezamenlijk afgesproken prijs voor de levering van de „carrier haulage”-diensten een bijdrage levert tot een verbetering van de kwaliteit van de inlandvervoerdiensten. In dit verband is het belangrijk om op te merken dat, zoals werd besproken in overweging 19, de leden van de FEFC in het algemeen het inlandvervoer niet zelf uitvoeren maar deze taak aan inlandvervoerders uitbesteden.
- (102) Bovendien onderhandelen de individuele leden met de inlandvervoerders op individuele basis, ofschoon de prijs voor „carrier haulage” wordt vastgesteld binnen het kader van de FEFC. De verbetering in de kwaliteit van de dienstverlening, in antwoord op de vraag van de verladers, wordt niet tot stand gebracht door de vaststelling van de prijzen door de „conference” maar door de onderhandelingen tussen de individuele verladers en de individuele lijnrederijen.

⁽¹⁾ Zie bij voorbeeld het verslag van de Commissie aan de Raad van 8 juni 1994 betreffende de toepassing van de communautaire mededingingsregels op het zeevervoer, waar in punt 3.1 wordt verklaard: „De Commissie is dan ook zonder meer voorstander van een goed ontwikkeld multimodaal vervoer, een moderne vorm van vervoer zoals de verladers wensen, en zij wil daar graag het hare toe bijdragen.” Doc. SEC(94) 933 def. (Vertaling uit het Engels)

⁽²⁾ Zie voetnoot 16.

⁽³⁾ „die bijdragen tot verbetering van de produktie of van de verdeling der produkten of tot verbetering van de technische of economische vooruitgang, mits een billijk aandeel in de daaruit voortvloeiende voordelen de gebruikers ten goede komt . . .”.

- (103) Er is evenmin aangetoond dat de vaststelling van de prijzen door de leden van de FEFC met betrekking tot „carrier haulage”-diensten bijdraagt tot de verbetering van de kwaliteit van de zeevervoerdiensten die door de FEFC-leden worden verleend.
- b) *Bevordering van een grotere continuïteit en stabiliteit op markten die onderhevig zijn aan sterke schommelingen in de tijd*
- (104) Het probleem van de stabiliteit op de markt voor gecontaineriseerde lijnvaartdiensten wordt besproken in de overwegingen 123 tot en met 137.
- (105) De leden van de FEFC hebben geen bewijzen aangebracht dat de markt waarin de diensten voor „carrier haulage” worden geleverd, een markt is waar aanbod en vraag onderhevig zijn aan sterke schommelingen in de tijd. Zelfs indien de betrokken markt op die manier zou kunnen worden gekenmerkt, is niet aangetoond dat de collectieve vaststelling van de tarieven voor inlandvervoer door de FEFC-leden tot continuïteit en stabiliteit op die markt zou bijdragen.
- c) *Verhoging van de produktiviteit der ondernemingen*
- (106) De leden van de FEFC hebben geen bewijzen aangevoerd dat de vaststelling van prijzen voor „carrier haulage” door de „conference” tot verhoogde produktiviteit van de betrokken ondernemingen heeft geleid of waarschijnlijk zal leiden. Nogmaals, het is belangrijk om een onderscheid te maken tussen de levering van multimodale vervoerdiensten en de vaststelling van prijzen voor het inlandsegment van die diensten.
- (107) Wat de feitelijke verleners van de inlandvervoerdiensten betreft, heeft de vaststelling van prijzen door de FEFC geen rechtstreekse gevolgen voor de diensten die zij verlenen of de wijze waarop zij worden verleend, aangezien zij hun diensten verkopen aan de leden van de FEFC tegen de geldende marktтарieven en niet tegen de door de „conference” vastgestelde prijs. Wat de FEFC-leden betreft, zij houden zich in het algemeen niet zelf bezig met inlandvervoer en bijgevolg heeft de overeenkomst inzake vaststelling van prijzen voor „carrier haulage” geen rechtstreekse gevolgen voor enige dienst die zij thans zelf verlenen.
- (108) Evenmin werd aangetoond dat de vaststelling van de prijzen door de leden van de FEFC met betrekking tot „carrier haulage”-diensten bijdraagt tot een verhoogde produktiviteit van de leden van de FEFC met betrekking tot de zeevervoerdiensten die zij verlenen.
- d) *Bevordering van de technische of economische vooruitgang*
- (109) De leden van de FEFC hebben niet aangetoond dat de vaststelling van de prijzen voor „carrier haulage” een bijdrage levert ter bevordering van de technische of economische vooruitgang, noch wat de levering van inlandvervoerdiensten, noch wat die van multimodale vervoerdiensten betreft.
- (110) De FEFC-rederijen hebben aangevoerd dat de vaststelling van prijzen voor „carrier haulage” hen toelaat om te investeren in die elementen van een doorvervoerdienst („through transport”) die zij zelf uitvoeren (logistiek, tracing, enzovoort — zie overweging 19) omdat zij door de prijsvaststelling meer zekerheid verwerven dat de betrokken investeringen zullen renderen.
- (111) Dit is een argument dat zou kunnen worden aangevoerd voor om het even welke prijsvaststellings-overeenkomst. Het kan echter niet worden aangevoerd. Het is mogelijk dat, in plaats van de invoering van nieuwe technologie aan te moedigen, de uit de prijsvaststelling door de leden van de FEFC voortvloeiende concurrentiebeperkingen nieuwe investeringen zullen ontmoedigen, doordat de concurrentievoordelen worden verminderd die anders zouden zijn verkregen door die ondernemingen die hun investeringen op succesvoller wijze exploiteren.
- (112) Deze situatie is een gevolg van het feit dat de vermindering of de uitschakeling van de mededinging tussen de leden van de FEFC met betrekking tot de prijzen waarschijnlijk de scheepvaartondernemingen zal verhinderen om de uit nieuw materieel en uit nieuwe technologieën voortvloeiende besparingen aan hun klanten ten goede te laten komen. Ook het feit dat de efficiëntere lijnvaartondernemingen waarschijnlijk minder voordeel zullen halen uit hun efficiëntie en hierdoor hun marktaandeel minder zullen vergroten, betekent dat de efficiënte lijnvaartondernemingen wellicht minder zullen investeren in nieuwe technologieën.
- (113) Evenmin werd aangetoond dat de prijsvaststellingsactiviteiten van de FEFC-leden in verband met „carrier haulage” bijdragen tot de bevordering van de technische of economische vooruitgang.
- (114) Evenmin werd aangetoond dat de prijsvaststelling door de FEFC-leden voor „carrier haulage”-diensten bijdraagt tot de bevordering van de technische of economische vooruitgang in verband met de door de FEFC-leden verleende zeevervoerdiensten.
- e) *Passende aandacht voor de belangen van de gebruikers*
- (115) Volgens de Commissie houdt de FEFC-overeenkomst niet op billijke wijze rekening met de belangen van de gebruikers⁽¹⁾, in zoverre zij de vaststelling van prijzen voor inlandvervoer betreft. Wan-

(¹) Artikel 1, lid 3, onder c), van Verordening (EEG) nr. 4056/86 verwijst, onder meer, naar „verladere, geadresseerde, expeditieus” als vervoergebruikers.

neer de leden van de FEFC zich beperken tot de vaststelling van de prijs voor „carrier haulage”-diensten, wordt geen passende rekening gehouden met de belangen van de verladers en de andere vervoergebruikers. Het is dan enkel de bedoeling om te verzekeren dat de prijzen worden gehandhaafd op een hoger niveau dan anders het geval zou zijn. Dit is rechtstreeks strijdig met de belangen van de gebruikers.

- (116) Voor zover de individuele vervoerders in staat zijn om hun kosten te verminderen door hun containervloten efficiënter te organiseren dan de andere verladers, belet de vaststelling van de prijzen voor „carrier haulage”-diensten door de „conference” de efficiëntere lijnvaartondernemingen om hun kostenbesparingen door te rekenen. Ook dit is in strijd met de belangen van de gebruikers.
- (117) Bij de beoordeling of de betrokken praktijken passende aandacht hebben voor de belangen van de gebruikers, heeft de Commissie rekening gehouden met de klachten die werden ingediend door de lichamen die de belangen van de gebruikers van de door de FEFC-leden geleverde inlandvervoerdiensten waarnemen: de Duitse Raad van verladers; ondersteund door de Britse Raad van verladers, de Franse Raad van verladers (CNUT) en het belangrijkste orgaan dat de verladers in Europa vertegenwoordigt, de „European Shippers' Councils”. De expediteurs hebben zowel via hun representatieve organisatie Clecat („Comité de liaison européen des commissionnaires et auxiliaires de transport”) als via de UIRR („Union internationale des sociétés de transport combiné rail-route”) hun bezorgdheid uitgedrukt over verstoringen van de mededinging op het gebied van inlandvervoer die veroorzaakt worden door de praktijken die het voorwerp van deze beschikking uitmaken.
- (118) In de onderhavige zaak betekent het reserveren van een billijk aandeel van de voordelen voor de gebruikers dat op het gebied van de levering van inlandvervoerdiensten aan de verladers een hoog concurrentieniveau wordt gehandhaafd: de Commissie dient zich ervan te vergewissen dat de verladers de ruimst mogelijke keuze hebben van kwaliteit en prijs wanneer zij inlandvervoerdiensten kopen. In de praktijk kan een billijk aandeel van de voordelen van het „door to door”-vervoer gemakkelijker tot stand worden gebracht wanneer er geen prijsvaststellingsovereenkomsten zijn zoals die van de FEFC.

f) *Onmisbaarheid van de beperkingen*

- (119) Zoals in overweging 94 werd uiteengezet, dient te worden onderzocht of de beperkingen van de mededinging die voortvloeien uit de vaststelling van prijzen door de FEFC in verband met carrier haulage onmisbaar zijn:
- voor de levering van multimodale vervoerdiensten, of
 - voor de instandhouding van het lijnvaart-„conference”-systeem van vaststelling van tarieven voor zeevervoer.

(120) Met betrekking tot de eerste van deze doelstellingen dient te worden benadrukt dat de leden van de FEFC voor het grootste deel niet zelf inlandvervoerdiensten verlenen. Evenmin verricht de FEFC andere inlandvervoeractiviteiten dan de levering van het forum voor de vaststelling van prijzen van „carrier haulage”-diensten die worden geleverd in combinatie met andere diensten als onderdeel van een multimodale vervoerdienst van FEFC-leden.

(121) De collectieve vaststelling van prijzen voor „carrier haulage” is niet essentieel voor de levering van die diensten, zoals wordt aangetoond door het feit dat talrijke onafhankelijke zeevervoerders en expediteurs gelijkwaardige of identieke diensten aanbieden buiten het kader van de FEFC of een andere „conference”, en zonder de prijzen voor de levering van „carrier haulage”-diensten samen met andere lijnvaartmaatschappijen vast te stellen.

(122) Expediteurs zijn rechtstreekse concurrenten van de lijnvaartondernemingen op het gebied van de levering van vervoerdiensten en beide treden op als tussenpersonen tussen de feitelijke verleners en de kopers van inlandvervoerdiensten. Bovendien hebben de expediteurs gedurende een even lange periode als de lijnvaartondernemingen, zoniet langer, aan de verladers „door-to-door”-diensten verleend. Noch de expediteurs noch de spoorwagondernemingen genieten een vrijstelling voor de vaststelling van de prijzen voor hun activiteiten.

(123) Wat het tweede doel betreft, heeft de FEFC aangevoerd dat de stabiliserende rol van lijnvaart-„conferenties”⁽¹⁾ in gevaar zou worden gebracht bij ontstentenis van een collectieve vaststelling van inlandtarieven door de lijnvaart-„conferenties”. Volgens de FEFC zouden hun leden, indien zij de inlandtarieven individueel in plaats van collectief zouden vaststellen, in de verleiding komen om de door de „conference” vastgestelde zeetarieven te ondergraven door te concurreren op het gebied van de inlandtarieven. Dit argument vindt steun in het „Gilman & Graham Report” waarin onder meer wordt gesteld dat,

„in een geïntegreerd intermodaal kader, „conferenties” hun taken inzake het stabiliseren van de tarieven of de bevordering van efficiëntie en rationalisering niet kunnen uitoefenen tenzij zij hun bevoegdheid tot het vaststellen van tarieven uitbreiden tot het inlandsegment”⁽²⁾.

(124) Gilman en Graham voeren aan dat de eerste en voornaamste oorzaak voor het teloorgaan van de stabiliteit van de zeevervoertarieven in de verhouding tussen de inkomsten uit het zeevrachtvervoer en die uit het inlandvervoer ligt:

„Door te concurreren voor het inlandsegment en door dit te verzorgen, stelt een zeevervoerder

⁽¹⁾ „... dat deze conferences namelijk een stabiliserende werking hebben welke een waarborg vormt voor betrouwbare dienstverlening aan verladers; ...”, achtste overweging van Verordening (EEG) nr. 4056/86.

⁽²⁾ Gilman & Graham Report, punt 4.30 (uit het Engels vertaald).

ook het zeevervoer veilig. Het is duidelijk dat (zolang zij onbenutte „slots” hadden op hun schepen) de bij een „conference” aangesloten zeevervoerders er baat bij zouden hebben om een aanzienlijk aandeel van de kosten van het inlandvervoer op zich te nemen ten einde vracht te verkrijgen.”⁽¹⁾

- (125) Gilman en Graham voeren aan dat de vergankelijkheid van de transportcapaciteit bijdraagt tot deze tendens tot prijsinstabiliteit. Zij wijzen erop dat onder de hoede van het „conference”-systeem er een aanzienlijke rationalisering van de netwerken werd uitgevoerd⁽²⁾ en voeren ook aan dat de concurrentie zou kunnen worden uitgebreid „over aanzienlijke stukken achterland met gebruikmaking van de verschillende vormen van inlandtransport” (punt 4.19).
- (126) Om de volgende redenen is de Commissie het er niet mee eens dat deze argumenten aantonen dat de vaststelling van prijzen voor de „carrier haulage”-diensten onmisbaar is met het oog op de handhaving van de stabiliteit op het gebied van zeevervoertarieven, die door „conferences” zoals de FEFC tot stand wordt gebracht. Er zij op gewezen dat om aan de voorwaarden van „onmisbaarheid” te voldoen, het noodzakelijk is dat partijen aantonen dat het niet mogelijk zou zijn om hun doelstellingen te verwezenlijken op een wijze die de mededinging minder beperkt.
- (127) Een „conference” brengt stabiliteit in de vaargebieden waarvoor zij geldt door de vaststelling van een eenvormig tarief dat als referentiepunt dient voor de markt. Op deze wijze vastgestelde prijzen zullen wellicht voor een langere periode ongewijzigd blijven dan indien zij door individuele rederijen zouden worden vastgesteld. Deze vermindering van de prijschommelingen die in een normale concurrentiële markt kunnen worden verwacht, kan ten goede komen aan de verladers door een vermindering van de onzekerheid inzake toekomstige handelsvoorwaarden.
- (128) De stabiliteit die wordt beoogd door Verordening (EEG) nr. 4056/86 heeft als gevolg dat aan de verladers een betrouwbare dienstverlening wordt verzekerd. Lijnvaartdiensten zijn uit hun aard regelmatig in de zin van een gelijkmatig gespreide dienstregeling. Betrouwbare diensten zijn die welke van redelijke kwaliteit zijn, zodat de goederen van de verladers geen schade lijden, en tegen dezelfde prijs worden geleverd ongeacht op welke dag en met welke lijnvaartmaatschappij de vracht wordt vervoerd. Betrouwbaarheid inzake de levering van vervoerdiensten betekent dat gedurende een zekere tijd een regelmatige dienst wordt gehandhaafd die de verladers de garantie van een aan hun behoeften aangepaste dienstverlening biedt.
- (129) Het feit dat het in een kartel samenbrengen van een deel van de activiteiten van lijnvaartonderne-

mingen verenigbaar wordt geacht met de mededingingsregels, vormt op zich geen rechtvaardiging om alle activiteiten van deze ondernemingen onder de toepassing van een vrijstelling te brengen. Een dergelijk argument zou erop neerkomen te beweren dat de leden van een lijnvaart-„conference” de mogelijkheid zouden moeten hebben om de prijzen vast te stellen voor om het even welke dienst die zij in combinatie met zeevervoerdiensten wensen te verlenen, opdat het „conference”-tarief voor het zeevervoer niet door de prijsconcurrentie voor degelijke bijkomende diensten zou worden ondergraven.

- (130) Het zou niet verenigbaar zijn met de doelstelling van de Gemeenschap om een systeem tot stand te brengen dat waarborgt dat de concurrentie in de interne markt niet wordt verstoord, indien zou worden aanvaard dat de stabiliteit met betrekking tot activiteiten die inkomsten opleveren, uit hoofde van de communautaire mededingingsregels een vrijstelling zou rechtvaardigen voor de vaststelling van prijzen voor alle andere inkomsten opleverende activiteiten die in combinatie worden geleverd met de activiteit waarvoor de vrijstelling wordt verleend.
- (131) Bovendien is niet aangetoond dat de vaststelling van prijzen voor „carrier haulage” onmisbaar is voor de instandhouding van de „stabiliserende rol” van „conferences”. Ofschoon partijen uitvoerig hebben aangevoerd dat alle activiteiten die door „conference”-leden worden verricht, onderworpen moeten zijn aan prijsvaststelling, hebben zij niet kunnen aantonen dat dit essentieel is voor de handhaving van de discipline inzake tarieven voor het zeesegment, waaruit de betrokken stabiliteit voortvloeit, en dat er geen minder beperkende manier is om dit te verwezenlijken.
- (132) De FEFC vormt geen uitzondering op de algemene regel dat binnen alle kartels de mogelijkheid bestaat om te „bedriegen” of om heimelijk kortingen toe te kennen wanneer de kartelleden overcapaciteit hebben⁽³⁾. Dit werd tijdens de hoorzitting toegegeven door de juridische adviseur van de FEFC die het bestaan erkende⁽⁴⁾ van zowel kortingen waarvoor toestemming was gegeven, zoals de dienstencontracten⁽⁵⁾ en loyaliteitsovereenkomsten⁽⁶⁾, als kortingen waarvoor geen toestemming werd verleend.

⁽³⁾ „Het opsporen en ontmoedigen van bedrog („cheating”) is het centrale kartelprobleem genoemd en, omdat de oplossing hiervoor vaak moeilijk te vinden is, voeren veel economen aan dat prijsvaststellingskartels uit hun aard onstabiel zijn” (vertaald uit het Engels), F. M. Scherer en David Ross, *Industrial Market Structure and Economic Performance*, Houghton Mifflin, 1990, blz. 245.

⁽⁴⁾ Zie bladzijde 131 van het verslag van de hoorzitting in deze zaak.

⁽⁵⁾ „Dienstencontracten” zijn overeenkomsten tussen individuele verladers en individuele scheepvaartlijnen of groepen van scheepvaartlijnen met het oog op het vervoer van een minimaal aantal containers en een bepaling over diensten tegen een individueel onderhandelde prijs.

⁽⁶⁾ Zoals die welke zijn voorzien in artikel 5, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 4056/86.

⁽¹⁾ Gilman & Graham Report, punt 4.16 (uit het Engels vertaald).

⁽²⁾ Dat wil zeggen, dat de „conference”-leden zijn overeengekomen om met het oog op rationalisering een beperkt aantal havens te bedienen.

- (133) Dit is een volkomen normaal gevolg van kartelgedrag. De leden van het kartel proberen terzelfder tijd de winsten zo groot mogelijk te maken door onder elkaar prijzen overeen te komen en de inkomsten zo groot mogelijk te maken door van anderen marktaandeelen te winnen. Dergelijk gedrag leidt normalerwijs tot een zekere instabiliteit, zelfs in de meest gedisciplineerde kartels. Kartels ondergaan ook de onvermijdelijke instabiliteit die voortvloeit uit het feit dat het steeds loont om de onderneming te zijn die werkzaam is buiten het kartel.
- (134) De FEFC wordt derhalve reeds geconfronteerd met een zekere mate van instabiliteit met betrekking tot zowel haar maritiem als haar inlandtarief, als gevolg van de kortingenconcurrentie tussen haar leden. Het is niet noodzakelijk om een absolute discipline te hebben om de stabiliteit te handhaven die voortvloeit uit het „conference”-systeem, dat wil zeggen betrouwbare dienstverlening tegen prijzen die op korte termijn geen grote schommelingen vertonen. Inzonderheid wordt de door Verordening (EEG) nr. 4056/86 beoogde stabiliteit niet in het geding gebracht door kortingenconcurrentie, aangezien niet is aangetoond dat dit leidt tot het verdwijnen van betrouwbare dienstverlening of van stabiele prijzen voor een zekere tijdsspanne.
- (135) In dit verband is het van belang op te merken dat bepaalde activiteiten niet worden verricht op basis van een overeengekomen „conference”-prijs maar op de veel minder restrictieve basis van een overeenkomst om niet beneden kostprijs te werken (zie overweging 40). Partijen hebben geen bewijs aangevoerd dat dit systeem de stabiliteit ondergraaft of dit op overdreven wijze doet.
- (136) De Commissie erkent dat bij ontstentenis van een collectieve vaststelling van prijzen de FEFC-leden de verladers tarieven voor „carrier haulage”-diensten zouden kunnen aanrekenen die lager zijn dan de prijs die zij voor die diensten betalen, hetwelk een gelijkaardig effect zou hebben als het aanbieden van een korting op het „conference”-tarief voor het zeevervoer. Het gevaar bestaat dat dit de stabiliteit zou ondergraven die voortvloeit uit de FEFC en dit in een grotere mate dan reeds door andere kortingen op het FEFC-zeevervoertarief en door de concurrentie van niet bij de FEFC aangesloten scheepvaartondernemingen gebeurt.
- (137) Zelfs indien wordt aanvaard dat, wanneer het de FEFC wordt toegestaan om de prijzen vast te stellen voor de door haar leden aangeboden „carrier haulage”-diensten, zulks tot de totstandbrenging van stabiliteit bijdraagt, wordt echter niet bewezen dat maatregelen die de mededinging minder beperken, onvoldoende effect zouden hebben om die doelstelling te verwezenlijken. Artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 bevat maatregelen die zouden kunnen worden genomen om de stabiliteit van de zeetarieven van de „conference” te waarborgen, zoals de toewijzing van vracht of inkomsten onder de leden van een „conference”.
- (138) De slotsom luidt dat de vaststelling van prijzen voor „carrier haulage” door de leden van de FEFC niet onmisbaar voorkomt om de aangevoerde doelstellingen te verwezenlijken.
- (139) Deze slotsom geldt enkel voor de bestaande praktijken van de FEFC met betrekking tot de prijsvaststelling voor inlandvervoer. Met name wordt in deze beschikking niet geoordeeld over de vraag of en in welke mate andere soorten van overeenkomsten met betrekking tot multimodaal vervoer aan de voorwaarden van artikel 85, lid 3, zouden kunnen voldoen ⁽¹⁾.
- g) *Uitschakeling van de mededinging voor een wezenlijk deel van de markt*
- (140) Aangezien werd aangetoond dat in deze zaak niet is voldaan aan de eerste drie voorwaarden van artikel 85, lid 3, van het Verdrag en van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1017/68, is het niet noodzakelijk om na te gaan of partijen de mogelijkheid hebben om de mededinging uit te schakelen voor een wezenlijk deel van de betrokken diensten.
- h) *Conclusies*
- (141) De voorafgaande overwegingen leiden tot de gevolgtrekking dat, ofschoon de ontwikkeling van het multimodaal vervoer een manier kan vormen om de transportdiensten te verbeteren, dit niet geldt voor de collectieve vaststelling van prijzen voor diensten van „carrier haulage”. Voorts komt geen billijk aandeel van de voordelen die voortvloeien uit de vaststelling van prijzen voor „carrier haulage”-diensten ten goede aan de vervoergebruikers en zijn de beperkingen van de mededinging niet onmisbaar. Bijgevolg is niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 85, lid 3, van het Verdrag en van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1017/68.
- (142) Bovendien zou het, op een ogenblik dat inspanningen worden gedaan om de markt voor de levering

⁽¹⁾ Hier zij verwezen naar de verklaring van de Commissie in haar verslag aan de Raad over het zeevervoer, dat zij van oordeel was „dat onder bepaalde voorwaarden specifieke samenwerkingsovereenkomsten tussen groepen van rederijen of tussen rederijen en individuele zeevervoerders voldoende technische of economische vooruitgang zouden kunnen bevorderen om bij wijze van individuele ontheffing toestemming te verlenen om uniforme inlandtarieven vast te stellen.”

In dit verslag verklaarde de Commissie ook dat, waar passend, zij bereid zou zijn om te overwegen individuele ontheffingen toe te kennen die ook zouden gelden voor „bepalingen in de overeenkomst van de „conference” waarvan de rederijen [die de individuele ontheffing genieten] lid zijn, waarin wordt bepaald dat de inlandtarieven van de tarieflijst . . . niet minder mogen bedragen dan de kostprijs, waarbij de risico's van destabilisering van de „conferences” via kruissubsidies tussen de inland- en zee-segmenten grotendeels wordt vermeden.”

van Europese inlandvervoerdiensten te liberaliseren en te dereguleren, incoherent zijn en aanleiding geven tot inconsistenties, indien de „conferences” voor de vaststelling van prijzen voor bepaalde inlandvervoerdiensten een vrijstelling zouden verkrijgen terwijl hun concurrenten die gelijkwaardige diensten verlenen, hiervoor geen toestemming zouden krijgen ⁽¹⁾.

VI. Artikel 22, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1017/68

(143) Krachtens artikel 22, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1017/68 kan de Commissie aan ondernemingen boeten opleggen van 1 000 tot 1 miljoen ecu, of tot een bedrag van ten hoogste 10 % van de omzet van elk der betrokken ondernemingen in het voorgaande boekjaar, indien die ondernemingen opzettelijk of uit onnachtszaamheid inbreuk maken op artikel 2 of op artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 1017/68. Bij de vaststelling van het bedrag van de geldboete dient de Commissie zowel rekening te houden met de zwaarte als met de duur van de inbreuk.

i) Beoordeling van de zwaarte en de duur

(144) Bij de beoordeling van de zwaarte en de duur van de inbreuk voor deze zaak heeft de Commissie rekening gehouden met de volgende criteria:

- a) de aard van de inbreuk;
- b) de intentie van partijen;
- c) het feit dat partijen aan de inbreuk geen einde hebben gemaakt;
- d) aard en waarde van de betrokken diensten;
- e) de mate waarin elke partij betrokken is bij de inbreuk en
- f) de duur van de inbreuk.

a) De aard van de inbreuk

(145) De Commissie is van mening dat praktijken die erop gericht zijn de prijsconcurrentie te beperken in het algemeen een zaak zijn van onbetwistbare ernst ⁽²⁾. Dit volgt zowel uit het feit dat artikel 85, lid 1, uitdrukkelijk verwijst naar de vaststelling van prijzen als uit de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie ⁽³⁾. De betrokken inbreuk schakelt de prijsconcurrentie uit tussen de leden van de FEFC met betrekking tot de inlandvervoerdiensten die zij verlenen.

b) De intentie van partijen

(146) Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat:

„... het voor het oordeel dat opzettelijk inbreuk is gemaakt op de mededingingsregels van het Verdrag, niet noodzakelijk [is] dat de onderneming zich ervan bewust was, het in die regels neergelegde verbod te overtreden; het volstaat, dat zij er niet onkundig van kon zijn, dat de gewraakte handelwijze ertoe strekte, de mededinging te beperken” ⁽⁴⁾.

(147) De Commissie is van mening dat de leden van de FEFC als oogmerk hadden de prijsconcurrentie onderling uit te schakelen met betrekking tot de inlandvervoerdiensten die zij leveren. Bijgevolg konden zij niet ervan onkundig zijn dat hun vaststelling van prijzen voor de inlandvervoerdiensten strekte tot beperking van de mededinging.

c) Het feit dat partijen aan de inbreuk geen einde hebben gemaakt

(148) Ten minste sinds de toezending van de klacht die door de BDI/DSVK bij de Commissie was ingediend, aan de FEFC-leden op 23 juni 1989, waren zij ervan op de hoogte dat de mogelijkheid bestond dat de praktijken die het voorwerp van deze beschikking uitmaken, een inbreuk op artikel 85, lid 1, van het Verdrag en op artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 vormden en niet binnen de werkingssfeer van de groepsvrijstelling voor lijnvaart-„conferences” van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 vielen.

(149) In weerwil van deze klacht en van herhaalde voorafgaande waarschuwingen van de zijde van de Commissie (met inbegrip van een brief van de toen voor mededingingsbeleid verantwoordelijke commissaris aan de voorzitter van de FEFC in juni 1990) dat de betrokken praktijken binnen de werkingssfeer van artikel 85, lid 1 vielen, en dat zij niet in aanmerking kwamen voor een vrijstelling op grond van artikel 85, lid 3, hebben partijen deze praktijken volledig gehandhaafd. Op geen enkel ogenblik, zelfs niet na de kennisgeving van de mededeling van de punten van bezwaar in december 1992, hebben partijen formeel hun praktijken bij de Commissie aangemeld met het oog op het verkrijgen van een individuele ontheffing.

d) Aard en waarde van de betrokken diensten

(150) Zoals in de overwegingen 34 tot en met 37 vermeld, bedroeg de waarde van de levering van inlandvervoerdiensten voor tien van de grootste

⁽¹⁾ Zie ook het verslag van de Commissie aan de Raad over zeevervoer.

⁽²⁾ HOV SVZ/MCN (bovenvermeld in overweging 66).

⁽³⁾ Zie bij voorbeeld zaak 26/76 (Metro tegen Commissie), Jurispr. 1977, blz. 1875; „de prijsconcurrentie is zo belangrijk dat zij nooit mag worden uitgeschakeld”.

⁽⁴⁾ Zaak C-279/87 (Tipp-Ex), Jurispr. 1990, I-261.

leden van de FEFC in 1992 ongeveer 477 miljoen ecu. Dit bedrag is waarschijnlijk representatief voor de kostprijs in reële waarde van de levering van de inlandvervoerdiensten door die tien lijnvaartmaatschappijen, zowel voor de jaren vóór als voor de jaren na 1992. De jaarlijkse waarde van de betrokken diensten is derhalve aanzienlijk en vertegenwoordigt een belangrijke kostenfactor voor het communautaire bedrijfsleven.

e) De mate waarin elke partij betrokken is bij de inbreuk

- (151) Met uitzondering van Wilh. Wilhelmsen, is er geen aanwijzing dat enige individuele lijnvaartmaatschappij meer of minder was betrokken bij de collectieve beslissing om voor de diensten waarop deze beschikking doelt, prijzen vast te stellen. Wilh. Wilhelmsen is geen actief lid van de FEFC en exploiteert geen schepen op de betrokken routes.

f) De duur van de inbreuk

- (152) Zoals vermeld in de overwegingen 39 en 41 begon de vaststelling van prijzen voor inlandvervoerdiensten door de FEFC in het algemeen rond 1971 en is zij sindsdien onafgebroken in werking geweest. Het huidige FEFC-tarief voor „carrier haulage” dat in NT 90 is neergelegd, werd met ingang van 1 januari 1990 ingevoerd. Verordening (EEG) nr. 1017/68, de op de betrokken inbreuk toepasselijke verordening, trad in werking op 21 juli 1968.

ii) *Conclusies met betrekking tot de zwaarte en de duur van de inbreuken*

- (153) De Commissie beschouwt de betrokken inbreuk als een zeer ernstige inbreuk op het communautaire mededingingsrecht en deze heeft naar alle waarschijnlijkheid een aanzienlijke economische invloed gehad. Bovendien gebeurde de inbreuk op algemene wijze sinds 1971 en zeker sinds de indiening van de klacht van DSVK bij de Commissie in april 1989.

- (154) Ofschoon partijen hebben aangevoerd dat de betrokken praktijken onder het toepassingsgebied vallen van de groepsvrijstelling voor overeenkomsten tot vaststelling van de prijzen door lijnvaart-„conferences” zoals neergelegd in Verordening (EEG) nr. 4056/86, kan de werkingssfeer van die vrijstelling niet ruimer zijn dan het toepassingsgebied van de verordening zelf. In artikel 1, lid 2, van de verordening is het volgende bepaald:

„Deze verordening heeft uitsluitend betrekking op internationale diensten voor het zeevervoer van of naar een of meer havens van de Gemeenschap . . .”.

- (155) Bij de interpretatie van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 4056/86 moet rekening worden gehouden met het algemene beginsel van het Gemeenschapsrecht dat uitzonderingen zoals

groepsvrijstellingen niet ruim mogen worden geïnterpreteerd (zie voetnoot 20).

- (156) Daarnaast bevatte het verslag van de Commissie aan de Raad over het zeevervoer (zie voetnoot 24) zeer duidelijke aanwijzingen inzake de conclusies van de Commissie met betrekking tot de algemene vaststelling van multimodale tarieven. Vertegenwoordigers van de FEFC hebben naar de Commissie geschreven en hun eerste standpunten betreffende dat verslag op 12 augustus 1994 medegedeeld.

- (157) De Commissie is van oordeel dat de leden van de FEFC niet onkundig hadden kunnen zijn van het feit dat de overeenkomst binnen de werkingssfeer van artikel 85, lid 1, van het Verdrag viel en dat zij zich ervan bewust hadden moeten zijn dat zij niet binnen het toepassingsgebied van de groepsvrijstelling voor lijnvaart-„conferences” of van enige andere vrijstelling viel. De Commissie oordeelt dat in dit geval boeten passend zijn.

- (158) Onverminderd deze conclusies met betrekking tot de zwaarte en de duur van de inbreuk heeft de Commissie het feit in aanmerking genomen dat het bestaan van de betrokken praktijken ruime bekendheid genoot en dat, om een aantal redenen, de totstandkoming van deze beschikking over deze praktijken meer tijd heeft gevergd dan anders. De Commissie heeft ook de volgende omstandigheden in aanmerking genomen:

i) de oriëntering van de Commissie met betrekking tot de vaststelling van de prijzen voor multimodaal vervoer door lijnvaart-„conferences” genoot tot de indiening van haar verslag aan de Raad, waarnaar hiervoor werd verwezen, geen ruime bekendheid;

ii) de ontwikkeling van de richtsnoeren van de Commissie in dit verband heeft enige tijd gevergd, met als resultaat dat de afhandeling van deze zaak meer tijd in beslag heeft genomen dan normalerwijs het geval was geweest zodat deze bijkomende periode de leden van de FEFC niet dienen te worden aangerekend, en

iii) het feit dat de onderhavige beschikking de eerste beschikking is waarbij de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1017/68 op de leden van een lijnvaart-„conference” worden toegepast.

- (159) Gelet op het voorafgaande, is de Commissie van mening dat het niveau van de boeten moet worden gesteld op een symbolisch niveau dat duidelijk het bestaan van de inbreuk vaststelt en de noodzaak voor de betrokken ondernemingen en voor andere ondernemingen die gelijkaardige praktijken mochten toepassen, zich voortaan naar de communautaire mededingingsregels te voegen. Aan Wilh. Wilhelmsen wordt geen boete opgelegd, gezien de niet-betrokkenheid van deze partij bij de inbreuk (zie overweging 151),

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De leden van de „Far Eastern Freight Conference” die in de bijlage zijn genoemd, hebben inbreuk gemaakt op de bepalingen van artikel 85 van het EG-Verdrag en van artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 door gezamenlijk prijzen vast te stellen voor de inlandvervoerdiensten binnen het gebied van de Gemeenschap die aan verladere worden verleend in combinatie met andere diensten als onderdeel van multimodaal vervoer van gecontaineriseerde vracht tussen Noord-Europa en het Verre Oosten.

Artikel 2

De voorwaarden van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 zijn niet vervuld.

Artikel 3

De in de bijlage genoemde leden van de „Far Eastern Freight Conference” worden gelast om de in artikel 1 bedoelde inbreuk te beëindigen.

Artikel 4

De ondernemingen waaraan deze beschikking is gericht, worden gelast om zich voortaan te onthouden van overeenkomsten of van onderling afgestemde gedragingen die eenzelfde of een gelijkaardige doelstelling of gevolg hebben als de overeenkomst die in artikel 1 is bedoeld.

Artikel 5

Aan de ondernemingen waaraan deze beschikking is gericht worden in verband met de in artikel 1 bedoelde inbreuk op de bepalingen van artikel 85 van het EG-Verdrag en van artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1017/68, onderstaande geldboeten opgelegd:

Compagnie Générale Maritime	10 000 ecu
Hapag-Lloyd Aktiengesellschaft	10 000 ecu
Croatia Line	10 000 ecu
Kawasaki Kisen Kaisha Limited	10 000 ecu
Lloyd Triestino di Navigazione SpA	10 000 ecu
AP Møller-Maersk Line	10 000 ecu
Malaysian International Shipping Corporation Berhad	10 000 ecu
Mitsui OSK Lines Ltd	10 000 ecu
Nedlloyd Lijnen BV	10 000 ecu
Neptune Orient Lines Ltd	10 000 ecu
Nippon Yusen Kabushiki Kaisha	10 000 ecu
Orient Overseas Container Line	10 000 ecu
P&O Containers Ltd	10 000 ecu

Artikel 6

De in artikel 5 vastgestelde geldboetes dienen binnen drie maanden na de datum van kennisgeving van deze beschikking te worden betaald, op bankrekening nr. 310-0933000-43 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Bank Brussel-Lambert, Europees Agentschap, Rondpunt Schuman 5, B-1040 Brussel.

Na afloop van deze termijn is automatisch rente verschuldigd tegen de rentevoet die het Europees Monetair Instituut voor zijn ecu-verrichtingen toepast op de eerste werkdag van de maand waarin deze beschikking is gegeven, vermeerderd met drie en een half procentpunten, zijnde 9,25 %.

Artikel 7

Deze beschikking is gericht tot de in de bijlage opgenomen ondernemingen.

Deze beschikking vormt overeenkomstig artikel 192 van het EG-Verdrag executoriale titel.

Gedaan te Brussel, 21 december 1994.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Compagnie Générale Maritime
22, Quai Gallieni
F-92158 Suresnes Cedex

Hapag-Lloyd Aktiengesellschaft
Postfach 102626
Ballindamm 25
D-20095 Hamburg

Croatia Line
8 Riva
5100 Rijeka
Republic of Croatia

Kawasaki Kisen Kaisha Limited
Hibiya Central Building
2-9 Nishi — Shinbashi 1 — Chome
Minato-ku
Tokyo 105
Japan

Lloyd Triestino di Navigazione SpA
Passaggio S. Andrea 4
I-34123 Trieste

AP Møller-Maersk Line
Esplanaden 50
DK-1098 København K

Malaysian International Shipping Corporation Berhad
2nd Floor Wisma MISC
2 Jalan Conlay
PO Box 10371
50712 Kuala Lumpur
Malaysia

Mitsui O.S.K. Lines Ltd
1-1 Toranomom 2-Chome
Minato-ku
Tokyo 107
Japan

Nedlloyd Lijnen BV
Boompjes 40
NL-3011 XB Rotterdam

Neptune Orient Lines Ltd
456 Alexandra Road
N° 06-00 NOL Building
Singapore 0511
Republic of Singapore

Nippon Yusen Kabushiki Kaisha
3-2 Marunouchi 2-Chome
Chiyoda-ku
Tokyo
Japan

Orient Overseas Container Line
30th—31st Floor Harbour Centre
25 Harbour Road
Wan Chai
Hongkong

P&O Containers Ltd
Beagle House
Braham Street
GB-London E1 8EP

Wilh. Wilhelmsen Limitead A/S
Olav V's G5
PO B 1359
N-0161 — Oslo

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 december 1994

betreffende een procedure op grond van artikel 85 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (IV/34.252 — Philips-Osram)

(Slechts de teksten in de Duitse en de Nederlandse taal zijn authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(94/986/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte,

Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, inzonderheid op de artikelen 2, 6 en 8,

Gezien het verzoek om een negatieve verklaring en de aanmelding met het oog op ontheffing, overeenkomstig de artikelen 2 en 4 van Verordening nr. 17, van 3 maart 1992,

Gezien het door partijen op 15 februari 1994 ingediende verzoek om het verzoek en de aanmelding ook artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte te doen bestrijken,

Gezien de overeenkomstig artikel 19, lid 3, van Verordening nr. 17 en artikel 3 van Protocol 21 van de EER-Overeenkomst gepubliceerde samenvatting van het verzoek en de aanmelding ⁽²⁾,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité voor mededingingsregelen en economische machtsposities,

Overwegende hetgeen volgt:

I. DE FEITEN

A. Inleiding

- (1) Op 3 maart 1992 hebben Philips International BV en Osram GmbH, hierna „Osram” genoemd, bij de Commissie een intentieverklaring aangemeld, die gericht is op het tussen beide partijen sluiten van een overeenkomst tot oprichting van een gemeenschappelijke onderneming voor de productie en

verkoop van bepaalde loodglasbuizen (en componenten daarvan) voor gloeilampen en fluorescerende lampen. De op te richten onderneming omvat en versterkt de bestaande Europese activiteiten van de moederondernemingen op het gebied van loodglasbuizen en zal naar verwachting loodglasbuisproducten leveren aan de moederondernemingen en aan onafhankelijke fabrikanten van lampen die over onvoldoende eigen capaciteit voor de productie van loodglas beschikken.

- (2) De gemeenschappelijke onderneming wordt gevestigd op de plaats waar thans de productiebedrijven van Philips Lighting Holding BV gevestigd zijn, in Lommel (België). De drie aldaar geplaatste ovens worden volledig voor de productie van loodglas voor lampen bestemd en er worden nieuwe produktielijnen geïnstalleerd. Tegelijkertijd worden de zich te Lommel bevindende huidige produktielijnen van Philips voor loodglas voor televisietoestellen en voor natriumkalkglasbuizen naar andere vestigingen van Philips overgebracht.

De fabriek in Lommel is uitgerust met de noodzakelijke installaties om de emissieproblemen die aan de productie van loodglas verbonden zijn (lood-, stikstofoxyde- en antimoonemissies), te verminderen. Deze omvatten elektrostatische filters en ingewikkelde en dure apparatuur voor de selectieve conversie van gevaarlijke gascomponenten.

- (3) Bovendien heeft Osram haar bestaande installaties in Berlijn gesloten, welke het einde van hun economisch leven hadden bereikt en niet waren uitgerust met de bovengenoemde apparatuur om de uitstoot van vervuilende stoffen te verminderen.
- (4) De moederondernemingen hebben thans nog twee andere gemeenschappelijke ondernemingen op het gebied van verlichting. Een daarvan is EMGO, eveneens te Lommel gevestigd, die peren voor gloeilampen produceert; de tweede, in Argentinië, produceert glas. Opgemerkt zij dat EMGO reeds 25 jaar in bedrijf is.

B. Partijen

- (5) *Philips Lighting Holding BV* is de holdingmaatschappij van de Philips Lighting-divisie binnen het Philipsconcern, hierna „Philips” genoemd.

⁽¹⁾ PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.

⁽²⁾ PB nr. C 22 van 26. 1. 1994, blz. 4 en PB nr. C 267 van 24. 9. 1994, blz. 3.

Philips Electronic NV, de uiteindelijke moederonderneming van het Philipsconcern, is een van de grootste elektronicaondernemingen ter wereld. De activiteiten ervan omvatten verlichting, consumentenelektronica, elektronische componenten, communicatiesystemen, halfgeleiders, producten voor persoonlijke verzorging, medische apparatuur en kleine huishoudelijke apparaten. De totale omzet van Philips Electronic NV bedroeg in 1991 57 miljard Hfl., waarvan 7,4 miljard Hfl. aan producten op het gebied van verlichting is toe te schrijven.

In alle Lid-Staten van de Gemeenschap heeft Philips dochterondernemingen die betrokken zijn bij de productie en/of verkoop van verlichtingsproducten.

Wat loodglasproducten betreft, vervaardigt Philips momenteel in vijf, over de hele wereld verspreide fabrieken loodglasbuisproducten voor lampen. Lommel, het enige productiebedrijf dat overgaat naar de gemeenschappelijke onderneming, is het enige in Europa gevestigde bedrijf en met afstand het grootste productiecentrum van Philips voor loodglas. Volgens Philips worden de productiebedrijven buiten Europa (in de Verenigde Staten, Colombia, India en Pakistan) om redenen van productiecapaciteit volledig voor de plaatselijke productie van lampen ingezet.

- (6) *Osram* is een volledige dochteronderneming van het conglomeraat Siemens AG. Osram is actief op het gebied van ontwikkeling, productie en verkoop van lampen en van componenten en materialen daarvoor. In 1990/1991 bedroeg de omzet van het Osramconcern wereldwijd 2 971 miljoen DM.

In februari 1993 kocht Osram van de Amerikaanse onderneming GTE de verlichtingstak „GTE Sylvania International”, die de nieuwe naam „Osram Sylvania Inc.” kreeg. De overeenkomst had geen betrekking op de activiteiten van Sylvania in Europa die nu worden voortgezet in een afzonderlijke onderneming, EDIL.

Osram GmbH heeft al haar productiebedrijven voor loodglasbuizen in Berlijn gesloten. Bovendien heeft zij in mei 1994 haar aandelen in die Britse onderneming „GB Glass Lighting” verkocht, voorheen een gemeenschappelijke onderneming met „GE-Thorn Lighting”, die loodglasbuizen en gloeilampen produceert.

C. De markt

Produktmarkt

- (7) De produktmarkt van de gemeenschappelijke onderneming is die van de vrije markt voor de vervaardiging en verkoop van loodglas voor gloeilampen en fluorescerende lampen, dat wil zeggen de markt waar fabrikanten van lampen zonder ondernemingseigen productiebedrijf/-installatie voor loodglas hun voorraden loodglas betrekken.

Loodglas is een voor de vervaardiging van lampen gebruikt halffabrikaat. Gemiddeld vertegenwoordigt het slechts 2% van de verkoopprijs van een fluorescerende lamp en 3% van de verkoopprijs van een gloeilamp. Loodglas kan voor andere doeleinden worden gebruikt, en het lijkt technisch mogelijk, althans in zekere mate, dat de productiebedrijven/-installaties voor loodglas voor kathodestraalbuizen van televisietoestellen worden ingezet voor de productie van loodglas voor lampen. Dit lijkt echter oneconomisch, gezien met name de omvang van de benodigde productie.

Geografische markt

- (8) Bij de bepaling van de relevante geografische markt moeten de volgende feiten ⁽¹⁾ in aanmerking worden genomen:

- Loodglas kan goedkoop en gemakkelijk vervoerd worden, de waarde/volumeverhouding ervan is verhoudingsgewijs hoog en het aandeel van de transportkosten bedraagt gemiddeld niet meer dan 2 tot 3% van de totale kostprijs van loodglas. Anders dan bij sommige andere soorten glas loopt de kwaliteit van loodglas na verloop van tijd niet terug, zodat het kan worden opgeslagen.
- Aan de vraagzijde impliceren de kenmerken van het produkt dat de lampenproducenten in staat zijn profijt te trekken van bepaalde omstandigheden op de wereldmarkt, zodat de continuïteit van de voorziening van minder belang is dan anders het geval zou zijn, en dat prijsverhogingen en wisselkoersschommelingen factoren van groot belang zijn. Bovendien houden de meeste lampenproducenten grote buffervoorraden aan, vanwege de betrekkelijk lage investeringen die daarvoor nodig zijn, en om doelmatigheidsredenen bij het vervoer.
- Aan de aanbodzijde leveren zowel Philips (vanuit Lommel) als Osram (vanuit Berlijn, tot de sluiting in september 1992) loodglas aan derden in de EER (en daarbuiten voornamelijk in Noord-Afrika en Azië). Dit geldt ook voor GB Glass (Verenigd Koninkrijk), Telux Spezialglas (Duitsland) en voor GE (Verenigde Staten van Amerika). Laatstgenoemde levert loodglas aan de eigen fabrieken en aan derden in de EER vanuit de Verenigde Staten van Amerika en Hongarije (Tungsram). Ten slotte leveren Slovenské Závody Technického Skla (Slowakije) en Toshiba (Japan) ook loodglas in de EER. Bovendien levert Osram momenteel grote hoeveelheden loodglas in de EER via haar dochteronderneming Osram Sylvania in de Verenigde Staten van Amerika (voornamelijk aan voormalige klanten van GTE Sylvania, en met name aan [...] ⁽²⁾). Import in de vrije markt in de

⁽¹⁾ Voor nadere gegevens over het navolgende, zie de overwegingen 9 en 10.

⁽²⁾ Vierkante haakjes duiden op zakengeheimen die overeenkomstig artikel 21, lid 2, van Verordening nr. 17 zijn weggelaten.

EER voorziet in 28 % ⁽¹⁾ van de behoeften van onafhankelijke lampenproducenten (import van Osram Sylvania niet meegerekend ⁽²⁾).

De Europese lampenfabrikanten die geen eigen produktiebedrijven/-installaties voor loodglas hebben, betrekken hun loodglas niet alleen van bestaande aanbieders in de EER (Philips, Telux en/of GB Glass), maar in toenemende mate ook van aanbieders in de Verenigde Staten van Amerika (met name van GE en zelfs van Osram Sylvania) en van aanbieders in Centraal en Oost-Europa (zoals Slovenské Zadovy Technického Skla).

De conclusie is dat, aangezien er geen aanmerkelijke belemmeringen bestaan voor de handel in loodglas en de transportkosten erg laag zijn, de relevante markt ten minste de Gemeenschap en de EER bestrijkt. De vraag of de relevante geografische markt in feite de wereldmarkt is, kan onbeantwoord blijven, omdat aan de conclusies van de beoordeling niets wordt afgedaan, zelfs als de beperktste geografische markt (met name de EER) in aanmerking wordt genomen.

Marktstructuur

- (9) De wereldproduktie van loodglas in 1990 bedroeg ongeveer 100 000 ton, en is sindsdien stabiel gebleven. De Europese produktie bedraagt ongeveer 30 000 ton, met een waarde van ongeveer 33 miljoen ecu tegen de huidige marktprijzen. Philips produceerde [...] ton in Lommel en Osram [...] ton in Berlijn. In dit opzicht namen Philips en Osram ongeveer 66 % van de Europese produktie van loodglas voor hun rekening. De overige belangrijke producenten in Europa zijn: Tungram in Hongarije, onderdeel van het GE-concern ⁽³⁾ ([...] ton in 1993), GB Glass in het Verenigd Koninkrijk ([...] ton in 1993), Telux Spezialglas GmbH in Duitsland ([...] ton in 1991) en Slovenské Zadovy Technického Skla. Alle hier genoemde producenten beschikken over reserve-produktiecapaciteit.
- (10) Afgezien van GB Glass, Telux en Slovenské Zadovy Technického Skla, zijn producenten van loodglas ook belangrijke producenten van lampen (dit is het geval met Philips, Osram en GE/Tungram). In dit verband produceren de lampenfabrikanten loodglas voornamelijk om in hun eigen behoeften te voorzien. Aangezien de loodglasovens doorgaans echter 24 uur per dag in bedrijf zijn en

slechts stilgelegd worden voor groot onderhoud, zijn overschotten in de praktijk vrijwel onvermijdelijk. Deze overschotten en de produktie van loodglasproducenten die geen lampen produceren, worden op de vrije markt verkocht aan kleine en middelgrote fabrikanten van normale of gespecialiseerde lampen ⁽⁴⁾ die niet zelf loodglas produceren.

De omvang van de vrije markt wordt geschat op ongeveer 4 500 ton per jaar in de EER. Aanbieders op deze markt zijn, in volgorde van belangrijkheid, Philips, met een verkoop van ongeveer [...] ton per jaar aan derden in de EER ⁽⁵⁾, GB Glass, met een verkoop van [...] ton aan derden in 1993 (en nog eens [...] ton aan GE), GE/Tungram, met [...] ton in 1993, Telux Spezialglas GmbH, met [...] ton per jaar sinds 1991, en Slovenské Zadovy Technického Skla (Slowakije), met [...] ton in 1992. Vóór 1993 was ook Sylvania in de Verenigde Staten van Amerika een onafhankelijke aanbieder van loodglas in Europa, met een verkoop van ruim 1 000 ton per jaar. Wat de fabrieken van Osram in Berlijn vóór 1992 betreft, werd gemiddeld [...] ton per jaar aan derden verkocht. Slechts een gering deel daarvan, minder dan [...] ton, werd werkelijk aan afnemers in de EER verkocht ⁽⁶⁾. Aan deze producenten ⁽⁷⁾ kunnen als toekomstige aanbieders de ondernemingen Krosno ⁽⁸⁾ (Polen) en Tesla (Tsjechië) worden toegevoegd.

- (11) Het gebruik van loodglas is de oorzaak van ernstige milieuproblemen die thans worden opgelost door het plaatsen van dure filters en andere uitrustingen. Ten gevolge van de steeds strengere milieuwetgeving neemt echter de druk toe om nieuwe soorten loodvrije vervangers van loodglas te ontwikkelen. In dit verband is een van de redenen voor de gemeenschappelijke onderneming het verrichten van onderzoek en ontwikkeling (O & O) op dit gebied. Verscheidene andere lamp- of glasfabrikanten zijn eveneens op dat gebied werkzaam. Hiertoe behoren op zijn minst GE (Verenigde Staten van Amerika), Corning Glass (Verenigde Staten van Amerika), Owens Illinois (Verenigde Staten van Amerika), Schott (Verenigde Staten van Amerika), Asahi Glass Co. (Japan) en Nippon Electric Glass (Japan).

⁽¹⁾ Dit cijfer is verkregen door de in overweging 10 gegeven verkochte hoeveelheden op te tellen, overeenkomend met GE/Tungram en Slovenské Zadovy Technického Skla.

⁽²⁾ De maximale produktiecapaciteit van Osram Sylvania bedraagt [...] ton, waarvan [...] ton bestemd is voor eigen gebruik. [...] ton wordt verkocht aan derden, en het resterend gedeelte, ongeveer [...] ton, wordt in reserve gehouden. Import voor derden in de EER bedroeg in 1993 ongeveer [...] ton.

⁽³⁾ GE produceert in de Verenigde Staten nog eens [...] ton en beschikt daarnaast nog over [...] ton reserve-produktiecapaciteit.

⁽⁴⁾ De belangrijkste daarvan die de Commissie heeft geïdentificeerd, zijn EDIL (Zwitserland), Lindner (Duitsland), Lumalampan (Zweden), File (Italië), Imperia (Italië), Falma (Zwitserland), Alba (Duitsland), Guy Daric (Frankrijk), Portalux (Duitsland) en VCH (Verenigd Koninkrijk). Hun loodglasbehoeften variëren van iets meer dan 1 000 ton tot enkele tientallen tonnen.

⁽⁵⁾ En iets meer dan [...] ton per jaar aan klanten buiten de EER.

⁽⁶⁾ Het grootste gedeelte werd verkocht in Algerije en in Turkije.

⁽⁷⁾ De Commissie heeft ook aanwijzingen gevonden van zeer geringe hoeveelheden loodglas afkomstig van Toshiba in Japan.

⁽⁸⁾ Volgens de partijen levert Krosno reeds in de EER. De Commissie heeft hiervan echter geen bevestiging gevonden.

- (12) Zoals hierboven vermeld is loodglas een halffabri-
kaat voor de produktie van lampen. De markt voor
gewone gloeilampen en fluorescerende lampen is
een rijpe markt. Nieuwe, compacte fluorescerende
en halogeenlampen zijn op de markt geïntrodu-
ceerd als vervangers van de traditionele lampen.
Voorts neemt de invoer van goedkope gloeilampen
uit Hongarije, Slowakije, China, India en enkele
andere landen toe (in veel gevallen worden deze
lampen door grote detailhandelsketens onder eigen
merknaam verkocht). Bijgevolg is het onwaar-
schijnlijk dat de eigen vraag van de partijen naar
loodglas de komende jaren wezenlijk zal toenemen.
Bovendien is de vraag van derden, met name de
Europese lampenfabrikanten, naar loodglas de
afgelopen jaren niet toegenomen, zodat het
onwaarschijnlijk wordt geacht dat bij de voorzie-
ning een tekort zal ontstaan waarvan derden
schade zouden kunnen ondervinden.

D. De aangemelde intentieverklaring

- (13) Partijen hebben een intentieverklaring aangemeld,
waarin de leidende beginselen voor hun relatie en
voor het bestuur van de gemeenschappelijke onder-
neming vervat zijn. Deze beginselen zijn bindend en
zullen onmiddellijk na goedkeuring van de aange-
melde gemeenschappelijke onderneming door de
Commissie toepassing vinden. Het standpunt dat
de Commissie inneemt is echter beperkt tot de
voorgenomen gemeenschappelijke onderneming zo-
als deze bij haar is aangemeld.
- (14) De belangrijkste bepalingen van de intentieverkla-
ring zijn:
- De gemeenschappelijke onderneming wordt op-
gericht voor een periode van voornamelijk dertig
jaar, welke voor een onbepaalde tijd zal wor-
den verlengd, tenzij een der partijen de overeen-
komst met inachtneming van een termijn van
vijf jaar schriftelijk opzegt.
 - De deelneming en de zeggenschap met betrek-
king tot de gemeenschappelijke onderneming
worden gelijkmatig verdeeld over de aandeelhouders;
voor belangrijke besluiten is eenparigheid
van stemmen vereist.
 - De Raad van bestuur van de gemeenschappe-
lijke onderneming bestaat uit vier leden; elke
moederonderneming wijst twee leden aan. Het
dagelijkse bestuur van de onderneming wordt
in handen gelegd van een directie van twee
leden die door partijen benoemd worden.
 - Philips en Osram betrekken ten minste 80 %
van hun loodglasbehoefte in geheel Europa van
de gemeenschappelijke onderneming. De ove-
rige produktie van de gemeenschappelijke
onderneming kan worden gekocht door derden
in Europa en daarbuiten.
 - Ingeval van een tekort aan capaciteit en aanbod
geeft de onderneming de moederondernemingen
voorrang bij de levering van loodglas, naar rata
van hun afname. In dit verband hebben partijen
opgemerkt dat de structurele overcapaciteit van

de gemeenschappelijke onderneming 4 000 ton
groter zal zijn dan de huidige overcapaciteit van
Philips en Osram te zamen.

- De produkten van de gemeenschappelijke
onderneming worden aan partijen verkocht
tegen factuurprijzen die, inclusief de transport-
kosten van het bedrijf in Lommel naar de
verschillende lampenfabrieken van partijen in
Europa, gelijk zijn.
- Beide moederondernemingen verbinden zich
ertoe in Europa niet met de gemeenschappelijke
onderneming te concurreren op het gebied van
de produktie en de verkoop van met loodglas
concurrerende produkten.
- De gemeenschappelijke onderneming zal be-
staande technologie van Philips gebruiken. Als
tegenprestatie betaalt de gemeenschappelijke
onderneming aan Philips een bepaalde royalty
op basis van de met loodglas behaalde netto-
omzet.

E. Opmerkingen van derden

- (15) Naar aanleiding van de beide bekendmakingen
overeenkomstig artikel 19, lid 3, van Verordening
nr. 17 over de toepassing van, respectievelijk, arti-
kel 85 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de
EER-Overeenkomst zijn geen opmerkingen van
derden ontvangen.

II. JURIDISCHE BEOORDELING

A. Artikel 85, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 53, lid 1, van de EER-Overeenkomst

1. De gemeenschappelijke onderneming

- (16) De gemeenschappelijke onderneming valt onder
artikel 85, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 53,
lid 1, van de EER-Overeenkomst. Osram GmbH
heeft de financiële, technische en onderzoekcapaci-
teiten om een nieuwe installatie/nieuw bedrijf op te
zetten om loodglas in de EER te produceren. In dit
opzicht schakelt de oprichting van de gemeen-
schappelijke onderneming ten minste potentiële
concurrentie van Osram GmbH als onafhankelijke
producent van loodglas uit. Als resultaat zien lam-
penproducenten, met name die welke niet zelf
loodglas produceren, hun vrijheid van keuze tussen
verschillende aanbieders van loodglas met concu-
rerende prijzen afnemen. Deze beperkende gevol-
gen zijn met name van belang omdat er slechts een
gering aantal producenten van loodglas in de EER
zijn, en partijen op de markt van loodglas over een
groot marktaandeel beschikken.
- (17) De Commissie heeft onderzocht of de gemeen-
schappelijke onderneming partijen de mogelijkheid
zou bieden om levering van loodglas aan onafhan-
kelijke producenten te verhinderen. De conclusie
van de Commissie luidt dat dit niet het geval is,
met name gelet op de algemene situatie van overca-
paciteit, niet alleen in de EER maar ook in andere
gebieden als de Verenigde Staten van Amerika, de
kenmerken van het produkt waardoor vervoer een-
voudig is, het geringe belang van de transport-

kosten en de aanwezigheid van diverse andere potentiële en feitelijke aanbieders, zowel binnen als buiten de EER.

- (18) De gemeenschappelijke onderneming zal ook enige beperkte neveneffecten hebben op de lampenmarkt, waar partijen veruit de belangrijkste Europese aanbieders van lampen zijn, over twee derde van de markt beschikken en in alle segmenten rechtstreeks concurreren. De gemeenschappelijke onderneming leidt tot een beperkte standaardisatie van de produktiekosten. Partijen zullen identieke kosten per eenheid hebben voor loodglascomponenten, die 2 tot 3 % van de kosten van een (gloeï- en fluorescerende) lamp uitmaken. Bovendien produceren partijen reeds gezamenlijk peren voor gloeilampen (die ongeveer 7,5—8 % van de kosten van een gloeilamp uitmaken). Deze standaardisatie van kosten wordt nog enigszins versterkt door het vrachtpoolstelsel, waarbij partijen de totale transportkosten per kilo (die ongeveer 2 % van de kostprijs van loodglas uitmaken⁽¹⁾) gelijkelijk delen. Door het zeer geringe aandeel van loodglas in de produktiekosten van lampen wordt deze standaardisatie echter niet beschouwd als een beperking van de mededinging. Deze opvatting wordt nog gesteund door het ontbreken van aanwijzingen dat de gemeenschappelijke onderneming een aanmerkelijke invloed zou hebben op de mededingingsvoorwaarden op de markt van lampen, waar partijen rechtstreeks elkaar blijven concurreren. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de mededinging op de markt van lampen zal afnemen, gelet op de toenemende druk in de EER van lampen die van buiten de EER zijn ingevoerd, en met name op de directe aanwezigheid in de EER van GE — waartoe Tungsram en Thorn behoren —, die als grootste producent ter wereld ongeveer 20 % van de EER-markt in handen heeft, van EDIL (voorheen „Sylvania Europe”; nu een onafhankelijke onderneming die in de EER een aanzienlijk marktaandeel — ongeveer 10 % — heeft verworven), en van een groot aantal kleine en middelgrote producenten.

2. Contractuele bepalingen

- (19) De intentieverklaring bevat een aantal bepalingen die de mededinging eveneens beperken:
- het non-concurrentiebeding, dat voor de gehele looptijd van de overeenkomst van toepassing is;
 - de verplichting voor de moedermaatschappijen om het grootste deel van hun loodglasbehoefte in Europa van de gemeenschappelijke onderneming af te nemen;
 - de voorrang die aan de moedermaatschappijen moet worden gegeven (naar rata van hun respectieve afname) in geval van tekorten in capaciteit en aanbod.

(1) Het vrachtpoolstelsel resulteert in feite in een gering kostennadeel voor Philips en een gering kostenvoordeel voor Osram in termen van % tonnage/prijs.

- (20) Alle in overweging 19 genoemde beperkingen zijn accessoir aan de oprichting en de succesvolle operatie van de gemeenschappelijke onderneming. In dit verband worden zij beschouwd als onlosmakelijk onderdeel van de gemeenschappelijke onderneming en worden zij derhalve niet afzonderlijk van de gemeenschappelijke onderneming zelf beoordeeld in het licht van artikel 85, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 53, lid 1, van de EER-Overeenkomst.

- Het non-concurrentiebeding vormt de weerslag van de duurzame verbintenissen van elke moedermaatschappij jegens de andere en de gemeenschappelijke onderneming. Bovendien is het beperkt tot activiteiten in Europa. Zo verhindert bij voorbeeld niets dat Osram Sylvania Inc. in de EER aan bestaande of nieuwe klanten verkoopt, en doet zij dit ook daadwerkelijk.
- De verplichting voor de moedermaatschappijen om het grootste deel van hun loodglasbehoefte in Europa af te nemen van de gemeenschappelijke onderneming, garandeert een effectieve en economische produktieomvang, hetgeen met name van belang is omdat de ovens 24 uur per dag loodglas produceren. Dit gebruik van de produktiecapaciteit zal zorgen voor zekerheid over de kosten, die kwaliteit en de continuïteit van loodglasleveringen aan de moedermaatschappijen en andere afnemers. Bovendien zal een verhoogd gebruik van de produktiecapaciteit ertoe bijdragen om de produktiekosten van loodglas per eenheid te verlagen, een verbintenis die in het belang van de moedermaatschappijen is die daardoor loodglas tegen kostprijs zullen ontvangen.
- Wat de voorrang voor de moedermaatschappijen betreft, kan worden aanvaard dat deze accessoir is aan de gemeenschappelijke onderneming, omdat de gemeenschappelijke onderneming wordt opgericht als de eigen produktie-eenheid in de EER van de beide moedermaatschappijen, die hierin geld investeren, ook al kan van deze voorrang een potentieel mededingingsbeperkend effect uitgaan indien de huidige situatie van overcapaciteit op de markt van loodglas in de EER in een situatie van schaarste zou omslaan. Elke eigen produktie-eenheid geeft voorrang aan de vraag van de lampenproducent waartoe deze eenheid behoort, en verkoopt op de vrije markt slechts de produktie die niet door de moedermaatschappij wordt verbruikt. Opgemerkt is reeds dat deze overtoelinge capaciteit onvermijdelijk is omdat ovens doorgaans 24 uur per dag in gebruik zijn en een hogere bezettingsgraad van de capaciteit leidt tot lagere produktiekosten. In dit verband zal de capaciteit van die nieuwe eenheid groter zijn dan de gecombineerde capaciteit waarover de moedermaatschappijen voorheen in de EER beschikten, en Philips en Osram hebben verklaard dat zij in een zo groot mogelijke afzet van loodglas door de gemeenschappelijke

onderneming aan derden geïnteresseerd blijven. Bovendien hebben zij opgemerkt dat de gemeenschappelijke onderneming in geval van nood (bij voorbeeld wanneer de oven uitvalt) zowel de verkoopovereenkomsten met de moedermaatschappijen als die met derden gestand zal doen, naar rata van hun aan de noodsituatie voorafgaande afname.

- (21) Accessoire bepalingen worden doorgaans voor een beperkte periode aanvaard. In dit geval worden deze bepalingen echter als accessoir aanvaard voor de gehele duur van de bij deze beschikking voor de gemeenschappelijke onderneming verleende ontheffing.

B. Gevolgen voor de handel tussen Lid-Staten en tussen Lid-Staten en EVA-Staten

- (22) De gemeenschappelijke onderneming zal aanmerkelijke gevolgen hebben voor de handel in loodglas tussen Lid-Staten en tussen Lid-Staten en EVA-Staten, omdat zij de gemeenschappelijke vervaardiging van een produkt betreft dat overal in de EER zal worden verkocht en dat uiterst belangrijk is, als intermediaire „input”, voor onafhankelijke lampenproducenten.

C. Conclusie met betrekking tot artikel 85, lid 1, van het Verdrag en artikel 53, lid 1, van de EER-Overeenkomst

- (23) De slotsom luidt dat de gemeenschappelijke onderneming onder artikel 85, lid 1, van het Verdrag en onder artikel 53, lid 1, van de EER-Overeenkomst valt. De beperkende gevolgen voor de mededinging en voor de handel tussen Lid-Staten en tussen Lid-Staten en EVA-Staten worden beschouwd als aanmerkelijk, gelet op met name de sterke positie van de moedermaatschappijen op de relevante markt.

D. Artikel 85, lid 3, van het Verdrag en artikel 53, lid 3, van de EER-Overeenkomst

- (24) Voor zover de aangemelde intentieverklaring onder artikel 85, lid 1, van het Verdrag en onder artikel 53, lid 1, van de EER-Overeenkomst valt, voldoet deze aan de voorwaarden voor ontheffing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag en artikel 53, lid 3, van de EER-Overeenkomst.

Verbetering van de produktie of distributie

- (25) De gemeenschappelijke onderneming betekent rationalisatie van de produktie, omdat Osram hierdoor haar verouderde installaties in Berlijn kan sluiten en Philips een deel van de niet-loodglasproduktie van Lommel naar andere glasfabrieken binnen het Philips-concern kan overbrengen. De gemeenschappelijke onderneming biedt een grotere flexibiliteit ten aanzien van hoeveelheden en typen

produkt⁽¹⁾, een lager uitvalrisico en een aanzienlijk grotere productiecapaciteit dan de gecombineerde capaciteit van de installaties voor loodglas van de moedermaatschappijen in de EER voorafgaand aan de oprichting van de gemeenschappelijke onderneming. De gemeenschappelijke onderneming zal resulteren in een lager totaal energieverbruik en een beter vooruitzicht voor programma's voor energiebesparing en voor vermindering van de uitstoot van afvalstoffen.

Bovendien zullen de partijen hun O & O-activiteiten in de laboratoria van Philips concentreren, hetgeen tot besparingen en schaalvoordelen zal leiden en tot een bundeling van de inspanning om de gemeenschappelijke uitdaging van de ontwikkeling van loodvrije produkten op passende wijze het hoofd te bieden.

- (26) Partijen hebben gegevens verstrekt volgens welke een jaarlijkse besparing op loodglas van [...] miljoen Hfl. ([...] miljoen ecu) voor Philips en van [...] miljoen DM ([...] miljoen ecu) voor Osram, met een winst van [...] DM ([...] miljoen ecu) voor Osram voor O & O, bereikt zal worden. Deze besparingen zijn met name te danken aan het uitgebreidere produktengamma, de rationalisatie, de lagere vaste kosten, het flexibele gebruik van de oven, lagere energie- en milieukosten en de gedeelde O & O inzake substitueerbare produkten voor loodglas. Het relatieve belang van deze cijfers wordt eerst ten volle duidelijk wanneer in aanmerking wordt genomen dat de marktprijs van loodglas ongeveer 2,50 Hfl. (1,16 ecu) per kilo bedraagt; de besparingen komen dus overeen met bijna 1 800 ton loodglas per jaar tegen marktprijzen, ofwel met ongeveer 10% van de totale jaarproduktie van partijen vóór de oprichting van de gemeenschappelijke onderneming en met ongeveer 7% van de maximale productiecapaciteit van de gemeenschappelijke onderneming zelf (26 000 ton per jaar). Deze hoeveelheid is bij voorbeeld veel groter dan jaarlijkse loodglasbehoefte van de grootste onafhankelijke lampenproducent in de EER.

Eindgebruikers

- (27) Het gebruik van schonere installaties zal leiden tot minder luchtvervuiling en derhalve rechtstreeks of onrechtstreeks voordelen voor de eindgebruiker opleveren door de geringere negatieve externe effecten. Dit positieve effect zal nog aanzienlijk versterkt worden indien de O & O op dit gebied loodvrije materialen oplevert.

Bovendien zullen die kostenvoordelen die het gevolg zijn van de genoemde verbeteringen, aan de consument worden doorgegeven: de prijzen van lampen, die reeds een voortdurende daling te zien hebben gegeven door met name de ontwikkeling

⁽¹⁾ In dit verband zal de gemeenschappelijke onderneming worden uitgerust met drie ovens en zeven produktielijnen, terwijl Philips momenteel beschikt over één oven en vier produktielijnen voor loodglas voor lampen in Lommel en Osram over één oven en twee produktielijnen in Berlijn beschikte.

van modernere lampen en concurrentie uit de Centraal- en Oosteuropese landen, zullen verder onder druk komen te staan.

Onmisbaarheid van de beperkingen

- (28) De gemeenschappelijke onderneming is onmisbaar voor het verwezenlijken van de rationalisatie, de flexibiliteit, de energie- en kostenbesparingen, de bundeling van O & O-inspanningen en de geringere uitstoot, welke verbeteringen het gevolg zijn van de intentieverklaring.

Als andere mogelijkheid voor de gemeenschappelijke onderneming zou Osram een nieuwe installatie hebben kunnen opzetten. Dit zou echter tot een onevenredig hoge en riskante investering hebben geleid; wat de tijd betreft die nodig zou zijn geweest om die nieuwe installatie operationeel te doen zijn en wat het geld betreft dat nodig zou zijn geweest niet alleen om de fabriek zelf op te zetten, maar ook om de nodige apparatuur te installeren om met milieubeschermingsvereisten in overeenstemming te zijn: in dit opzicht kan Philips' huidige installatie veel sneller worden aangepast en de milieubeschermingsuitrusting is reeds geïnstalleerd.

Nog een andere mogelijkheid voor Osram zou erin kunnen bestaan een leveringsovereenkomst met Philips (en mogelijk met andere aanbieders) te sluiten. Osram heeft echter uitdrukkelijk verklaard niet geïnteresseerd te zijn in een dergelijke regeling, omdat deze haar in een zeer afhankelijke positie zou brengen. Voor Philips zou een dergelijke regeling wellicht niet voldoende zekerheid bieden om zelf de onderhavige investering te doen. Dit geldt te meer omdat de markt beperkt van omvang en rijp van karakter is. De verbeteringen waar de gemeenschappelijke onderneming toe leidt, zouden derhalve mogelijk niet worden verwezenlijkt. Een dergelijke mogelijkheid zou zeer waarschijnlijk ertoe leiden dat een kleinere hoeveelheid loodglas beschikbaar zou zijn voor derden dan met de gemeenschappelijke onderneming het geval is, omdat de capaciteit van de gemeenschappelijke onderneming groter zal zijn dan de gecombineerde capaciteit van de moedermaatschappijen in de EER voorafgaand aan de oprichting van de gemeenschappelijke onderneming.

Wat de mogelijkheid betreft dat Osram loodglas van Sylvania in de Verenigde Staten van Amerika zou krijgen, volstaat het op te merken dat de reservecapaciteit van Osram Sylvania in de Verenigde Staten van Amerika niet groot genoeg is om in de loodglasbehoefte van Osram in Europa te voorzien.

Geen uitschakeling van de mededinging

- (29) Wat de verkrijgbaarheid van loodglas betreft, is het geen probleem voor lampenfabrikanten in Europa in het algemeen, en de onafhankelijke lampenfabrikanten zonder eigen loodglasproductie in het bijzonder, om volgens hun eigen precieze aanwijzingen vervaardigde loodglascomponenten te bestellen, niet alleen bij reeds aanwezige alternatieve aanbieders in de Gemeenschap (zoals GB Glass en

Telux Spezialglas), maar ook bij huidige en potentiële alternatieve aanbieders daarbuiten. Zoals reeds opgemerkt, zijn de eerstgenoemde Tungsram en GE, Slovenské Technické Sklo, Toshiba en zelfs Osram Sylvania, die in de Gemeenschap mag verkopen, en de laatstgenoemde Krosno en Tesla. Al deze ondernemingen beschikken over een aanzienlijke reserve-productiecapaciteit.

Bovendien hebben verscheidene van deze onafhankelijke lampenfabrikanten verklaard dat hun keuze van leverancier met betrekking tot loodglas voornamelijk afhankelijk is van de wisselkoersen van de betrokken valuta.

Om deze redenen, en gelet op de algemene situatie van overcapaciteit voor loodglas in zowel de Gemeenschap als in andere delen van de wereld en ten minste in de Verenigde Staten van Amerika, wordt geconcludeerd dat de gemeenschappelijke onderneming niet leidt tot een aanmerkelijke beperking van de continuïteit op lange termijn van de aanwezigheid van een aantal andere mogelijke leveringsbronnen voor derden, en met name voor de lampenfabrikanten die niet zelf loodglas produceren.

- (30) Ten slotte, indien de gemeenschappelijke onderneming succesvol is wat de ontwikkeling van loodvrije substituten betreft, zorgt het feit dat een aantal andere lamp- of glasfabrikanten op dat gebied actief zijn of zelfs octrooien bezitten, ervoor dat er in de toekomst verscheidene andere mogelijke leveringsbronnen zullen zijn.

Conclusie

- (31) De slotsom luidt daarom dat aan alle vier voorwaarden voor de verlening van een individuele ontheffing voor de gemeenschappelijke onderneming op grond van artikel 85, lid 3, van het Verdrag en artikel 53, lid 3, van de EER-Overeenkomst wordt voldaan.

C. Duur van de ontheffing

- (32) Krachtens artikel 8, lid 1, van Verordening nr. 17 (en krachtens Protocol 21 van de EER-Overeenkomst wat artikel 53, lid 3, van de EER-Overeenkomst betreft) wordt een beschikking in toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag voor een bepaalde termijn gegeven. Op grond van artikel 6 van die verordening kan de datum waarop deze beschikking in werking treedt, niet vroeger zijn dan die van de aanmelding. In dit geval dient de beschikking wat de gemeenschappelijke onderneming tussen Philips en Osram betreft, in werking te treden vanaf de datum waarop de aanmelding volledig was, dat wil zeggen vanaf 3 maart 1992, en tot 2 maart 2002 te duren. Dit stelt de Commissie in staat de zaak opnieuw te evalueren op een tijdstip waarop de voordelen waartoe de gemeenschappelijke onderneming naar verwachting zal leiden, voldoende tijd hebben gehad om zich te verwezenlijken,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

verleende ontheffing beschouwd als nevenrestricties bij de oprichting van de gemeenschappelijke onderneming.

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 85, lid 3, van het EG-Verdrag en artikel 53, lid 3, van de EER-Overeenkomst worden artikel 85, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 53, lid 1, van de EER-Overeenkomst voor de krachtens de bij de Commissie door Philips International BV en Osram GmbH aangemelde intentieverklaring voor de tussen Philips Lighting Holding BV en Osram GmbH op te richten gemeenschappelijke onderneming van 3 maart 1992 tot en met 2 maart 2002 buiten toepassing verklaard.

Artikel 2

Het op Philips Lighting Holding BV en Osram GmbH berustende non-concurrentiebeding, de verplichting om het grootste gedeelte van hun Europese loodglasbehoefte van de gemeenschappelijke onderneming af te nemen en de voorrang die aan die ondernemingen zal worden verleend, worden voor de duur van de in artikel 1

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot:

Philips Lighting Holding BV
p/a Philips International BV
Corporate Legal Department
Gebouw VO-1
Groenewoudseweg 1, Postbus 218
NL-5600 MD Eindhoven

Osram GmbH
Rechtsabteilung
Wittelsbacherplatz 2
D-80333 München 2

Gedaan te Brussel, 21 december 1994.

Voor de Commissie
Karel VAN MIERT
Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 december 1994

in een procedure overeenkomstig artikel 85 van het EG-Verdrag

(IV/32.984 — IV/34.590: Tretorn en anderen)

(Slechts de teksten in de Duitse, de Engelse, de Franse, de Italiaanse en de Nederlandse taal zijn authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(94/987/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1992, eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akten van Toetreding van Spanje en Portugal, en met name op artikel 3 en op artikel 15, lid 2,

Gezien het besluit van de Commissie van 14 mei 1993 om in deze zaak de procedure in te leiden,

Na de betrokken ondernemingen overeenkomstig artikel 19, lid 1, van Verordening nr. 99/63/EEG van 25 juli 1993 over het horen van belanghebbenden en derden overeenkomstig artikel 19, leden 1 en 2, van Verordening nr. 17 van de Raad ⁽²⁾ in de gelegenheid te hebben gesteld hun opmerkingen ten aanzien van de door de Commissie gemaakte bezwaren kenbaar te maken,

Na het Raadgevend Comité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities te hebben geraadpleegd,

Overwegende hetgeen volgt:

A. DE FEITEN

I. PARTIJEN

- (1) Tretorn AB, hierna „Tretorn AB”, genoemd, is een Zweedse industriële onderneming. In de Gemeenschap is Tretorn actief op de markt van tennisballen via haar in Ierland gevestigde dochteronderneming Tretorn Sport Ltd. De omzet van Tretorn AB over het jaar 1992 bedroeg ongeveer 16,5 miljoen ecu.
- (2) Tretorn Sport Ltd, hierna „Tretorn” genoemd, is een dochteronderneming van Tretorn AB, die ten-

nisballen produceert. In het jaar 1992 behaalde Tretorn een omzet van ongeveer [...] ⁽³⁾ ecu.

- (3) Formula Sport International Ltd, hierna „Formula” genoemd, was tot 1989 de exclusieve distributeur van Tretorn in het Verenigd Koninkrijk.
- (4) Fabra SPA, hierna „Fabra” genoemd, was tot medio 1989 de exclusieve distributeur van Tretorn in Italië.
- (5) Tenimport SA, hierna „Tenimport” genoemd, was de exclusieve distributeur van Tretorn in België.
- (6) Zürcher AG, hierna „Zürcher” genoemd, is de exclusieve distributeur van Tretorn in Zwitserland.
- (7) Van Megen Tennis BV, hierna „Van Megen” genoemd, is de exclusieve distributeur van Tretorn in Nederland.

II. DE MARKT VOOR TENNISBALLEN

- (8) Deze markt is oligopolide. Vier fabrikanten hebben te zamen het grootste gedeelte (ongeveer 80 %) van de markt van kwaliteitsballen in de Gemeenschap in handen.

— Dunlop Slazenger International:	39 %
	(Dunlop 28 %, Slazenger 11 %)
— Dunlop France:	19 %
— Penn:	10 %
— Tretorn:	11 %

Deze aantallen zijn schattingen van Dunlop Slazenger International (1986). (Zie Beschikking 92/261/EEG van de Commissie ⁽⁴⁾, Newitt/Dunlop Slazenger International en anderen). De Commissie heeft geen reden om aan te nemen, dat zich sindsdien wijzigingen van betekenis hebben voorgedaan. De

⁽¹⁾ PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.

⁽²⁾ PB nr. 127 van 20. 8. 1963, blz. 2268/63.

⁽³⁾ De vierkante haken duiden op een zakengeheim dat overeenkomstig artikel 21, lid 2, van Verordening nr. 17 in de voor publikatie dienende tekst is weggelaten.

⁽⁴⁾ PB nr. L 131 van 16. 5. 1992, blz. 32.

verkoop van Tretorn is voornamelijk op Europa gericht.

- (9) Volgens de producenten zijn er geen aanzienlijke technologische drempels voor toetreding tot de markt. De bestaande drempels zijn economisch van aard en omvatten mede het voor winstgevendheid noodzakelijke produktievolume en de aanwezigheid op de markt van een klein aantal gevestigde ondernemingen die merkentrouw genieten. Deze merkentrouw wordt gesteund door „sponsoring” van grote evenementen en het systeem van nationale bonden die bepaalde merken een „officiële” status verlenen.
- (10) Hoewel „kwaliteitsballen” volledig substitueerbaar zijn, leidt de merkentrouw tot een lager substitutieniveau dan verwacht. Tevens is voor de prijs de kruiselasticiteit van de vraag gering.

III. TRETORN'S DISTRIBUTIESYSTEEM

- (11) Tretorn maakt voor de distributie in Duitsland en in Denemarken gebruik van haar eigen dochterondernemingen. In andere landen van de Gemeenschap brengen Tretorn AB of haar dochterondernemingen een netwerk van exclusieve distributeurs tot stand.

IV. DE REDEN VOOR HET BEZWAAR

- (12) Naar aanleiding van de gegevens waarover zij beschikt, heeft de Commissie onderzoek verricht ten kantore van verschillende producenten van tennisballen, waaronder Tretorn. Bij dit onderzoek werden documenten en correspondentie aangetroffen waaruit blijkt dat Tretorn actief hinderpalen heeft opgeworpen tegen parallelinvoer van haar produkten binnen de Gemeenschap.

V. ALGEMEEN UITVOERVERBOD EN DOOR TRETORN TEGEN PARALLELINVOER OPGEWORPEN BELEMMERINGEN

- (13) Sinds ten minste 1987 heeft Tretorn, in samenspraak met haar exclusieve distributeurs binnen en buiten de Gemeenschap, in haar systeem van exclusieve distributie een uitvoerverbod ingevoerd en voor de uitvoering en de afdwinging daarvan een aantal mechanismen ingesteld.
- (14) Deze mechanismen omvatten: systematische melding en onderzoek van gevallen van parallelinvoer, het merken van produkten om de herkomst van de parallelinvoer vast te kunnen stellen, opschorting van de levering aan bepaalde markten om bestaande of potentiële parallelinvoer te voorkomen.
- (15) In het algemeen wordt het voornemen van Tretorn om alle genoemde maatregelen uit te voeren bewezen door een faxbericht van 6 juni 1989 van

Tretorn aan Zürcher, haar Zwitserse distributeur. In dit faxbericht verklaarde Tretorn AB:

„... het is ons beleid om elke distributeur te beschermen tegen grijze-marktinvoer. Wij hebben tevens ... vele controles ingesteld, nieuwe verpakkingen ontworpen, verscheidene opdrachten geweigerd, enzovoorts, ten einde deze grijze-markthandel tot een minimum te beperken.

... wij staan altijd open voor nieuwe ideeën en voorstellen over hoe we een einde aan deze handel kunnen maken.” (vertaling)

1. Exportverbod

- (16) Uit diverse documenten blijkt dat er een overeenkomst of een onderlinge afstemming van gedrag tussen Tretorn en haar distributeur in het Verenigd Koninkrijk bestond die erop was gericht te voorkomen dat geleverd zou worden aan handelaars die waarschijnlijk parallelle uitvoeractiviteiten zouden ontplooiën.
- (17) In een telexbericht van 13 februari 1987 werd Formula door Tretorn uitdrukkelijk gewaarschuwd dat niet aan Newitt Ltd te York, hierna „Newitt” genoemd, geleverd mocht worden. Tretorn stelde Formula tevens ervan in kennis dat Dunlop Slazenger International Ltd, hierna „DSI” genoemd, al was opgehouden met Newitt zaken te doen en dat de leveringen aan JJB (een andere mogelijke parallelle exporteur, echter kleiner) werden beperkt.
- (18) Newitt werd opnieuw, te zamen met JJB, afzonderlijk genoemd tijdens een bijeenkomst tussen Tretorn en Formula die op 18 februari 1987 plaatsvond. Tretorn gaf te kennen dat de betrekkingen tussen Formula en Tretorn gevaar zouden lopen indien aan Formula geleverde ballen via parallelinvoer in andere Europese landen zouden worden aangetroffen. Formula gaf de verzekering dat niet aan klanten zou worden geleverd die zouden uitvoeren.
- (19) In een faxbericht van 17 april 1987 werd Formula door Tretorn ervan in kennis gesteld dat goedkope ballen door parallelinvoer in Zwitserse winkels werden aangeboden. Volgens de datumcodes waren al deze ballen aan Formula geleverd. Bij schrijven van 6 mei 1987 gaf Formula aan Tretorn de verzekering dat bevoorrading via Newitt niet meer voor zou komen.
- (20) Het bewijs dat het algemene uitvoerverbod het resultaat was van een overeenkomst tussen Tretorn en haar distributeurs en niet van een eenzijdig optreden van Tretorn, is gedeeltelijk in de volgende correspondentie te vinden:

het schrijven van 7 november 1986 van Formula aan Newitt, het telexbericht van 20 januari 1987,

eveneens van Formula aan Newitt, en de brieven van 6 en van 11 mei 1987 van Formula aan Tretorn.

In de brief van 7 november 1986 gaf Formula aan Newitt te kennen dat haar „eerste zorg de penetratie van de Britse markt is en niet het actief bevorderen van uitvoeractiviteiten, omdat dit het bestaande netwerk van Tretorn zeer wel zou kunnen verstoren”. (vertaling)

In het telexbericht van 20 januari 1987 deelde Formula aan Newitt mede dat haar distributieovereenkomst met Tretorn AB de uitvoer aan „bepaalde Europese landen verbiedt” en stelde zij Newitt voor „opheldering te geven over mogelijke exportactiviteiten”. In dergelijke gevallen zal Formula „rechtstreeks leveren, waar nodig, aan landen die niet botsen met Tretorns bestaande distributienet”.

In de brief van 11 mei 1987 verklaarde Formula aan Tretorn dat een opdracht van Newitt aanvaard was, op voorwaarde dat wederverkoop van de ballen uitsluitend op de Britse markt zou gebeuren. Op de factuur van Formula was vermeld: „uitsluitend voor wederverkoop op het grondgebied van het Verenigd Koninkrijk”. In dezelfde brief beloofde Formula niet meer aan Newitt te leveren.

- (21) Zelfs met deze garanties van Formula was Tretorn er niet zeker van dat Formula niet aan Newitt zou verkopen en zij nam daarom maatregelen om op een andere Britse distributeur over te schakelen (interne notitie van Tretorn van 11 mei 1987).

2. Melding en onderzoek van gevallen van parallelinvoer

- (22) Tretorn zelf of haar distributienet deelde de namen van parallelle importeurs mede wanneer bewijzen bestonden dat parallelinvoer was geschied.
- (23) Verwezen wordt naar de faxberichten van 6 juni 1989 en 17 april 1987, aangehaald in de overwegingen 15 en 19.
- (24) In juli 1987 stelde Van Megen Tretorn ervan in kennis dat ballen van Tretorn wederom in Nederland waren gesignaleerd. Tretorn verzocht Van Megen haar het codenummer mede te delen om na te kunnen gaan „welk land heeft geleverd” (faxbericht van 16 juli 1987 van Tretorn aan Tretorn AB).
- (25) In een op 20 juni 1988 gedateerde interne nota van Tretorn wordt vermeld dat Van Megen over van twee verschillende bronnen afkomstige parallel ingevoerde ballen zou beschikken en datumcodes hoopte te krijgen.

- (26) Bij faxbericht van 15 november 1988 deelde Fabra aan Tretorn mede dat in Italië een parallelimporteur was geïdentificeerd, omdat Fabra een factuur had verkregen van een klant die een doos ballen van deze importeur had gekocht. Fabra vroeg Tretorn om commentaar. Tretorn antwoordde bij faxbericht van 21 november 1988, waarin zij nadere informatie vroeg omtrent het soort verpakking en de oorspronkelijke levering. Bij telexbericht van 24 november 1988 beantwoordde Fabra deze vragen.
- (27) In een telexbericht van 5 december 1988 deelde Fabra aan Tretorn de naam van een Italiaanse parallelimporteur mede.
- (28) Bij faxbericht van 10 januari 1989 maakte de Duitse dochteronderneming van Tretorn AB melding van een „Duitse exporteur” die probeerde Tretorn-ballen te kopen. Tretorn Duitsland weigerde de ballen te verkopen. De exporteur maakte kenbaar dat hij deze ballen rechtstreeks uit de Verenigde Staten van Amerika zou betrekken. Tretorn Duitsland stelde Tretorn AB hiervan op de hoogte en verzocht haar om aan Tretorn USA mede te delen de verkoop aan deze vermeende parallelle exporteur te verhinderen.
- (29) Blijkens de notulen van 22 februari 1989 van een vergadering tussen Fabra en Tretorn, uitte Fabra haar bezorgdheid over afzeggingen van opdrachten in verband met parallelle invoer. Er werd besloten dat Tretorn onmiddellijk door Fabra op de hoogte zou worden gebracht van enige verslechtering in de situatie.
- (30) Bij faxbericht van 27 februari 1989 stelde Tenimport Tretorn Ierland ervan in kennis dat parallel uitgevoerde tennisballen via België onderweg waren naar Italië en gaf zij blijk van haar bezorgdheid over de aanzienlijk lagere prijzen die Tretorn aan andere distributeurs aanbood.
- (31) Naar aanleiding van dit faxbericht verzocht Tretorn aan Fabra bij telexbericht van 28 februari 1989 om inlichtingen over de parallelimporteur. In het telexbericht werd opgemerkt dat Tretorn de situatie nauwlettend volgde om ervoor te zorgen dat de parallelimporteur geen parallel ingevoerde ballen zou ontvangen. Bij faxbericht van diezelfde dag nog antwoordde Fabra aan Tretorn dat zij niet erin was geslaagd de parallelimporteur op te sporen en vroeg derhalve om meer informatie.
- (32) Bij faxbericht van 21 maart 1989 gaf Fabra de identiteit en het adres in Frankrijk van een zogenoemde „parallel” en verzocht om een onderzoek.
- (33) In de notulen van een op 5 april 1989 gehouden vergadering wordt opgemerkt dat „beide partijen bezorgd zijn over parallel...” en Tretorn kwam met Fabra overeen de kosten te delen van een onderzoek naar de identiteit van de klant in Frankrijk die naar Italië exporteerde.
- (34) In een faxbericht van 6 juni 1989 klaagde Tretorn tegen de Duitse dochteronderneming van Tretorn dat voor het Amerikaanse leger bestemde ballen in

Zwitserland terechtkwamen, hetgeen Tretorn en haar Zwitserse dochteronderneming „grote problemen” veroorzaakte. Naast de mededeling dat de bijdrage van Tretorn AB aan de marketing van deze ballen stopgezet was, vroeg de heer Alven de Duitse dochteronderneming tevens te onderzoeken „hoe dit heeft kunnen gebeuren” en welke maatregelen zouden moeten worden genomen.

3. Het merken van de produkten

- (35) Het bewijs waarover de Commissie beschikt, duidt aan dat Tretorn de tennisballen merkte met datumcodes, aan de hand waarvan de oorsprong van parallelinvoer zou kunnen worden vastgesteld. In de correspondentie van Tretorn zijn talrijke verwijzingen naar deze codes en het gebruik daarvan aangetroffen. Tretorn erkent bovendien een verschillende verpakking te hebben gebruikt met de bedoeling paralleluitvoer minder aantrekkelijk te maken.
- (36) Bij schrijven van 13 april 1987 werd Tretorn door Zürcher op de hoogte gesteld van parallelinvoer naar Zwitserland en gaf specifieke datumcodes op met het verzoek aan Tretorn om op te treden.
- (37) In een faxbericht van 17 april 1987 werd Formula door Tretorn erop gewezen dat uit de datumcodes op parallel in Zwitserland ingevoerde ballen blijkt dat deze afkomstig waren van een levering aan Formula.
- (38) Bij faxbericht van 15 mei 1987 werd Formula door Tretorn ervan in kennis gesteld dat uit de datumcodes duidelijk blijkt dat aan Formula geleverde ballen door middel van parallelinvoer in Zwitserland terechtkwamen en trok de conclusie dat Formula zich aan verkoop aan Newitt schuldig had gemaakt.
- (39) Uit de notulen van een op 6 oktober 1988 gehouden vergadering van Tretorn met Fabra komt naar voren dat Tretorn ermee instemde een sticker te maken om die op de verpakking van tennisballen aan te brengen, ten einde duidelijk te maken dat Fabra de distributeur van Tretorn is. In de notulen wordt vermeld dat de vertegenwoordigers van Fabra aan de hand hiervan bij de detailhandelaren gevallen van parallelinvoer zouden kunnen vaststellen.
- (40) Bij schrijven van 17 maart 1989 verstrekte Fabra aan Tretorn nadere gegevens betreffende codes op verpakking van door parallelimporteurs verkochte ballen met de duidelijke bedoeling deze te gebruiken om de oorsprong van de ballen vast te stellen.
- (41) In een interne memo van Tretorn van 17 april 1989 wordt verklaard dat de kleur van de verpakking van voor de Amerikaanse markt bestemde Tretorn-ballen gewijzigd was zodat deze verschilden van die van de verpakking van voor de Europese

markt bestemde ballen. Tretorn is echter van mening dat deze wijziging het wederuitvoerprobleem van ballen van de Verenigde Staten van Amerika naar Europa niet zal verkleinen aangezien het „ondanks alle pogingen tot controle en stopzetten door onze Amerikaanse collega's ongekende proporties heeft aangenomen”.

- (42) Het in overweging 15 aangehaalde faxbericht van 6 juni 1989 verwijst eveneens naar het ontwerpen van nieuwe verpakkingen als maatregel om parallelinvoer te voorkomen.
- (43) Op overeenkomstige wijze verklaarde Tretorn in een niet gedateerd, waarschijnlijk uit begin 1988 stammend, marktoverzicht dat een van de typen ballen in Italië in kokers zou worden verkocht om parallelinvoer uit Frankrijk tegen te gaan.

In een interne memo van 23 augustus 1988 overwoog Tretorn tevens de namen van de naar de Verenigde Staten van Amerika uitgevoerde ballen te wijzigen om de wederuitvoer naar Europa te bemoeilijken. Hierbij meende zij echter dat „dit gelet op de ervaring met Zwitserland het probleem niet zou oplossen”.

4. Staking van levering om parallelinvoer te voorkomen

- (44) Zoals Tretorn in het onder overweging 15 aangehaalde faxbericht van 6 juni 1989 verklaarde, blijkt dat Tretorn of haar distributeurs de bevoorradings van verschillende markten staakten om parallelinvoer te voorkomen.
- (45) Verwezen wordt naar de in de overwegingen 19 en 20 aangehaalde brieven van 6 en van 11 mei 1987 en de in overweging 28 aangehaalde fax van 10 januari 1989.
- (46) In een interne memo van Tretorn van 23 augustus 1988 wordt aanbevolen de leveringen aan de Amerikaanse markt stop te zetten omdat Tretorn USA niet in staat was om wederuitvoer te voorkomen. De aan de Verenigde Staten van Amerika geleverde ballen verschenen door parallelinvoer in Nederland en in Zwitserland. De Amerikaanse ballen werden verkocht tegen de helft van de prijs van de in Zwitserland door Zürcher, de distributeur van Tretorn, op de markt gebrachte ballen.
- (47) In een interne memo van 2 november 1988 wordt verklaard dat Tretorn USA eens te meer had beloofd al het mogelijke te doen om paralleluitvoer uit de Verenigde Staten van Amerika te voorkomen. Zij had Tretorn medegedeeld dat zij in de voorgaande week een levering in San Diego had tegengehouden.
- (48) In deze zelfde memo verklaarde Tretorn dat besloten was de leveringen aan de Amerikaanse markt van de Verenigde Staten van Amerika stop te

zetten indien zich in de lente van 1989 „aanzienlijke problemen” met parallelinvoer zouden voordoen.

- (49) In een faxbericht van 6 februari 1989 van Tretorn aan Fabra, waarin de notulen van een vergadering tussen deze twee partijen zijn vervat, wordt verklaard dat Fabra enige problemen heeft met „grijze importen” uit Frankrijk en dat Tretorn al het mogelijke zou doen om deze invoer te stoppen. Uit de memo van Tretorn aan Fabra van 22 februari 1989 blijkt duidelijk dat leveringen aan Frankrijk voor februari en maart 1989 daadwerkelijk werden stopgezet toen het onderzoek naar parallelinvoer werd gedaan. Tretorn verklaarde dat deze beëindiging de zekerheid gaf dat geen verdere parallelinvoer zou gebeuren.
- (50) In een interne memo van Tretorn van 17 april 1989 deed Tretorn de suggestie de leveranties aan alle postorderbedrijven en bepaalde grote winkeltens in de Verenigde Staten van Amerika stop te zetten om te proberen parallelinvoer in Europa te voorkomen.

B. JURIDISCHE BEOORDELING

I. ARTIKEL 85, LID 1

- (51) Het algemene uitvoerverbod en de tegen parallelinvoer opgeworpen belemmeringen moeten niet worden beschouwd als het resultaat van eenzijdige maatregelen van Tretorn ⁽¹⁾, maar als een onlosmakelijk — zij het ongeschreven — deel van haar distributie- of verkoopovereenkomsten of het resultaat van onderling afgestemde feitelijke gedragingen van Tretorn en haar distributeurs.

Het algemene uitvoerverbod en de belemmeringen hadden rechtstreeks tot doel en gevolg dat de mededinging werd belemmerd, waardoor de handel tussen de Lid-Staten ongunstig werd beïnvloed en de gemeenschappelijke markt werd verdeeld. Dit staat in de weg aan de verwezenlijking van de interne markt als een van de fundamentele doelstellingen van het Verdrag en stelt voorts Tretorn en haar distributeurs in staat een gedifferentieerd prijsbeleid te voeren.

A. Overeenkomsten en/of onderling afgestemde feitelijke gedragingen: beperkingen van de mededinging

1. Algemeen exportverbod (overwegingen 15 en 16 tot en met 21)

- (52) Uit het faxbericht van 6 juni 1989 van Tretorn aan Zürcher en met name de briefwisseling tussen

Tretorn en Formula blijkt dat Tretorn in samenwerking met haar exclusieve distributeur voor het Verenigd Koninkrijk een distributiesysteem tot stand heeft gebracht dat totale territoriale bescherming biedt en derhalve erop gericht was alle parallelle handel uit te sluiten.

Hieruit blijkt:

- dat de exclusieve distributieregelingen van Tretorn een ongeschreven verbintenis van Tretorn jegens haar distributeurs omvatten om absolute territoriale bescherming te garanderen;
- dat verkoopovereenkomsten tussen Tretorn en haar wederverkopers en distributeurs een ongeschreven verkoopvoorwaarde bevatten waarin hun wordt verboden uit te voeren naar of te leveren aan een onderneming die waarschijnlijk zou exporteren.

- (53) Uit het in overweging 52 genoemde faxbericht blijkt dat de overeenkomst of het onderling afgestemde gedrag werd toegepast „om elke distributeur tegen invoer te beschermen”. Zoals reeds is opgemerkt, heeft Tretorn een exclusieve distributeur in alle Lid-Staten, met uitzondering van Duitsland en Denemarken, waar Tretorn haar eigen dochterondernemingen als distributeur gebruikte.

- (54) De vastberadenheid van Tretorn om deze overeenkomst of dit onderling afgestemde gedrag toe te passen wordt gestaafd door de notulen van een op 18 februari 1987 tussen Tretorn en Formula Sport gehouden vergadering (zie overweging 18).

- (55) Dit beleid werd duidelijk niet alleen door Tretorn, maar hoofdzakelijk ook door haar distributeur voor het Verenigd Koninkrijk toegepast (zie overweging 20).

- (56) Deze overeenkomsten of onderlinge afstemming van gedragingen tussen Tretorn en haar exclusieve distributeurs ter voorkoming van parallelle handel en tot uitoefening van toezicht op de uitvoering daarvan, worden uitdrukkelijk verboden door artikel 85, lid 1.

2. Melding en onderzoek van gevallen van parallelinvoer (overwegingen 15 en 22 tot en met 34)

- (57) Het beleid van Tretorn om parallelinvoer te verhinderen werd voorts uitgevoerd door haar distributeurs, die aan Tretorn gevallen van parallelinvoer meldden.

- (58) Dit systeem van meldingen en onderzoeken om de identiteit van de parallelle importeurs vast te stellen en leveringen aan deze te voorkomen is duidelijk een in strijd met artikel 85, lid 1, zijnde tussen Tretorn en haar distributeurs onderling afgestemde feitelijke gedraging.

(1) In dit gedeelte van de beschikking wordt de naam „Tretorn” gebruikt voor zowel Tretorn Sport Ltd als Tretorn AB.

3. *Het merken van produkten (overwegingen 15 en 35 tot en met 43)*

- (59) Het merken van produkten vormde een integrerend bestanddeel van de uitvoering van het op het verhinderen van parallelinvoer gerichte beleid van Tretorn. Ballen werden voorzien van datumcodes en/of stickers van exclusieve distributeurs met de specifieke bedoeling de oorsprong van de parallelinvoer vast te stellen.
- (60) Het is duidelijk dat de distributeurs van Tretorn bij het verstrekken van gegevens over parallelle importeurs van dit merksysteem gebruik maakten.
- (61) Dit merksysteem is eveneens een op het verbod van parallelle handel gerichte overeenkomst en onderling afgestemde feitelijke gedraging waardoor de distributeurs van Tretorn werden beschermd, zulks in strijd met artikel 85, lid 1.

4. *Stopzetting van leveringen (overwegingen 15 en 44 tot en met 50)*

- (62) Zoals is aangetoond in de overwegingen 44 tot en met 50, staakte Tretorn de leveranties aan verschillende markten om parallelinvoer te voorkomen.
- (63) Het staat vast dat de leveranties werden stopgezet in samenspraak met Tretorns distributeurs die Tretorn verzochten deze maatregel te nemen toen parallel ingevoerde tennisballen op hun markt verschenen. Deze handelingen zijn duidelijk voorbeelden van in strijd met artikel 85, lid 1, zijnde onderling afgestemde feitelijke gedragingen.

B. Gevolgen voor de handel tussen Lid-Staten

- (64) Het in de distributieovereenkomsten van Tretorn vervatte uitvoerverbod heeft rechtstreeks tot doel de handel tussen de Lid-Staten te belemmeren. Het verbod is algemeen van aard en heeft een ongunstige invloed op de handel in de gehele Gemeenschap, aangezien Tretorn distributeurs of dochterondernemingen in bijna alle Lid-Staten heeft. Dit leidt tot een verdeling van de gemeenschappelijke markt.
- (65) Het verhinderen door Tretorn van paralleluitvoer van de Gemeenschap naar Zwitserland heeft eveneens een invloed op de handel tussen de Lid-Staten, aangezien dit betekende dat uitsluitend Tretorn haar produkten via haar distributeur Zürcher op de Zwitserse markt kon leveren, terwijl dit aan anderen in de Gemeenschap verhinderd werd. Het belemmeren van paralleluitvoer van de Gemeenschap naar Zwitserland heeft eveneens een invloed op de handel tussen de Lid-Staten, aangezien Zwitserse handelaars hierdoor niet in een Lid-Staat konden inkopen en naar een andere Lid-Staat opnieuw uitvoeren.

In haar antwoord houdt Tretorn vol dat wederuitvoer onwaarschijnlijk wordt geacht omdat de prijs van tennisballen in Zwitserland 15 tot 20 % hoger zou liggen dan in de Gemeenschap.

Deze stelling moet worden verworpen, aangezien het waarschijnlijk is dat de Zwitserse handelaren, bij afwezigheid van restrictieve praktijken, tennisballen voor een deel kopen tegen de laagste prijs in de Gemeenschap en deze vervolgens doorverkopen, zelfs zonder deze fysiek naar Zwitserland te verschepen, in Lid-Staten waar de prijzen hoger zijn.

De uitwerking van de restrictieve praktijken is derhalve prijsverschillen tussen de Lid-Staten te handhaven.

- (66) Het verhinderen door Tretorn van paralleluitvoer van de Verenigde Staten van Amerika en naar Zwitserland had eveneens een merkbare invloed op de handel tussen de Lid-Staten, omdat de prijsstructuur in Europa en de Verenigde Staten van Amerika wederuitvoer naar de Gemeenschap zeer waarschijnlijk maakte.

C. Voornaamste argumenten van Tretorn en haar distributeurs

- (67) Slechts Tretorn, Tenimport en Van Megen hebben antwoord gegeven op de punten van bezwaar. Formula ging failliet en Zürcher meende dat het Verdrag niet van toepassing is. Op 16 november 1993 vond een hoorzitting plaats.
- (68) In haar schriftelijke en mondelijke antwoorden op de punten van bezwaar ontkent Tretorn algemeen het voornemen te hebben om parallelinvoer of -uitvoer te verhinderen of hiertoe maatregelen te hebben genomen. Tretorn betoogt dat zelfs indien sommige documenten het verhinderen van parallelhandel zouden kunnen suggereren, deze slechts waren geformuleerd om haar distributeurs te behagen en dat nooit enige concrete maatregel zou zijn genomen.

Tretorn beweert bovendien dat het initiatief tot de gewraakte handelingen van de distributeurs zelf uitging.

Dit argument kan niet worden aanvaard.

Ten eerste tonen de in de overwegingen 13 tot en met 50 besproken documenten aan dat Tretorn een aantal maatregelen heeft genomen tot het opwerpen van hinderpalen ter versterking van haar beleid om parallelinvoer en -uitvoer te voorkomen en dat zij zelfs is overgegaan tot het straffen van een van haar eigen dochterondernemingen die aan een parallelexporteur had verkocht.

Wat de bedoeling van Tretorn betreft, valt uit de bewoordingen in de correspondentie met haar distributeurs en de interne documenten niet op te maken dat zij de maatregelen uitsluitend heeft genomen om aan de eisen van de distributeurs tegemoet te komen.

Zelfs indien zou worden aangenomen dat Tretorn geen maatregelen heeft genomen om parallelhandel te verhinderen, heeft het met haar distributeurs georganiseerde distributiesysteem ertoe geleid dat de gemeenschappelijke markt werd verdeeld wat de tennisballen van Tretorn betreft en hadden de opgeworpen belemmeringen tot gevolg dat de distributeurs werden aangemoedigd om parallelhandel te verhinderen. Dit is door Tretorn zelf in haar antwoord erkend.

Voorts beweert Tretorn dat, wat Formula betreft, de reden voor het verhinderen van verkoop aan parallelle exporteurs in het Verenigd Koninkrijk gelegen was in de slechte resultaten op dit grondgebied. Zo dit al waar zou zijn, zou dit nog geen rechtvaardiging vormen. Bovendien is het niet aan de Commissie om de prestaties van de distributeurs van Tretorn te beoordelen. Uit de briefwisseling tussen Tretorn en Formula (zie de overwegingen 16 tot en met 21) blijkt duidelijk dat het verhinderen van paralleluitvoer erop gericht was de ontwrichting van het gesloten distributiesysteem van Tretorn in andere landen te verhinderen.

Ten slotte beweert Tretorn eveneens dat zij zelf rechtstreeks aan handelaren heeft geleverd die zij als parallelimporteurs kende. Zelfs al zou dit het geval zijn, dan doet dit niets af aan het feit dat de andere door Tretorn tegen parallelinvoer en -uitvoer opgeworpen belemmeringen neerkwamen op een inbreuk.

Tenimport

- (69) Tenimport wijst erop dat het faxbericht waarnaar de Commissie verwijst (zie overweging 30) in zijn juiste samenhang moet worden geïnterpreteerd. Tenimport is van mening dat Tretorn haar hoge prijzen aanrekende en dat genoemd faxbericht niet bedoeld was om parallelinvoer te verhinderen maar om Tretorn te vragen uit te leggen waarom sommige handelaren voor veel lagere prijzen in aanmerking kwamen.

Zelfs indien deze uitlegging van de tekst van het bewuste faxbericht juist is, blijft het feit dat de door Tenimport gegeven inlichtingen tot maatregelen van Tretorn en Fabra hebben geleid om die bron van parallelinvoer uit te schakelen (zie overweging 31). Aangezien het gedrag van Tenimport, al dan niet onbedoeld, tot gevolg had dat de mededinging werd beperkt en de gemeenschappelijke markt werd verdeeld, komt het neer op een inbreuk op artikel 85, lid 1.

Van Megen

- (70) Van Megen legt uit dat de melding van datumcodes aan Tretorn niet bedoeld was om paralleluitvoer te verhinderen, maar om na te gaan of Tretorn niet rechtstreeks op haar grondgebied leverde. Van Megen verklaart dat zijzelf aan ondernemingen levert die zij als parallelexporteurs kent.

Zelfs als de door Van Megen gegeven interpretatie juist zou zijn, dan is de informatie altijd nog gegeven in het kader van een verbod op parallelinvoer waarvan Van Megen op de hoogte was en heeft zij actief deelgenomen aan het identificeren van de bron van parallelinvoer met de bedoeling deze uit te schakelen (zie de overwegingen 24 en 25).

II. VERORDENING (EEG) Nr. 1983/83

- (71) In artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1983/83 van de Commissie⁽¹⁾ wordt bepaald dat voor alleenverkoopovereenkomsten een algemene vrijstelling geldt van het verbod in artikel 85, lid 1, indien zij aan de in deze verordening gestelde voorwaarden voldoen.

De door Tretorn gesloten exclusieve distributieovereenkomsten komen echter voor deze generieke vrijstelling niet in aanmerking, aangezien zij een ongeschreven verbintenis van Tretorn bevatten tot verlening van absolute territoriale bescherming aan de exclusieve distributeurs van Tretorn en de toepassing van het systeem, zoals reeds opgemerkt, overeenkomsten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen omvatten om parallelinvoer te verhinderen. Om deze redenen valt het systeem onder artikel 3, onder d), van Verordening (EEG) nr. 1983/83.

III. ARTIKEL 85, LID 3

- (72) De distributieovereenkomsten van Tretorn zijn niet bij de Commissie aangemeld en komen derhalve niet voor een individuele ontheffing in aanmerking. Zelfs indien de overeenkomsten waren aangemeld, zouden deze niet voor een ontheffing in aanmerking komen vanwege het exportverbod dat de overeenkomst meebrengt, welk verbod voor de doelmatigheid van het distributiesysteem van Tretorn niet onmisbaar is.

IV. ARTIKEL 3 VAN VERORDENING Nr. 17

- (73) Overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Verordening nr. 17 kan de Commissie, indien zij een inbreuk op artikel 85 vaststelt, de betrokken onderneming bij beschikking verplichten aan de vastgestelde inbreuk een einde te maken.
- (74) Tretorn dient, voor zover zij dit niet reeds gedaan heeft, een einde te maken aan het in de verkoopovereenkomsten opgenomen exportverbod en aan de in haar distributiesysteem besloten absolute territoriale bescherming. Tretorn en haar eerdergenoemde, nog actieve exclusieve distributeurs Fabra, Tenimport, Zürcher en Van Megen dienen tevens de in de overwegingen 13 tot en met 50 omschreven onderling afgestemde overeenkomsten of feitelijke gedragingen te beëindigen.

⁽¹⁾ PB nr. L 173 van 30. 6. 1983, blz. 1.

V. ARTIKEL 15, LID 2, VAN VERORDENING
Nr. 17

- (75) Overeenkomstig artikel 15, lid 2, onder a), van Verordening nr. 17 kan de Commissie aan ondernemingen die opzettelijk of uit onachtzaamheid inbreuk maken op artikel 85, bij beschikking geldboeten opleggen van ten minste 1 000 en ten hoogste 1 000 000 ecu, of tot een bedrag van ten hoogste 10 % van de omzet in het voorafgaande boekjaar. Bij de vaststelling van de geldboete wordt rekening gehouden met de zwaarte en de duur van de inbreuk.
- (76) Het kan Tretorn niet ontgaan zijn dat het exportverbod dat haar distributieovereenkomsten en verkoopvoorwaarden meebrengen, in strijd was met artikel 85, lid 1, en dat dergelijke verbodsbepalingen in de rechtspraak van het Hof van Justitie en de vaste praktijk van de Commissie steeds als bijzonder ernstige inbreuken zijn beschouwd. Het kan Tretorn en haar betrokken distributeurs evenmin zijn ontgaan dat hetzelfde geldt voor de diverse, op het verhinderen van parallelinvoer gerichte onderling afgestemde feitelijke gedragingen. Derhalve moet aan Tretorn en haar betrokken distributeurs in de Gemeenschap (met uitzondering van Tenimport) een geldboete worden opgelegd. De documenten waarover de Commissie beschikt tonen aan dat de inbreuk tussen Tretorn en haar dochterondernemingen, met name Tretorn Sport, was afgestemd en derhalve is het passend om Tretorn AB en Tretorn Sport hoofdelijk een geldboete op te leggen.
- (77) De inbreuken van Tretorn en haar distributeurs worden ten minste sinds 1987 gepleegd (zie de overwegingen 13 tot en met 50). Er bestaat geen enkele aanwijzing dat deze handelingen zijn beëindigd. Wat de geldboete betreft, zal echter uitsluitend de periode 1987—1989 in aanmerking worden genomen.
- Ten slotte moet worden vermeld dat Tenimport tijdens de hoorzitting het bestaan van een ongeschreven maar feitelijk exportverbod heeft bevestigd. Tenimport is van mening dat de recente beëindiging van haar distributieovereenkomst met Tretorn moet worden toegeschreven aan het feit dat Tenimport zich niet in dat verbod heeft geschikt.
- (78) De Commissie heeft bij het vaststellen van de geldboete rekening gehouden met het feit dat de distributeurs van Tretorn in sommige gevallen aan het verhinderen van parallelinvoer zeer actief hebben deelgenomen maar dat deze deelname in andere gevallen betrekkelijk beperkt was en moet worden gezien in samenhang met het algemene beleid van Tretorn om iedere uitvoer van haar producten te verbieden. Bovendien had de rol die door Tenimport werd gespeeld een minder ernstig karakter, zodat het gerechtvaardigd is van oplegging van een boete aan deze onderneming af te zien,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Tretorn Sport Ltd en Tretorn AB hebben inbreuk gepleegd op artikel 85, lid 1, van het EG-Verdrag door het opleggen van een algemeen exportverbod aan haar distributeurs van tennisballen, dat ten uitvoer werd gelegd door controle- en sanctiemaatregelen, het melden en onderzoeken van parallelinvoer van tennisballen, het merken van tennisballen en het opschorten van leveranties om parallelinvoer en -uitvoer van tennisballen te verhinderen.

Formula Sport International Ltd heeft inbreuk gepleegd op artikel 85, lid 1, door deel te nemen aan de uitvoering van het exportverbod in het Verenigd Koninkrijk en door leveranties op te schorten om de nakoming van het op de verhoging van parallelinvoer en -uitvoer gerichte beleid van Tretorn Sport Ltd af te dwingen.

Fabra SPA heeft inbreuk gepleegd op artikel 85, lid 1, door deel te nemen aan de uitvoering in Italië van het exportverbod en aan de opschorting van leveringen door melding en onderzoek van parallelinvoer van tennisballen, het merken van tennisballen en de opschortingen van leveranties, rapportage van en onderzoek naar parallelle invoer van tennisballen, het merken van tennisballen en het staken van leveringen om de nakoming van het op de verhoging van parallelinvoer en -uitvoer gerichte beleid van Tretorn Sport Ltd af te dwingen.

Tenimport SA heeft inbreuk gepleegd op artikel 85, lid 1, door deel te nemen aan het exportverbod en aan de opschorting van leveranties door aan Tretorn gevallen van parallelinvoer te melden, waarop Tretorn en haar exclusieve distributeur voor Italië maatregelen hebben genomen om deze invoer te beëindigen.

Zürcher AG heeft inbreuk gepleegd op artikel 85, lid 1, door deelname aan de uitvoering in Zwitserland van het uitvoerverbod en aan de opschorting van leveringen door melding en onderzoek van parallelinvoer van tennisballen en het merken van tennisballen om de nakoming van het op de verhoging van parallelinvoer en -uitvoer gerichte beleid van Tretorn Sport Ltd af te dwingen.

Van Megen Tennis BV heeft inbreuk gepleegd op artikel 85, lid 1, door deel te nemen aan de uitvoering in Nederland van melding en onderzoek van parallelinvoer om de nakoming van het op de verhoging van parallelinvoer en -uitvoer gerichte beleid van Tretorn Sport Ltd af te dwingen.

Artikel 2

Hierbij wordt hoofdelijk aan Tretorn Sport Limited en Tretorn AB een geldboete van 600 000 ecu opgelegd en aan Formula Sport International Ltd, aan Fabra SPA, aan Zürcher AG en aan Van Megen Tennis BV ieder 10 000 ecu voor de in artikel 1 genoemde inbreuken.

De geldboeten moeten binnen drie maanden na de datum van kennisgeving van deze beschikking in ecu worden betaald aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen, rekeningnummer 310-0933000-43, Bank Brussel-Lambert, Europees Agentschap, Rondpunt Schuman 5, 1040 Brussel.

Na het verstrijken van genoemde betalingstermijn is van rechtswege rente verschuldigd ter hoogte van de door het Europees Monetair Instituut voor zijn verrichtingen in ecu berekende rente op de eerste werkdag van de maand waarin deze beschikking is gegeven, vermeerderd met 3,5 procentpunten.

Artikel 3

Tretorn Sport Ltd, Tretorn AB, Fabra SPA, Tenimport SA, Zürcher AG en Van Megen Tennis BV dienen, indien zij dit nog niet hebben gedaan, de in artikel 1 aangehaalde inbreuken van deze beschikking te beëindigen. Zij dienen zich te onthouden van het nemen van maatregelen die gelijke gevolgen hebben.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot:

Tretorn Sport Ltd
Industrial Estate
Portlaoise
IRL-County Laois

Tretorn AB
Rönösweg 10 Box 931
S-25100 Helsingborg

Formula Sport International Limited
c/o Arthur Andersen
PO Box 55
1 Surrey Street
GB-London WC 2R 2NT

Fabra SPA
Via Sansovino 243/60
I-10151 Torino

Tenimport SA
Cottagesstraat 73
B-1180 Brussel

Zürcher AG
Gewerbestr. 18
CH-8800 Thalwil

Van Megen Tennis BV
Parmentierweg 5
NL-5657 EH Eindhoven

Deze beschikking vormt executoriale titel overeenkomstig artikel 192 van het EG-Verdrag.

Gedaan te Brussel, 21 december 1994.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 december 1994

houdende wijziging van Beschikking 94/24/EG tot vaststelling van de lijst van inspectieposten aan de grens die zijn voorgeselecteerd voor de veterinaire controles van produkten en van dieren uit derde landen

(Voor de EER relevante tekst)

(94/988/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG ⁽²⁾, en met name op artikel 30,

Gelet op Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 92/438/EEG ⁽⁴⁾, en met name op artikel 28,

Overwegende dat bij Beschikking 94/24/EG van de Commissie ⁽⁵⁾ de lijst is vastgesteld van de inspectieposten aan de grens die zijn voorgeselecteerd voor de veterinaire controles van produkten en van dieren uit derde landen;

Overwegende dat bepaalde inspectieposten aan de grens door de diensten van de Commissie zijn geïnspecteerd; dat de Lid-Staten bovendien mogen voorstellen dat nieuwe posten in de lijst worden opgenomen of dat posten van de lijst worden afgevoerd;

Overwegende dat Beschikking 94/24/EG, gezien de resultaten van de inspecties en de voorstellen van de bevoegde autoriteiten van België, Duitsland, Frankrijk, Nederland en Portugal, dienovereenkomstig moet worden gewijzigd;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Beschikking 94/24/EG wordt gewijzigd overeenkomstig de bepalingen van de bijlage bij deze beschikking.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1994.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 49.

⁽³⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56.

⁽⁴⁾ PB nr. L 243 van 25. 8. 1992, blz. 27.

⁽⁵⁾ PB nr. L 18 van 21. 1. 1994, blz. 6.

BIJLAGE

LIJST VAN DE VOORGESELECTEERDE INSPECTIEPOSTEN AAN DE GRENS

Inspectiepost aan de grens		Producten voor menselijke consumptie		Andere producten		Vis	Levende dieren			Opmerkingen
Naam	Type (1)	Temperatuur (2)	Andere (3)	Temperatuur (2)	Andere (3)	(4)	Hoefdieren (5)	Geregistreerde paardachtigen (6)	Andere dieren	
»BELGIË										
Antwerpen	Zee	x	x	x	x					
Oostende	Lucht	x	x	x	x		x	x	x	
	Zee	x	x				x	x	x	
Zeebrugge	Zee	x	x	x	x					
Brussel-Zaventem	Lucht	x	x	x	x		x	x	x	
Gent	Zee	x	x	x	x					
DEUTSCHLAND										
Stuttgart	Lucht	x	x	x	x		x		x	
Weil am Rhein	Weg	x	x	x	x		x	x	x	
	Spoorweg									
Bietingen	Weg	x	x	x	x		x	x	x	
München	Lucht	x	x	x	x					
Furth im Wald — Schafberg	Weg	x	x	x	x		x		x	
Schirnding-Landstraße	Weg	x	x	x	x					
Waidhaus	Weg	x	x	x	x		x	x	x	
Suben-Autobahn	Weg	x	x	x	x		x	x	x	
Lindau-Hörbranz-Autobahn	Weg	x	x	x	x		x	x	x	
Kiefersfelden-Autobahn	Weg	x	x	x	x		x	x	x	
Berlin-Tegel	Lucht	x	x	x	x		x	x	x	enkele kleine dieren en tuindieren
Frankfurt/Oder	Weg	x	x	x	x		x	x	x	enkel darmen, huiden, veren en haar
	Spoorweg									
Forst	Weg		x	x	x		x	x	x	
Schönfeld	Lucht	x	x	x	x		x	x	x	
Bremen	Zee	x	x	x	x					

Inspectiepost aan de grens		Producten voor menselijke consumptie		Andere produkten		Vis	Levende dieren			Opmerkingen
Naam	Type (1)	Temperatuur (2)	Andere (3)	Temperatuur (2)	Andere (3)	(4)	Hoefdieren (5)	Geregistreerde paardachtigen (6)	Andere dieren	
Bremerhaven	Zee	x	x	x	x			x	x	
Hamburg Hafen	Zee	x	x	x	x			x	x	
Frankfurt/Main	Lucht	x	x	x	x		x	x		
Pomellen	Weg	x	x	x	x			x		
Rügen	Zee	x	x	x	x			x		
Rostock	Zee	x	x	x	x			x		
Brake	Zee									
Cuxhaven	Zee	x	x	x	x					
Langenhagen	Lucht						x			
Köln	Lucht	x	x	x	x					
Zinnwald	Weg	x	x	x	x		x			
Schönberg	Weg	x	x	x	x					
Kiel	Zee									
Lübeck	Zee	x	x	x	x					
Bad Reichenhall	Weg	x	x	x	x					
Hamburg Flughafen	Lucht	x	x	x	x		x			
Konstanz Straße	Weg	x	x	x	x					
Simbach Kirchdorf	Weg									
Bad Schandau	Spoorweg	x	x	x	x					
FRANCE										
Boulogne	Zee	x	x	x	x					
Dunkerque	Zee	x	x	x	x					
Le Havre	Zee	x	x	x	x					
Saint-Malo	Zee	x	x	x	x					
Brest	Lucht	x	x	x	x					
	Zee	x	x	x	x					
Concarneau-Douarnenez	Zee									
Nantes-Saint-Nazaire	Lucht	x	x	x	x					
	Zee	x	x	x	x					

meel van dierlijke oorsprong

uitsluitend runderen uit Oostenrijk

Inspectiepost aan de grens		Producten voor menselijke consumptie		Andere produkten		Vis	Levende dieren			Opmerkingen
Naam	Type (1)	Temperatuur (2)	Andere (3)	Temperatuur (2)	Andere (3)	(4)	Hoefdieren (5)	Geregistreerde paardachtigen(6)	Andere dieren	
Bordeaux	Lucht	x	x	x	x	x				
	Zee	x	x	x	x	x				
Sète	Zee	x	x	x	x	x				
Marseille (port)	Zee	x	x	x	x	x	x	x	x	
La Rochelle-Rochefort	Zee	x	x	x	x	x				
Marseille-Provence	Lucht	x	x	x	x	x				
Lorient	Zee	x	x	x	x	x				
Roissy-Charles-de-Gaulle	Lucht	x	x	x	x	x	x	x	x	
Orly	Lucht	x	x	x	x	x	x	x	x	
Lyon-Satolas	Lucht	x	x	x	x	x				
Nice	Lucht	x	x	x	x	x				
Toulouse-Blagnac	Lucht	x	x	x	x	x				
Saint Louis	Lucht	x	x	x	x	x				
Bâle	Weg	x	x	x	x	x				
	Spoorweg	x	x	x	x	x				
Saint Julien Bardonnex	Weg	x	x	x	x	x	x	x	x	
Beauvais	Lucht							x		
Deauville	Lucht							x		
Rouen	Zee	x	x			x				
Ferney-Voltaire	Lucht	x	x	x	x	x				
Divonne	Weg							x		
Pontarlier	Weg	geschrapt								
IRELAND										
Dublin-Port	Zee	x	x	x	x	x				
Cork	Zee	x	x	x	x	x	x	x		
Shannon	Lucht	x	x	x	x	x	x	x	x	
Waterford	Zee	x	x	x	x	x	x	x		
Killybegs	Zee									
Rosslare	Zee						x	x		
Dublin-Airport	Lucht	x	x			x	x	x	x	

uitsluitend vismeel

Inspectiepost aan de grens		Producten voor menselijke consumptie		Andere produkten		Vis	Levende dieren			Opmerkingen
Naam	Type (1)	Temperatuur (2)	Andere (3)	Temperatuur (2)	Andere (3)	(4)	Hoefdieren (5)	Geregistreerde paardachtigen(6)	Andere dieren	
ITALIA										
Torino-Caselle	Lucht	x	x	x	x		x	x	x	
Chiasso	Weg	x	x	x	x		x	x	x	
	Spoorweg	x	x	x	x					
Milano-Linate	Lucht	x	x	x	x					
Milano-Malpensa	Lucht	x	x	x	x		x	x	x	
Campo di Trens-Fortezza	Weg	x	x	x	x		x	x	x	
	Spoorweg	x	x	x	x		x	x	x	
Campocologno	Spoorweg						x			
Pontebba-Coccau	Weg	x	x	x	x		x	x	x	
	Spoorweg	x	x	x	x		x	x	x	
Gorizia	Lucht	x	x	x	x		x			
	Weg	x	x	x	x		x			
Gacta	Zee	x								uitsluitend visserijprodukten
Prosecco-Fernetti	Weg	x	x	x	x		x	x	x	
	Spoorweg	x	x	x	x		x	x	x	
Trieste	Zee	x	x	x	x		x	x	x	
	Weg	x	x	x	x		x			
Venezia	Lucht	x	x	x	x		x			
	Zee	x	x	x	x		x			
Ancona	Zee	x	x	x	x					
	Lucht	x	x	x	x					
Bari	Zee	x	x	x	x					
Genova	Lucht	x	x	x	x		x		x	
	Zee	x	x	x	x					
Livorno	Zee	x	x	x	x					
Roma-Fiumicino	Lucht	x	x	x	x					
Napoli	Lucht	x	x	x	x					
	Zee									
Palermo	Lucht	x	x	x	x					
	Zee	x	x	x	x					

Inspectiepost aan de grens		Producten voor menselijke consumptie		Andere produkten		Vis	Levende dieren			Opmerkingen
Naam	Type (1)	Temperatuur (2)	Andere (3)	Temperatuur (2)	Andere (3)	(4)	Hoefdieren (5)	Geregistreerde paardachtigen (6)	Andere dieren	
Catania	Lucht	x	x	x	x		x	x	x	uitsluitend visserijprodukten
Roma-Ciampino	Lucht	x	x	x	x					
Olbia	Zee	x								
Salerno	Zee	x	x	x	x					
Reggio Calabria	Lucht	x	x	x	x					
Bologna-Borgo Panigale	Lucht	x	x	x	x				x	
Verona-Villafranca	Lucht	x	x	x	x		x	x	x	
Domodossola-Iselle	Weg	x	x	x	x					
Grand San Bernardo-Pollein	Weg	x	x	x	x		x	x	x	
La Spezia	Zee	x	x	x	x					
Taranto	Zee	x	x	x	x					
Ravenna	Zee	x	x	x	x					
Pisa	Lucht	x	x	x	x					
NEDERLAND										
Amsterdam	Lucht	x	x	x	x					x
	Zee	x	x	x	x					
Rotterdam	Lucht	x	x	x	x					
	Zee	x	x	x	x					
Eemshaven	Zee	x	x	x	x					
Harlingen	Zee	x	x	x	x					
Vlissingen	Zee	x	x	x	x					
Maastricht	Lucht	x	x	x	x					
Moerdijk	Zee	x	x	x	x					
PORTUGAL										
Porto	Lucht	x	x	x	x					x
	Zee	x	x	x	x					
Lisboa	Lucht	x	x	x	x					x
	Zee	x	x	x	x					
Funchal (Madeira)	Lucht	x	x	x	x					x
	Zee	x	x	x	x					

Inspectiepost aan de grens		Producten voor menselijke consumptie		Andere produkten		Vis	Levende dieren			Opmerkingen
Naam	Type (1)	Temperatuur (2)	Andere (3)	Temperatuur (2)	Andere (3)	(4)	Hoefdieren (5)	Geregistreerde paardachtigen (6)	Andere dieren	
Praia da Vitória (Açores)	Zee	x	x	x	x				x	uitsluitend visserijproducten
Ponta Delgada (Açores)	Lucht Zee	x x	x x	x x	x x					
Viana do Castelo	Zee	x	x							uitsluitend visserijproducten
Aveiro	Zee	x								
Horta (Açores)	Zee	x	x							uitsluitend visserijproducten
Lages (Açores)	Lucht	x	x							
Peniche	Zee					x				uitsluitend visserijproducten
Olhão	Zee					x				
Portimão	Zee					x				
UNITED KINGDOM										
Dover	Zee	x	x	x	x	x				uitsluitend vis op omgevings temperatuur
Tilbury	Zee	x	x	x	x	x	x	x	x	
Heathrow	Lucht	x	x	x	x	x	x			uitsluitend vis op omgevings temperatuur
Garwick	Lucht	x	x	x	x	x				
Southampton	Zee	x	x	x	x	x				
Humber { Hull Grimsby Immingham	Zee	x	x	x	x	x				
	Felixstowe	Zee	x	x	x	x				
	Newhaven	Zee	x	x	x	x				
Liverpool	Zee	x	x	x	x	x				
Cardiff	Zee	x	x	x	x	x				
Teesport	Zee	x	x	x	x	x				
Grangemouth	Zee									
Stansted	Lucht		x				x	x	x	
Manchester	Lucht		x				x	x	x	
Luton	Lucht		x				x	x	x	

Inspectiepost aan de grens		Producten voor menselijke consumptie		Andere producten		Vis	Levende dieren			Opmerkingen
Naam	Type (1)	Temperatuur (2)	Andere (3)	Temperatuur (2)	Andere (3)	(4)	Hoefdieren (5)	Geregistreerde paardachtigen (6)	Andere dieren	
Weymouth	Zee	x	x	x	x	x				dierlijke eiwitten
Mostyn	Zee									
Heysham	Zee	x	x	x	x	x				
Tyne-Northshields	Zee	x	x	x	x	x				
Milford Haven incorporating Pembroke	Zee	x	x	x	x	x				
Greenock	Zee			x	x	x				
Scrabster	Zee					x				
Aberdeen	Lucht					x				
	Zee	x	x	x	x	x				
Fraserburgh	Zee					x				
Falmouth	Zee					x				
Invergordon	Zee	x	x	x	x	x				
Lerwick	Zee					x				
Belfast	Lucht	x	x	x	x	x			x	
	Zee	x	x	x	x	x				
Glasgow	Lucht	x	x	x	x	x				
Portsmouth	Zee					x				
Runcorn-Ellesmere	Zee	x	x	x	x	x				
Prestwick	Lucht	x	x	x	x	x				
Peterhead	Zee					x				
Leith	Zee	x	x	x	x	x				
Harwich	Zee	x	x	x	x	x				
Great Yarmouth	Zee	x	x	x	x	x				
Ipswich	Zee	x	x	x	x	x				
Sheerness	Zee	x	x	x	x	x				
Thamesport	Zee	x	x	x	x	x				

(1) De overbodige vermeldingen schrappen.

(2) Producten waarvoor temperatuurvoorschriften gelden.

(3) Producten waarvoor geen temperatuurvoorschriften gelden.

(4) Controle van de vis overeenkomstig het bepaalde in Beschikking 93/352/EEG van de Commissie, vastgesteld ter uitvoering van artikel 18, lid 4, van Richtlijn 90/675/EEG van de Raad.

(5) Hoefdieren: namelijk runderen, varkens, schapen, geiten en eenhoevigen, zowel gedomesticeerd als wild.

(6) Geregistreerde paardachtigen als bedoeld in Richtlijn 90/426/EEG van de Raad.

LIJST VAN DE VOORGESELECTEERDE INSPECTIEPOSTEN AAN DE GRENS VOOR „BALAI“-PRODUKTEN

Inspectiepost aan de grens		Producten voor menselijke consumptie		Andere produkten		Vis *	Levende dieren			Opmerkingen
Naaam	Type (1)	Temperatuur (2)	Andere (3)	Temperatuur (2)	Andere (3)	(4)	Hoefdieren (5)	Geregistreerde paardachtigen(6)	Andere dieren	
UNITED KINGDOM										
North Killingholme Wharf	Zee				x					dierlijke eiwitten
Grove Wharf Whartons	Zee				x					dierlijke eiwitten en huiden en vellen
New Holland	Zee				x					dierlijke eiwitten
Keadby Wharf	Zee				x					dierlijke eiwitten
Howdendyke Wharf	Zee				x					dierlijke eiwitten
Selby Wharf	Zee				x					dierlijke eiwitten
Boston	Zee				x					dierlijke eiwitten
Fosdyke	Zee				x					dierlijke eiwitten
Sutton Bridge	Zee				x					dierlijke eiwitten
Teignmouth	Zee				x					dierlijke eiwitten
Sharpness Docks	Zee				x					dierlijke eiwitten
Kings Lynn	Zee				x					dierlijke eiwitten
Wells-next-the-Sea	Zee				x					dierlijke eiwitten + huiden en vellen + veren
Colchester	Zee				x					dierlijke eiwitten
Mistley	Zee				x					dierlijke eiwitten
Dunball	Zee				x					dierlijke eiwitten
Kirkwall Port	Zee				x					dierlijke eiwitten
Dundee Port	Zee				x					dierlijke eiwitten
Perth Port	Zee				x					dierlijke eiwitten
Glasgow/George IV Dock	Zee				x					dierlijke eiwitten
Edinburgh Airport	Lucht				x					biologische produkten
Avonmouth	Zee				x					dierlijke eiwitten
Glasson	Zee				x					dierlijke eiwitten
Gunness	Zee				x					dierlijke eiwitten

Inspectiepost aan de grens		Producten voor menselijke consumptie		Andere produkten		Vis	Levende dieren			Opmerkingen
Naam	Type ⁽¹⁾	Temperatuur ⁽²⁾	Andere ⁽³⁾	Temperatuur ⁽²⁾	Andere ⁽³⁾		Hoefdieren ⁽⁵⁾	Geregistreerde paardachtigen ⁽⁶⁾	Andere dieren	
Inverness	Zee				x				dierlijke eiwitten	
Ullapool	Zee	geschraapt			x				dierlijke eiwitten	
Seaham	Zee				x				dierlijke eiwitten	
Goole	Zee				x				dierlijke eiwitten	
Garston	Zee				x				dierlijke eiwitten	

⁽¹⁾ De overbodige vermeldingen schrappen.

⁽²⁾ Producten waarvoor geen temperatuurvoorschriften gelden.

⁽³⁾ Producten waarvoor geen temperatuurvoorschriften gelden.

⁽⁴⁾ Controle van de vis overeenkomstig het bepaalde in Beschikking 93/352/EEG van de Commissie, vastgesteld ter uitvoering van artikel 18, lid 4, van Richtlijn 90/675/EEG van de Raad.

⁽⁵⁾ Hoefdieren: namelijk runderen, varkens, schapen, geiten en eenhoevigen, zowel gedomesticeerd als wild.

⁽⁶⁾ Geregistreerde paardachtigen als bedoeld in Richtlijn 90/426/EEG van de Raad.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 december 1994

tot wijziging van Beschikking 93/495/EEG van de Commissie tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de invoer van visserijproducten van oorsprong uit Canada

(94/989/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/493/EEG van de Raad van 22 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van visserijproducten ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 11, lid 5,

Overwegende dat de lijst van inrichtingen en fabrieksvaartuigen die door Canada zijn erkend voor de invoer van visserijproducten in de Gemeenschap, is vastgesteld bij Beschikking 93/495/EEG van de Commissie ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 94/674/EG ⁽³⁾; dat deze lijst gewijzigd kan worden na toezending van een nieuwe lijst door de bevoegde instantie in Canada;

Overwegende dat de bevoegde instantie in Canada een nieuwe lijst heeft toegezonden waaraan 39 inrichtingen zijn toegevoegd, waarvan negen inrichtingen zijn geschrapt, en waarin de inlichtingen van zes inrichtingen is veranderd;

Overwegende dat de lijst van inrichtingen dienovereenkomstig moet worden gewijzigd;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen zijn vastgesteld overeenkomstig de procedure van Besluit 90/13/EEG van de Commissie ⁽⁴⁾,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage B bij Beschikking 93/495/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. De volgende inrichtingen zijn geschrapt:

„0638	Canadian Arctic Smoked Product	Edmonton	Alberta
0731	Leader Marine Ltd	Vancouver	British Columbia
0944	S.S.I. Sea Products Ltd	Saltspring Island	British Columbia
1635	Harry's Roadside	Meadow Portage	Manitoba
1740	Agpro Fish Farms	Winnipeg	Manitoba
1945	Nuxalk Fish Traders Ltd	Bella Coola	British Columbia
1977	Associated Freezers of Canada Inc.	Vancouver	British Columbia
1981	Valley Marine Ltd	Langley	British Columbia
1990	Mari Fish Ltd	Alert Bay	British Columbia"

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 15.⁽²⁾ PB nr. L 232 van 15. 9. 1993, blz. 43.⁽³⁾ PB nr. L 267 van 18. 10. 1994, blz. 15.⁽⁴⁾ PB nr. L 8 van 11. 1. 1990, blz. 70.

2. De volgende inrichtingen worden, met inachtneming van de numerische volgorde, ingevoegd:

„0012	Hollis Fowler & Brothers Enterprises Ltd	Capstan Island, Labrador	Newfoundland
0017	Shell Fresh Farms	Pool's Cove	Newfoundland
0049	Sharp's Frozen Foods Limited	Humber Village	Newfoundland
0050	Dorman Roberts Limited	Triton	Newfoundland
0135	Torngat Fish Producers Co-operative Society Ltd	Hopedale	Newfoundland
0624	Port Dover Fish Co. Ltd	Port Dover	Ontario
0646	Gimli Fish Co. Ltd	Winnipeg	Manitoba
0651	Keewatin Fish and Meats	Port Dover	Ontario
0926	Westcoast Harvester Ltd	Vancouver	British Columbia
0927	Blue Star Cold Storage Ltd	Surrey	British Columbia
0930	454307 BC Ltd	Alert Bay	British Columbia
0931	Great Blue Heron Enterprises Ltd	Powell River	British Columbia
0932	Nuyaltwa Fish Plant	Bella Coola	British Columbia
0934	Nisga'a Tribal Council	New Aiyansh	British Columbia
0935	Hardy Buoy Smoked Fish Inc.	Port Hardy	British Columbia
0936	Triumph Seafood Ltd	Richmond	British Columbia
0945	Norden Food Ltd	North Vancouver	British Columbia
0946	Campbell River Seafoods & Lockers Ltd	Campbell River	British Columbia
0948	Inpac Sea Products (1993) Ltd	Richmond	British Columbia
0949	Douglas's Custom Smoking	Port Hardy	British Columbia
0950	Alpha Processing Ltd	Port Hardy	British Columbia
0953	Blue Pacific Seafoods Ltd	Abbotsford	British Columbia
1071	Petty Harbour Fishermens Producers Co-operative Society, Limited	Petty Harbour	Newfoundland
1073	J. W. Hiscock Sons Limited	Campbellton	Newfoundland
1095	Torngat Fish Producers Co-operative Society, Ltd	Postville	Newfoundland
1114	P & G Farms Limited	Centreville	Newfoundland
1639	Hale Fisheries.	Eagle River	Ontario
1649	S. Long Fisheries	Kenora	Ontario
1746	Interlake Kingo Products Ltd	St Laurent	Manitoba
1757	Aliments Piatto-Mare Food Inc.	Hawkesbury	Ontario
1758	Pangnirtung Fisheries Ltd	Pangnirtung	Northwest Territories
1847	Whattam Fishery	Picton	Ontario
1897	Sameluk Fisheries	Thunder Bay	Ontario
1987	Sealand Foods International Inc.	Richmond	British Columbia
2456	058158 Inc. NB Limited	Pointe Du Chêne	New Brunswick
3169	Weekend Fisheries Limited	Metaghan	Nova Scotia
3308	Thorburn Wharf Fisheries Ltd	Sandy Point	Nova Scotia
3312	Captain Earl's Seafoods Limited	Lockeport	Nova Scotia
3313	N. LeBlanc Enterprises Limited	Sandy Point	Nova Scotia”.

3. De inlichtingen van de volgende inrichtingen:

„0715	Hywave (Fairview Plant)	Prince Rupert	British Columbia
0721	Vancouver Shellfish and Fish	Vancouver	British Columbia
0916	Bornstein Seafoods Canada Ltd	Port Albion	British Columbia
0923	Wood Bay Salmon Farms Ltd	Sechelt	British Columbia
1640	Ikaluktutiak Co-op Ltd	Cambridge Bay	Northwest Territories
2134	Conpak Seafoods Inc.	Anchor Point	Newfoundland”

zijn veranderd door:

„0715	J. S. McMillan Ltd — Fairview Plant	Prince Rupert	British Columbia
0721	Vancouver Shell Fish and Fish Co. Ltd	Vancouver	British Columbia
0916	Salish Seafood Services	Port Albion	British Columbia
0923	Wood Bay Seafood Ltd	Sechelt	British Columbia
1640	Kitikmeot Fish Plant	Cambridge Bay	Northwest Territories
2134	Anchor Shellfish Inc.	Anchor Point	Newfoundland”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Statens.

Gedaan te Brussel, 21 december 1994.

Voor de Commissie
René STEICHEN
Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 december 1994

tot vaststelling, voor Oostenrijk, van het aantal Animo-eenheden dat voor de financiële bijdrage van de Gemeenschap in aanmerking komt

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(94/990/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Beschikking 91/539/EEG van de Commissie van 4 oktober 1991 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van Beschikking 91/426/EEG (Animo) ⁽¹⁾, gewijzigd bij bijlage I.V.E, tweede deel, punt 16, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor het Koninkrijk Noorwegen, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond, en met name op artikel 1 bis,

Overwegende dat de Oostenrijkse autoriteiten de Commissie hebben meegedeeld hoeveel Animo-eenheden als bedoeld in artikel 1 van Beschikking 91/398/EEG van de Commissie van 19 juli 1991 betreffende een computernetwerk voor gegevensuitwisseling tussen veterinaire autoriteiten (Animo) ⁽²⁾ op hun grondgebied moeten worden geïnstalleerd;

Overwegende dat moet worden bepaald hoeveel eenheden voor de financiële bijdrage van de Gemeenschap in aanmerking komen;

Artikel 1

Het aantal eenheden als bedoeld in artikel 1 van Beschikking 91/398/EEG dat in aanmerking komt voor de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de installatie van het computernetwerk Animo in Oostenrijk, bedraagt 74.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking onder voorbehoud van de inwerkingtreding van het Toetredingsverdrag van Noorwegen, Oostenrijk, Finland en Zweden en op de datum waarop dat Verdrag van kracht wordt.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Republiek Oostenrijk.

Gedaan te Brussel, 21 december 1994.

Voor de Commissie
René STEICHEN
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 294 van 25. 10. 1991, blz. 47.

⁽²⁾ PB nr. L 221 van 9. 8. 1991, blz. 30.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 december 1994

tot wijziging van bepaalde gegevens van de lijst in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 55/87 tot vaststelling van de lijst van vaartuigen met een lengte over alles van meer dan 8 meter en die in bepaalde kustzones van de Gemeenschap mogen vissen met de boomkor

(94/991/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3094/86 van de Raad van 7 oktober 1986 houdende technische maatregelen voor de instandhouding van de visbestanden ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1796/94 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 55/87 van de Commissie van 30 december 1986 tot vaststelling van de lijst van vaartuigen met een lengte over alles van meer dan 8 meter en die in bepaalde kustzones van de Gemeenschap mogen vissen met de boomkor ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3410/93 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 3,

Overwegende dat de autoriteiten van de betreffende Lid-Staten hebben verzocht om wijzigingen in de gegevens die zijn vermeld in de in artikel 9, lid 3, onder b), van Verordening (EEG) nr. 3094/86 bedoelde lijst; dat deze verzoeken alle vereiste gegevens ter staving van de verzoeken bevatten die overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 55/87 moeten worden verstrekt; dat uit de

beoordeling van deze gegevens blijkt dat ze aan vorenoemde bepaling voldoen en dat de in de lijst in de bijlage bij voornoemde verordening vermelde gegevens derhalve moeten worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

De gegevens van de lijst in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 55/87 worden gewijzigd zoals aangegeven in de bijlage bij deze beschikking.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1994.

Voor de Commissie
Yannis PALEOKRASSAS
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 288 van 11. 10. 1986, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 187 van 22. 7. 1994, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 8 van 10. 1. 1987, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 310 van 14. 12. 1993, blz. 27.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO

Matrícula y folio	Nombre del barco	Indicativo de llamada de radio	Puerto base	Potencia del motor (kW)
Havnekendingsbogstaver og -nummer	Fartøjets navn	Radio-kaldesignal	Registreringshavn	Maskineffekt (kW)
Äußere Identifizierungskennbuchstaben und -nummern	Name des Schiffes	Rufzeichen	Registrierhafen	Motorstärke (kW)
Εξωτερικά στοιχεία και αριθμοί αναγνώρισης	Όνομα σκάφους	Αριθμός κλήσης ασυρμάτου	Λιμένας νηολόγησης	Ισχύς κινητήρα (kW)
External identification letters + numbers	Name of vessel	Radio call sign	Port of registry	Engine power (kW)
Numéro d'immatriculation lettres + chiffres	Nom du bateau	Indicatif d'appel radio	Port d'attache	Puissance motrice (kW)
Identificazione esterna lettere + numeri	Nome del peschereccio	Indicativo di chiamata	Porto di immatricolazione	Potenza motrice (kW)
Op de romp aangebrachte identificatieletters en -cijfers	Naam van het vaartuig	Roepletters	Haven van registratie	Motorvermogen (kW)
Identificação externa letras + números	Nome do navio	Indicativo de chamada	Porto de registo	Potência motriz (kW)
1	2	3	4	5

A. Datos que se retiran de la lista — Oplysninger, der skal slettes i listen — Aus der Liste herauszunehmende Angaben — Στοιχεία που διαγράφονται από τον κατάλογο — Information to be deleted from the list — Renseignements à retirer de la liste — Dati da togliere dall'elenco — Inlichtingen te schrappen uit de lijst — Informações a retirar da lista

BÉLGICA / BELGIËN / BELGIEN / ΒΕΛΓΙΟ / BELGIUM / BELGIQUE / BELGIO / BELGIË / BÉLGICA

A	2	Nancy	OPAB	Antwerpen	213
BOU	201	Adriana Maria	OPHS	Boekhoute	220
K	8	Aquarius	OPAH	Kieldrecht	220
K	13	Morgenster	OPAM	Kieldrecht	218
N	73	Kotje	OPCU	Nieuwpoort	221
O	152	John	OPFV	Oostende	221
O	225	Norman Kim	OPIQ	Oostende	184
O	481	Bi Si Pi	OPTC	Oostende	165
Z	207	Permeke	OPHY	Zeebrugge	221
Z	554	Lucky Star II	OPVX	Zeebrugge	191

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ALEMANIA / TYKSLAND / DEUTSCHLAND / GERMANIA / GERMANY / ALLEMAGNE / GERMANIA /
DUITSLAND / ALEMANHA

ACC	9	Ozean	DCHJ	Accumersiel	219
BRA	8	Jade	DDIJ	Brake	220
CUX	3	Fortuna	DJEN	Cuxhaven	180
CUX	8	Johanna		Neuhaus-Oste	92
DOR	5	Stör	DFAT	Dorum	164
FED	9	Bianka	DLIX	Fedderwardersiel	191
GRE	22	Frieda Luise	DCPU	Greetsiel	199
HOO	1	Kpt Haye Laurenz	DJIS	Hooge	136
HUS	7	Gila	DDEY	Husum	175
NC	304	Gretha Johanna	DMEE	Cuxhaven	221
NC	320	Aaltje Van Ente	DFMD	Cuxhaven	220
NC	321	Hendrika Maria	DMED	Cuxhaven	220
NOR	205	Anette	DCEM	Norddeich	161
SC	2	Stolper Bank II	DIVQ	Büsum	221
SC	44	Klaus Groth	DIUC	Büsum	184
SD	6	Cap Arcona	DIRF	Friedrichskoog	184
SD	30	Cormoran	DFOC	Friedrichskoog	140
ST	6	Hilke Marita	DNHA	Tönning	221
ST	11	Birgit R	DJDF	Tönning	184
ST	24	Karolin	DJIF	Ording	99

DINAMARCA / DANMARK / DÄNEMARK / ΔΑΝΙΑ / DENMARK / DANEMARK /
DANIMARCA / DENEMARKEN / DINAMARCA

E	9	Tjalfe	XPBF	Esbjerg	125
E	106	Oostbank	OXMN	Esbjerg	220

REINO UNIDO / FORENEDE KONGERIGE / VEREINIGTES KÖNIGREICH / ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ /
UNITED KINGDOM / ROYAUME-UNI / REGNO UNITO / VERENIGD KONINKRIJK / REINO UNIDO

BCK	105	Westra	MBHY	Buckie	171
FH	36	Auldgirth	2JZU	Falmouth	82
P	336	Zuiderzee	2MHY	Porstmouth	210
PH	418	NK Despoerandum	MBEK6	Plymouth	118

PAÍSES BAJOS / NEDERLANDENE / NIEDERLANDE / ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ / NETHERLANDS / PAYS-BAS /
PAESI BASSI / NEDERLAND / PAÍSES BAIXOS

BR	10	Johanna	PEDQ	Oostburg-Breskens	221
BR	23	Nellie	PGEL	Oostburg-Breskens	179
BR	29	Eendracht		Oostburg-Breskens	220
DZ	1	Lauwerszee		Delfzijl	88
EH	12	Dirk Senior		Enkhuizen	140
HA	106	Reseda	PHAD	Harlingen	220
HD	5	Albertina Willemmina		Den Helder	221

1		2	3	4	5
HD	45	Marie Anne		Den Helder	77
HON	29	Najade		Hontenisse	50
KG	15	Hendrik		Kortgene	221
KW	4	Willem Jan		Katwijk	221
KW	72	Tina Adriana		Katwijk	221
LO	4	Rana		Ulrum-Lauwersoog	99
LO	15	Johannes Post		Ulrum-Lauwersoog	97
NB	2	Vrijheid		Nieuw-Beijerland	110
SCH	65	Hendrina Johanna	PEQV	Scheveningen	221
SL	9	Boy Robin		Stellendam	221
SL	16	Morgenster		Stellendam	166
TM	16	Wendeltje	PINS	Termunten	96
TS	3	Bass Rock		Terschelling	156
TX	10	De Vrouw Naantje		Texel	134
UK	26	Vrijheid		Urk	63
UK	35	Noordster		Urk	110
UK	158	Willem Jacob		Urk	221
UK	321	Hessel Van Urk		Urk	221
UK	353	Regina Maris	PGZN	Urk	206
WL	21	Annie	PCRZ	Westdongeradeel	134
WR	10	Petrina	PGSD	Wieringen	188
WR	12	Dirk		Wieringen	96
WR	98	Else Jeanette	PDXK	Wieringen	221
WR	123	Jitske		Wieringen	134
WR	158	Antonia		Wieringen	220
ZK	2	Jacob Geertruida	PEHZ	Ulrum-Zoutkamp	188
ZK	19	Solca		Ulrum-Zoutkamp	55
ZK	23	Wilhelmina	PIOV	Ulrum-Zoutkamp	173
ZK	24	De Soltcamp		Ulrum-Zoutkamp	0
ZK	40	Morgenster	PGAZ	Ulrum-Zoutkamp	221
ZK	87	Klazina		Ulrum-Zoutkamp	221

B. Datos que se añaden a la lista — Oplysninger, der skal anføres i listen — In die Liste hinzuzufügende Angaben — Στοιχεία που προστίθενται στον κατάλογο — Information to be added to the list — Renseignements à ajouter à la liste — Dati da aggiungere all'elenco — Inlichtingen toe te voegen aan de lijst — Informações a aditar à lista

BÉLGICA / BELGIEN / BELGIEN / ΒΕΛΓΙΟ / BELGIUM / BELGIQUE / BELGIO / BELGIË / BÉLGICA

N	73	Kotje	OPCU	Nieuwpoort	220
O	2	Nancy	OPAB	Oostende	213
O	152	Aran	OPFV	Oostende	221
O	225	Norman Kim	OPIQ	Oostende	184
O	481	Bi Si Ti	OPTC	Oostende	165
Z	8	Aquarius	OPAH	Zeebrugge	220
Z	13	Morgenster	OPAM	Zeebrugge	218
Z	207	Verwachting	OPHY	Zeebrugge	221
Z	554	Nadia	OPVX	Zeebrugge	191

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ALEMANIA / TYKSLAND/ DEUTSCHLAND / GERMANIA / GERMANY / ALLEMAGNE / GERMANIA /
DUITSLAND / ALEMANHA

ACC	9	Ozean	DCHI	Accumersiel	219
BRA	8	Jade	DDJD	Brake	220
CUX	3	Fortuna	DJEN	Cuxhaven	130
CUX	8	Johanna		Cuxhaven	92
DOR	5	Stör	DFAT	Dorum	165
FED	9	Bianca	DLIX	Fedderwardsiel	191
GRE	22	Frieda-Luise	DCPU	Greetsiel	199
HOO	1	De Liekedeelers	DJIS	Hooge	136
HUS	7	Gila	DDEJ	Husum	175
NC	304	Gretha Johanna	DFNM	Cuxhaven	221
NC	320	Aaltje Van Ente	DFMD	Cuxhaven	221
NC	321	Hendrika Maria	DMED	Cuxhaven	221
NOR	205	Annette	DCEM	Norddeich	161
SC	2	Stolperbank II	DIVQ	Büsum	221
SC	44	Klaus Groth I	DIUC	Büsum	184
SD	6	Cap Arkona	DIRF	Friedrichskoog	184
SD	30	Cormoran	DFOC	Friedrichskoog	140
ST	6	Hilke-Maritta	DNHA	Tönning	221
ST	11	Birgitt-R	DJDF	Tönning	184
ST	24	Karolin	DJIF	Tönning	99

DINAMARCA / DANMARK/ DÄNEMARK / ΔANIA / DENMARK / DANEMARK / DANIMARCA /
DENEMARKEN / DINAMARCA

E	385	Bianca	OXRV	Esbjerg	125
L	425	Else Nees	OXMN	Thyborøn	220
RI	78	Lasse Stensberg	XP 5820	Hvide Sande	196

REINO UNIDO / FORENEDE KONGERIGE/ VEREINIGTES KÖNIGREICH / ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ /
UNITED KINGDOM / ROYAUME-UNI / REGNO UNITO / VERENIGD KONINKRIJK / REINO UNIDO

FH	36	Auldgirith II	2JZU	Falmouth	82
P	336	Zuiderzee	2MHY	Portsmouth	210

PAÍSES BAJOS / NEDERLANDENE / NIEDERLANDE / ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ / NETHERLANDS / PAYS-BAS /
PAESI BASSI / NEDERLAND / PAÍSES BAIXOS

BR	10	Johanna	PFDQ	Oostburg-Breskens	221
BR	29	Eendracht	PDYB	Oostburg-Breskens	220
EH	12	Dirk Senior	PDQZ	Enkhuizen	140
GO	25	Elizabeth		Goedereede	176
HA	4	Zeelandia		Harlingen	221
HA	92	De Zes Gebroeders		Harlingen	162
HA	106	Reseda	PHAD	Harlingen	221
HD	5	Albertina Willemina	PCKE	Den Helder	221
KW	4	Willem Jan	PIPF	Katwijk	221
KW	72	Tina Adriana	PEQF	Katwijk	221
LO	4	Rana		Ulrum-Lauwersoog	88

1		2	3	4	5
LO	6	Zeermeermin		Ulrum-Lauwersoog	156
LO	15	Johannes Post		Ulrum-Lauwersoog	96
SCH	65	Hendrina Johanna	PEQU	Scheveningen	221
SL	8	Batavier	PFDB	Stellendam	158
SL	9	Boy Robin		Stellendam	221
SL	16	Morgenster		Stellendam	165
TH	42	Erwin		Tholen	110
TM	16	Wendeltje		Termunten	96
TS	1	Pietertje Faber		Terschelling	96
UK	158	Willem Jacob	PIPM	Urk	221
WL	21	Annie	PCRZ	Westdongeradeel	154
WR	3	Noordster	PGII	Wieringen	214
WR	10	Petrina	PGSD	Wieringen	220
WR	98	Else Jeannette		Wieringen	221
WR	123	Jitske	PFDO	Wieringen	221
WR	158	Antonia		Wieringen	221
ZK	2	Jacob Geertruida	PEZH	Ulrum-Zoutkamp	221
ZK	19	Solea		Ulrum-Zoutkamp	79
ZK	23	Wilhelmina	PIOU	Ulrum-Zoutkamp	173
ZK	24	De Soltcamp		Ulrum-Zoutkamp	116
ZK	40	Morgenster	PGAQ	Ulrum-Zoutkamp	221
ZK	87	Klazina	PFKD	Ulrum-Zoutkamp	221

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 december 1994

betreffende aanvragen om terugbetaling van anti-dumpingrechten die werden geïnd bij de invoer van bepaalde compact-discspelers van oorsprong uit Japan (Amroh BV, PIA HIFI)

(94/992/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad van 11 juli 1988 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 522/94⁽²⁾, inzonderheid op artikel 16,

Overwegende hetgeen volgt,

I. PROCEDURE

- (1) Tussen mei 1992 en juli 1993 dienden Amroh BV en PIA HIFI, beide onafhankelijke importeurs die respectievelijk in Weesp (Nederland) en Weiterstadt (Duitsland) gevestigd zijn, negen aanvragen in om terugbetaling van anti-dumpingrechten die waren ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 112/90 van de Raad⁽³⁾ op bepaalde compact-discspelers van oorsprong uit Japan; deze rechten waren door beide bedrijven betaald naar aanleiding van de invoer die plaatsvond van mei 1992 tot juni 1993 van compact-discspelers die vervaardigd en uitgevoerd waren door Accuphase Laboratory. Deze bedrijven voerden aan dat zij uitvoerprijzen hadden betaald die aanzienlijk boven de normale waarde lagen. Hun aanvragen zijn ontvankelijk vooral wat betreft de tijdslimiet aangezien zij werden ingediend binnen de termijn van drie maanden die is vastgesteld bij artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 2423/88.
- (2) Drie van de aanvragen van Amroh BV hebben betrekking op goederen die werden ingevoerd tussen mei en juli 1992, een periode die reeds bestreken werd door een beschikking van de Commissie⁽⁴⁾ betreffende aanvragen om terugbetaling van anti-dumpingrechten die werden geïnd bij de invoer van compact-discspelers van oorsprong uit Japan. Deze beschikking, waarin een terugbetaling werd toegestaan ten belope van 16,9% van de waarde die door de desbetreffende autoriteit werd gebruikt voor de berekening van het bedrag van het anti-dumpingrecht, dient ook te worden toege-

past op deze drie transacties omdat het feit dat deze bij de berekening in aanmerking worden genomen geen gevolgen heeft voor de werkelijke dumpingmarge voor bedoelde periode.

- (3) De Commissie besloot de andere aanvragen, voor invoer die plaatsvond tussen februari 1993 en juni 1993, te behandelen volgens de voorschriften in verband met herhaalde aanvragen die zijn vastgesteld in punt I, onder 4, van de mededeling van de Commissie inzake de terugbetaling van anti-dumpingrechten⁽⁵⁾. De gegevens die nodig zijn om de geldigheid van de aanvragen te beoordelen werden verstrekt voor de periode van 21 december 1992 tot en met 20 juni 1993 en werden de Commissie op verzoek van de aanvrager door Accuphase Laboratory rechtstreeks toegezonden.
- (4) De Commissie verzamelde en verifieerde alle gegevens die zij voor het onderzoek van de aanvragen om terugbetaling nodig achtte.
- (5) De indieners van de aanvragen om terugbetaling werden op de hoogte gebracht van de resultaten van het onderzoek van bedoelde aanvragen. Er werd hun een redelijke termijn toegestaan binnen welke zij commentaar konden leveren op bovenbedoelde gegevens en met deze reacties werd, zo nodig, terdege rekening gehouden.

II. PRODUKT

- (6) De definitie van het produkt is dezelfde als die welke is opgenomen in Verordening (EEG) nr. 112/90, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 819/92⁽⁶⁾. Het betreft bepaalde compact-discspelers ingedeeld onder de GN-codes ex 8519 31 00, ex 8519 39 00, ex 8519 99 10, ex 8520 31 90, ex 8520 39 10, ex 8520 39 90 en ex 8527 31 91 (Taric-codes 8519 31 00*10, 8519 39 00*10, 8519 99 10*10, 8520 31 90*30, 8520 39 10*10, 8529 39 90*10 en 8527 31 91*10)⁽⁷⁾ (hierna CDS genoemd).

⁽⁵⁾ PB nr. C 266 van 22. 10. 1986, blz. 2.

⁽⁶⁾ PB nr. L 87 van 2. 4. 1992, blz. 1.

⁽⁷⁾ Onafhankelijk werkende toestellen voor geluidswaargave voorzien van een mechanisme voor optische aflezing met buitenwerkse afmetingen van ten minste 216 × 45 × 150 mm die maximaal tien compact discs kunnen bevatten, met inbegrip van toestellen voor geluidswaargave die in een audiorack zijn ondergebracht, maar die ook onafhankelijk van dit systeem kunnen functioneren met eigen stroomvoorziening en bediening, geschikt voor aansluiting op een wisselstroomnet van normaliter 110/120/220 V, doch niet op een gelijkstroombron van 12 V of minder.

⁽¹⁾ PB nr. L 209 van 2. 8. 1988, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 66 van 10. 3. 1994, blz. 10.

⁽³⁾ PB nr. L 13 van 17. 1. 1990, blz. 21.

⁽⁴⁾ PB nr. L 150 van 22. 6. 1993, blz. 44.

III. BEVINDINGEN IN VERBAND MET DE TERUG-BETALING

A. Ontvankelijkheid van het verzoek

(7) Volgens artikel 16, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2423/88 dient de importeur die de anti-dumpingrechten heeft betaald en een verzoek om terugbetaling van die rechten heeft ingediend, aan te tonen dat het geïnde recht voor de desbetreffende referentieperiode meer bedraagt dan de dumpingmarge. Deze werkelijke dumpingmarge dient zoveel mogelijk te worden berekend volgens dezelfde methode die bij het oorspronkelijke onderzoek werd aangewend.

(8) De Commissie oordeelde dat de gegevens die door de aanvragers en de exporteur werden verstrekt met betrekking tot de normale waarde en de uitvoerprijzen van de verschillende CDS-modellen voldoende waren om de gewogen gemiddelde dumpingmarge correct te berekenen.

1. Normale waarde

(9) Een van de CDS-modellen die door Accuphase Laboratory werden vervaardigd, werd op de binnenlandse markt verkocht in hoeveelheden die wat de representativiteit betreft toereikend waren en tegen prijzen die het mogelijk maakten alle, op redelijke wijze verdeelde kosten in het kader van het normale handelsverkeer te dekken. De normale waarde werd bijgevolg vastgesteld op basis van de gewogen gemiddelde prijzen van dit model van CDS, na aftrek van alle kortingen en verlagingen.

Voor de andere modellen werden normale waarden samengesteld overeenkomstig artikel 2, lid 3, onder b), ii), van Verordening (EEG) nr. 2423/88.

2. Uitvoerprijs

(10) Aangezien Accuphase Laboratory CDS rechtstreeks verkocht aan onafhankelijke importeurs in de Gemeenschap werden de uitvoerprijzen vastgesteld op basis van de werkelijk betaalde of te betalen nettoprijzen voor de produkten die voor uitvoer naar de Gemeenschap werden verkocht.

3. Vergelijking

(11) Voor een billijke vergelijking tussen de normale waarde en de prijs bij uitvoer overeenkomstig artikel 2, leden 9 en 10, van Verordening (EEG) nr. 2423/88 hield de Commissie rekening met verschillen die de vergelijkbaarheid van de prijzen beïnvloeden in die gevallen waarin op bevredigende wijze kon worden aangetoond dat deze verschillen rechtstreeks verband hielden met de verkopen in kwestie. Er vonden aanpassingen plaats voor verschillen in kosten voor vervoer, verzekering, laden, overladen, lossen en salarissen van verkopers. Alle vergelijkingen vonden plaats op hetzelfde niveau, in het stadium af fabriek.

(12) Wat de verschillen in kosten voor borgstellingen betreft, stelde de Commissie vast dat de aanpassing waarom door de aanvrager werd verzocht teneinde rekening te houden met het niveau van deze kosten op de binnenlandse markt, gedeeltelijk gebaseerd was op transacties die niet tijdens de periode van onderzoek hadden plaatsgevonden. De Commissie berekende derhalve de gemiddelde kosten voor dit punt op basis van alle verkopen van onafhankelijke CDS gedurende de desbetreffende periode en paste de normale waarde op deze basis aan.

(13) De aanpassingen voor kredietkosten en commissies vonden slechts plaats in zoverre zij voldoende bewezen waren.

(14) Accuphase Laboratory diende ook een verzoek in met betrekking tot uitgaven voor de bevordering van de verkoop. In artikel 2, lid 10, onder c), van Verordening (EEG) nr. 2423/88 is evenwel niet voorzien in aanpassingen voor verschillen in dergelijke uitgaven die niet rechtstreeks met de betrokken verkopen verband houden aangezien dergelijke verschillen de vergelijkbaarheid van de prijzen niet beïnvloeden; het verzoek werd bijgevolg van de hand gewezen.

4. Dumpingmarge

(15) Voor de betrokken referentieperiode vergeleek de Commissie de gewogen gemiddelde normale waarde van elk CDS-model, af fabriek, met de uitvoerprijs af fabriek die door Accuphase Laboratory in rekening werd gebracht voor elk van de zendingen die gedurende dezelfde periode werden verkocht voor uitvoer naar de Gemeenschap. De Commissie stelde vast dat de gemiddelde dumpingmarge gedurende de betrokken periode lager lag dan het recht dat was vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 112/90 voor deze producent. De Commissie stelde vast dat de gewogen gemiddelde dumpingmarge, uitgedrukt als een percentage van de totale waarde cif, voor de betrokken periode 15,7% bedroeg. De aanvragers hebben bijgevolg aangetoond dat het geïnde recht ten belope van 32% hoger ligt dan de werkelijke dumpingmarge voor de betrokken periode.

B. Terug te betalen bedragen

(16) De aan de aanvragers terug te betalen bedragen, die overeenkomen met het verschil tussen het geïnde recht en de werkelijke dumpingmarge, belopen 16,3% (32% min 15,7%) van de waarde die door de betrokken autoriteiten werd gebruikt om het niveau van het anti-dumpingrecht te berekenen.

(17) Voor de transacties die zijn vermeld in overweging 2 zijn de terug te betalen bedragen gelijk aan 16,9% van de waarde die door de relevante autoriteiten werd gebruikt om het niveau van het anti-dumpingrecht te berekenen.

(18) De aanvragers werden op de hoogte gebracht van de resultaten van dit onderzoek en leverden geen

commentaar. De Commissie stelde de Lid-Staten op de hoogte en bracht ter zake haar advies uit. Geen enkele Lid-Staat uitte bezwaren,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De aanvragen om terugbetaling van anti-dumpingrechten die werden ingediend door Amroh BV en PIA HIFI Vertriebs-GMBH voor invoer die plaatsvond in de periode van 21 december 1992 tot 20 juni 1993, worden ingewilligd ten belope van 16,3% van de waarde die door de desbetreffende autoriteiten werd gebruikt om het bedrag van het anti-dumpingrecht te berekenen.

De aanvragen om terugbetaling van anti-dumpingrechten die werden ingediend door Amroh BV voor invoer die plaatsvond van mei 1992 tot juli 1992, worden ingewilligd ten belope van 16,9% van de waarde die door de desbetreffende autoriteiten werd gebruikt om het bedrag van het anti-dumpingrecht te berekenen.

Artikel 2

De bedragen vermeld in artikel 1 zullen worden terugbetaald door respectievelijk de Nederlandse en de Duitse autoriteiten.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Nederland, de Bondsrepubliek Duitsland en de aanvragers:

- Amroh BV, Hogeweyselaan 227, 1382 JL Weesp, Nederland, en
- PIA Hifi Vertriebs GmbH, Rosenweg 6, 64331 Weiterstadt, Duitsland.

Gedaan te Brussel, 21 december 1994.

Voor de Commissie

Leon BRITTAN

Lid van de Commissie